

27.7.2012 | DE | Amtsblatt der
Europäischen Union | L 201/107

**VERORDNUNG (EU) Nr. 650/2012
DES EUROPÄISCHEN PARLAMENTS
UND DES RATES**

vom 4. Juli 2012

über die Zuständigkeit, das
anzuwendende Recht, die
Anerkennung und Vollstreckung von
Entscheidungen und die Annahme
und Vollstreckung öffentlicher
Urkunden in Erbsachen sowie zur
Einführung eines Europäischen
Nachlasszeugnisses

**DAS EUROPÄISCHE PARLAMENT
UND DER RAT DER EUROPÄISCHEN
UNION –**

gestützt auf den Vertrag über die
Arbeitsweise der Europäischen
Union, insbesondere auf Artikel 81
Absatz 2,

27.7.2012 | EL | Επίσημη
Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής
Ένωσης | L 201/107

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ.
650/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ**

ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 4ης Ιουλίου 2012

σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία,
το εφαρμοστέο δίκαιο, την
αναγνώριση και εκτέλεση
αποφάσεων, την αποδοχή και
εκτέλεση δημόσιων εγγράφων
στον τομέα της κληρονομικής
διαδοχής και την καθιέρωση
ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου

**ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,**

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη
λειτουργία της Ευρωπαϊκής
Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81
παράγραφος 2,

auf Vorschlag der Europäischen Kommission,
nach Stellungnahme des Europäischen Wirtschafts- und Sozialausschusses (1),
gemäß dem ordentlichen Gesetzgebungsverfahren (2),
in Erwägung nachstehender Gründe:

(1) | Die Union hat sich zum Ziel gesetzt, einen Raum der Freiheit, der Sicherheit und des Rechts, in dem der freie Personenverkehr gewährleistet ist, zu erhalten und weiterzuentwickeln. Zum schrittweisen Aufbau eines solchen Raums hat die Union im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Zivilsachen, die einen grenzüberschreitenden Bezug aufweisen, Maßnahmen zu erlassen, insbesondere wenn dies für das reibungslose Funktionieren des Binnenmarkts erforderlich ist.

(2) | Nach Artikel 81 Absatz 2 Buchstabe c des Vertrags über die Arbeitsweise der Europäischen Union können zu solchen Maßnahmen unter anderem Maßnahmen gehören, die die Vereinbarkeit der in den Mitgliedstaaten geltenden Kollisionsnormen und der Vorschriften zur Vermeidung von Kompetenzkonflikten sicherstellen sollen.

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (1),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία (2),
Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) | Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για την προοδευτική δημιουργία αυτού του χώρου, η Ένωση θα πρέπει να θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, ειδικότερα εφόσον είναι αναγκαίο για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(2) | Σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέτρα αυτά ενδέχεται να περιλαμβάνουν μέτρα που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη όσον αφορά την άρση των συγκρούσεων ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο και τη δικαιοδοσία.

(3) | Auf seiner Tagung vom 15. und 16. Oktober 1999 in Tampere hat der Europäische Rat den Grundsatz der gegenseitigen Anerkennung von Urteilen und anderen Entscheidungen von Justizbehörden als Eckstein der justiziellen Zusammenarbeit in Zivilsachen unterstützt und den Rat und die Kommission ersucht, ein Maßnahmenprogramm zur Umsetzung dieses Grundsatzes anzunehmen.

(4) | Am 30. November 2000 wurde ein gemeinsames Maßnahmenprogramm der Kommission und des Rates zur Umsetzung des Grundsatzes der gegenseitigen Anerkennung gerichtlicher Entscheidungen in Zivil- und Handelssachen (3) verabschiedet. In diesem Programm sind Maßnahmen zur Harmonisierung der Kollisionsnormen aufgeführt, die die gegenseitige Anerkennung gerichtlicher Entscheidungen vereinfachen sollen; ferner ist darin die Ausarbeitung eines Rechtsinstruments zum Testaments- und Erbrecht vorgesehen.

(5) | Am 4. und 5. November 2004 hat der Europäische Rat auf seiner Tagung in Brüssel ein neues Programm mit dem Titel „Haager Programm zur Stärkung von Freiheit,

(3) | Κατά τη σύνοδό του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και άλλων αποφάσεων των δικαστικών αρχών ως ακρογωνιαίο λίθο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις και κάλεσε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υιοθετήσουν πρόγραμμα μέτρων για την υλοποίηση της εν λόγω αρχής.

(4) | Στις 30 Νοεμβρίου 2000, θεσπίστηκε κοινό πρόγραμμα μέτρων της Επιτροπής και του Συμβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων (3). Το εν λόγω πρόγραμμα περιγράφει τα μέτρα σχετικά με την εναρμόνιση των κανόνων περί σύγκρουσης δικαίων ως μέτρα τα οποία έχουν σκοπό να διευκολύνουν την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων και προβλέπει την κατάρτιση νομικής πράξης σχετικά με τη διαθήκη και την κληρονομική διαδοχή.

(5) | Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 4 και 5 Νοεμβρίου 2004, θέσπισε νέο πρόγραμμα, καλούμενο «Το πρόγραμμα της Χάγης: ενίσχυση

Sicherheit und Recht in der Europäischen Union“ (4) angenommen. Danach soll ein Rechtsinstrument zu Erbsachen erlassen werden, das insbesondere Fragen des Kollisionsrechts, der Zuständigkeit, der gegenseitigen Anerkennung und Vollstreckung von Entscheidungen in Erbsachen sowie die Einführung eines Europäischen Nachlasszeugnisses betrifft.

(6) | Der Europäische Rat hat auf seiner Tagung vom 10. und 11. Dezember 2009 in Brüssel ein neues mehrjähriges Programm mit dem Titel „Das Stockholmer Programm – Ein offenes und sicheres Europa im Dienste und zum Schutz der Bürger“ (5) angenommen. Darin hat der Europäische Rat festgehalten, dass der Grundsatz der gegenseitigen Anerkennung auf Bereiche ausgeweitet werden sollte, die bisher noch nicht abgedeckt sind, aber den Alltag der Bürger wesentlich prägen, z. B. Erb- und Testamentsrecht, wobei gleichzeitig die Rechtssysteme einschließlich der öffentlichen Ordnung (ordre public) und die nationalen Traditionen der Mitgliedstaaten in diesem Bereich zu berücksichtigen sind.

της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (4). Το εν λόγω πρόγραμμα υπογραμμίζει την αναγκαιότητα θέσπισης νομικής πράξης για υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής που να ρυθμίζει, ιδίως, τα θέματα των συγκρούσεων ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο, της διεθνούς δικαιοδοσίας, της αμοιβαίας αναγνώρισης και της εκτέλεσης αποφάσεων στον χώρο της διαδοχής και της καθιέρωσης ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου.

(6) | Κατά τη συνεδρίασή του στις Βρυξέλλες στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2009, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε νέο πολυετές πρόγραμμα καλούμενο «το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης – Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες» (5). Στο εν λόγω πρόγραμμα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκτιμά ότι η αμοιβαία αναγνώριση θα πρέπει να επεκταθεί σε τομείς οι οποίοι δεν καλύπτονται ακόμη αλλά είναι ουσιώδεις για την καθημερινή ζωή, όπως για παράδειγμα η κληρονομική διαδοχή και οι διαθήκες, λαμβανομένων υπόψη των νομικών συστημάτων των κρατών μελών, καθώς και της πολιτικής τους στον τομέα της δημόσιας τάξης και των σχετικών εθνικών παραδόσεων.

(7) | Die Hindernisse für den freien Verkehr von Personen, denen die Durchsetzung ihrer Rechte im Zusammenhang mit einem Erbfall mit grenzüberschreitendem Bezug derzeit noch Schwierigkeiten bereitet, sollten ausgeräumt werden, um das reibungslose Funktionieren des Binnenmarkts zu erleichtern. In einem europäischen Rechtsraum muss es den Bürgern möglich sein, ihren Nachlass im Voraus zu regeln. Die Rechte der Erben und Vermächtnisnehmer sowie der anderen Personen, die dem Erblasser nahestehen, und der Nachlassgläubiger müssen effektiv gewahrt werden.

(8) | Um diese Ziele zu erreichen, bedarf es einer Verordnung, in der die Bestimmungen über die Zuständigkeit, das anzuwendende Recht, die Anerkennung – oder gegebenenfalls die Annahme –, Vollstreckbarkeit und Vollstreckung von Entscheidungen, öffentlichen Urkunden und gerichtlichen Vergleichen sowie zur Einführung eines Europäischen Nachlasszeugnisses zusammengefasst sind.

(9) | Der Anwendungsbereich dieser Verordnung sollte sich auf alle zivilrechtlichen Aspekte der

(7) | Θα πρέπει να διευκολυνθεί η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μέσω της εξάλειψης των εμποδίων για την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών, οι οποίοι αντιμετωπίζουν σήμερα δυσκολίες στην προσπάθειά τους να ασκήσουν τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο μιας κληρονομικής διαδοχής που έχει διασυνοριακές επιπτώσεις. Στον ευρωπαϊκό χώρο δικαιοσύνης, οι πολίτες θα πρέπει να μπορούν να οργανώσουν εκ των προτέρων την κληρονομική τους διαδοχή. Θα πρέπει να κατοχυρώνονται με αποτελεσματικότητα τα δικαιώματα των κληρονόμων και των κληροδόχων, των άλλων οικείων προσώπων που σχετίζονται με τον θανόντα, καθώς και των κληρονομικών δανειστών.

(8) | Προκειμένου να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι, θα πρέπει να συγκεντρωθούν στον παρόντα κανονισμό οι διατάξεις σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση ή, κατά περίπτωση, την αποδοχή, την εκτελεστικότητα και την εκτέλεση αποφάσεων, δημόσιων εγγράφων και δικαστικών συμβιβασμών, καθώς και σχετικά με το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο.

(9) | Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καλύπτει όλα τα θέματα αστικού

Rechtsnachfolge von Todes wegen erstrecken, und zwar auf jede Form des Übergangs von Vermögenswerten, Rechten und Pflichten von Todes wegen, sei es im Wege der gewillkürten Erbfolge durch eine Verfügung von Todes wegen oder im Wege der gesetzlichen Erbfolge.

(10) | Diese Verordnung sollte weder für Steuersachen noch für verwaltungsrechtliche Angelegenheiten öffentlich-rechtlicher Art gelten. Daher sollte das innerstaatliche Recht bestimmen, wie beispielsweise Steuern oder sonstige Verbindlichkeiten öffentlich-rechtlicher Art berechnet und entrichtet werden, seien es vom Erblasser im Zeitpunkt seines Todes geschuldete Steuern oder Erbschaftssteuern jeglicher Art, die aus dem Nachlass oder von den Berechtigten zu entrichten sind. Das innerstaatliche Recht sollte auch bestimmen, ob die Freigabe des Nachlassvermögens an die Berechtigten nach dieser Verordnung oder die Eintragung des Nachlassvermögens in ein Register nur erfolgt, wenn Steuern gezahlt werden.

δικαίου που άπτονται μιας κληρονομικής διαδοχής, δηλαδή όλες τις περιπτώσεις μεταβίβασης κυριότητας αιτία θανάτου, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, είτε μέσω ηθελημένης πράξης μεταβίβασης, δυνάμει διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, είτε μέσω μεταβίβασης με εξ αδιαθέτου διαδοχή.

(10) | Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε φορολογικά ζητήματα ή σε διοικητικές υποθέσεις που διέπονται από το δημόσιο δίκαιο. Συνεπώς το εθνικό δίκαιο θα πρέπει να ορίζει επί παραδείγματι με ποιο τρόπο θα πρέπει να υπολογίζονται και να καταβάλλονται οι φόροι ή οι λοιπές υποχρεώσεις δημοσίου δικαίου, είτε πρόκειται για καταβλητέους από τον θανόντα φόρους κατά το χρόνο του θανάτου είτε για φόρο κληρονομίας, ο οποίος θα πρέπει να καταβληθεί από την κληρονομιαία περιουσία είτε από τους κληρονόμους. Το εθνικό δίκαιο θα πρέπει επίσης να ορίζει, εάν η μεταβίβαση της κληρονομιαίας περιουσίας στους κληρονόμους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ή η καταχώριση της κληρονομιαίας περιουσίας σε ένα μητρώο θα πρέπει να υπόκειται στην καταβολή τελών.

(11) | Diese Verordnung sollte nicht für Bereiche des Zivilrechts gelten, die nicht die Rechtsnachfolge von Todes wegen betreffen. Aus Gründen der Klarheit sollte eine Reihe von Fragen, die als mit Erbsachen zusammenhängend betrachtet werden könnten, ausdrücklich vom Anwendungsbereich dieser Verordnung ausgenommen werden.

(12) | Dementsprechend sollte diese Verordnung nicht für Fragen des ehelichen Güterrechts, einschließlich der in einigen Rechtsordnungen vorkommenden Eheverträge, soweit diese keine erbrechtlichen Fragen regeln, und des Güterrechts aufgrund von Verhältnissen, die mit der Ehe vergleichbare Wirkungen entfalten, gelten. Die Behörden, die mit einer bestimmten Erbsache nach dieser Verordnung befasst sind, sollten allerdings je nach den Umständen des Einzelfalls die Beendigung des ehelichen oder sonstigen Güterstands des Erblassers bei der Bestimmung des Nachlasses und der jeweiligen Anteile der Berechtigten berücksichtigen.

(11) | Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε άλλες πτυχές του αστικού δικαίου, πέραν της κληρονομικής διαδοχής. Χάριν σαφήνειας, ορισμένα ζητήματα που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως συνδεόμενα με υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής, θα πρέπει να εξαιρεθούν ρητά από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(12) | Επομένως, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε θέματα που αφορούν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, συμπεριλαμβανομένων των γαμικών συμβάσεων, όπως είναι γνωστές σε ορισμένα συστήματα δικαίου, στο βαθμό που οι εν λόγω συμβάσεις δεν αφορούν κληρονομικά θέματα, καθώς και το περιουσιακό καθεστώς σχέσεων οι οποίες θεωρείται ότι παράγουν αποτελέσματα ανάλογα με εκείνα του γάμου. Οι αρχές που επιλαμβάνονται συγκεκριμένης κληρονομικής διαδοχής στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει ωστόσο, αναλόγως της καταστάσεως, να λαμβάνουν υπόψη την εκκαθάριση περιουσιακών σχέσεων συζύγων ή παρόμοιων περιουσιακών καθεστώτων του κληρονομούμενου κατά τον προσδιορισμό της περιουσίας του και των μερίδων των δικαιούχων.

(13) | Fragen im Zusammenhang mit der Errichtung, Funktionsweise oder Auflösung von Trusts sollten auch vom Anwendungsbereich dieser Verordnung ausgenommen werden. Dies sollte nicht als genereller Ausschluss von Trusts verstanden werden. Wird ein Trust testamentarisch oder aber kraft Gesetzes im Rahmen der gesetzlichen Erbfolge errichtet, so sollte im Hinblick auf den Übergang der Vermögenswerte und die Bestimmung der Berechtigten das nach dieser Verordnung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht gelten.

(14) | Rechte und Vermögenswerte, die auf andere Weise als durch Rechtsnachfolge von Todes wegen entstehen oder übertragen werden, wie zum Beispiel durch unentgeltliche Zuwendungen, sollten ebenfalls vom Anwendungsbereich dieser Verordnung ausgenommen werden. Ob unentgeltliche Zuwendungen oder sonstige Verfügungen unter Lebenden mit dinglicher Wirkung vor dem Tod für die Zwecke der Bestimmung der Anteile der Berechtigten im Einklang mit dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht ausgeglichen oder angerechnet werden sollten, sollte sich jedoch nach dem Recht entscheiden, das nach dieser

(13) | Θέματα σχετικά με τη σύσταση, διαχείριση και λύση καταπιστευμάτων θα πρέπει επίσης να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η εξαίρεση αυτή δεν θα πρέπει να νοείται ως γενική εξαίρεση των καταπιστευμάτων. Κατά τη σύσταση καταπιστεύματος με διαθήκη ή εκ του νόμου σε σχέση με εξ αδιαθέτου διαδοχή, το δίκαιο που εφαρμόζεται στην κληρονομική διαδοχή δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ισχύει όσον αφορά τη μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων και τον καθορισμό των δικαιούχων.

(14) | Θα πρέπει επίσης να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τα περιουσιακά δικαιώματα, συμφέροντα και περιουσιακά στοιχεία που δημιουργούνται ή μεταβιβάζονται με άλλους τρόπους πλην της κληρονομικής διαδοχής, φερ' ειπείν με πράξεις εκ χαριστικής αιτίας. Ωστόσο, το δίκαιο που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό ως το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή θα πρέπει να καθορίζει κατά πόσον οι εκάστοτε δωρεές ή άλλου είδους διάθεση μεταξύ ζώντων (inter vivos) που παράγει εμπράγματο δικαίωμα πριν το θάνατο θα πρέπει να επιστρέφονται στην κληρονομιαία

Verordnung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwenden ist.

(15) | Diese Verordnung sollte die Begründung oder den Übergang eines Rechts an beweglichen oder unbeweglichen Vermögensgegenständen im Wege der Rechtsnachfolge von Todes wegen nach Maßgabe des auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Rechts ermöglichen. Sie sollte jedoch nicht die abschließende Anzahl (Numerus Clausus) der dinglichen Rechte berühren, die das innerstaatliche Recht einiger Mitgliedstaaten kennt. Ein Mitgliedstaat sollte nicht verpflichtet sein, ein dingliches Recht an einer in diesem Mitgliedstaat belegenen Sache anzuerkennen, wenn sein Recht dieses dingliche Recht nicht kennt.

(16) | Damit die Berechtigten jedoch die Rechte, die durch Rechtsnachfolge von Todes wegen begründet worden oder auf sie übergegangen sind, in einem anderen Mitgliedstaat geltend machen können, sollte diese Verordnung die Anpassung eines unbekanntes dinglichen Rechts an das in der Rechtsordnung dieses

περιουσία ή να συνυπολογίζονται για τους σκοπούς του καθορισμού των μερίδων των δικαιούχων σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο.

(15) | Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει τη δημιουργία ή τη μεταβίβαση μέσω κληρονομικής διαδοχής δικαιώματος επί ακίνητης ή κινητής περιουσίας, κατά τα προβλεπόμενα στο δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή. Δεν θα πρέπει ωστόσο να θίγει τον κλειστό αριθμό («numerus clausus») των εμπράγματων δικαιωμάτων που είναι γνωστά στο εθνικό δίκαιο ορισμένων κρατών μελών. Ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να υποχρεούται να αναγνωρίσει ένα εμπράγματο δικαίωμα επί περιουσιακών στοιχείων ευρισκομένων σε αυτό το κράτος μέλος, εάν το εν λόγω εμπράγματο δικαίωμα δεν είναι γνωστό στο δίκαιο του κράτους αυτού.

(16) | Ωστόσο, για να μπορούν παρόλα αυτά οι δικαιούχοι να απολαύουν σε άλλο κράτος μέλος τα δικαιώματα που δημιουργήθηκαν ή μεταβιβάστηκαν σε αυτούς μέσω κληρονομικής διαδοχής, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει την προσαρμογή αγνώστου εμπράγματου δικαιώματος στο

anderen Mitgliedstaats am ehesten vergleichbare dingliche Recht vorsehen. Bei dieser Anpassung sollten die mit dem besagten dinglichen Recht verfolgten Ziele und Interessen und die mit ihm verbundenen Wirkungen berücksichtigt werden. Für die Zwecke der Bestimmung des am ehesten vergleichbaren innerstaatlichen dinglichen Rechts können die Behörden oder zuständigen Personen des Staates, dessen Recht auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwenden war, kontaktiert werden, um weitere Auskünfte zu der Art und den Wirkungen des betreffenden dinglichen Rechts einzuholen. In diesem Zusammenhang könnten die bestehenden Netze im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Zivil- und Handelssachen sowie die anderen verfügbaren Mittel, die die Erkenntnis ausländischen Rechts erleichtern, genutzt werden.

(17) | Die in dieser Verordnung ausdrücklich vorgesehene Anpassung unbekannter dinglicher Rechte sollte andere Formen der Anpassung im Zusammenhang mit der Anwendung dieser Verordnung nicht ausschließen.

(18) | Die Voraussetzungen für die Eintragung von Rechten an

εγγύτερο ισοδύναμο εμπράγματο δικαίωμα βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω άλλου κράτους μέλους. Στο πλαίσιο της προσαρμογής αυτής θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι σκοποί και τα συμφέροντα που επιδιώκονται από το συγκεκριμένο εμπράγματο δικαίωμα και τα αποτελέσματα που συνδέονται με αυτό. Προκειμένου να καθοριστεί το εγγύτερο ισοδύναμο εθνικό εμπράγματο δικαίωμα, οι αρχές ή τα αρμόδια πρόσωπα του κράτους το δίκαιο του οποίου εφαρμόστηκε στην κληρονομική διαδοχή, ενδέχεται να κληθούν να παράσχουν περαιτέρω πληροφορίες για τη φύση και τα αποτελέσματα του δικαιώματος. Προς το σκοπό αυτό, θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται τα υπάρχοντα δίκτυα δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και οποιαδήποτε άλλα διαθέσιμα μέσα που διευκολύνουν την κατανόηση του αλλοδαπού δικαίου.

(17) | Η προσαρμογή άγνωστων εμπράγματων δικαιωμάτων, όπως προβλέπεται ρητά στον παρόντα κανονισμό, δεν θα πρέπει να αποκλείει άλλες μορφές προσαρμογής στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(18) | Οι προϋποθέσεις καταχώρισης δικαιώματος επί

beweglichen oder unbeweglichen Vermögensgegenständen in einem Register sollten aus dem Anwendungsbereich dieser Verordnung ausgenommen werden. Somit sollte das Recht des Mitgliedstaats, in dem das Register (für unbewegliches Vermögen das Recht der belegen Sache (lex rei sitae)) geführt wird, bestimmen, unter welchen gesetzlichen Voraussetzungen und wie die Eintragung vorzunehmen ist und welche Behörden wie etwa Grundbuchämter oder Notare dafür zuständig sind zu prüfen, dass alle Eintragungsvoraussetzungen erfüllt sind und die vorgelegten oder erstellten Unterlagen vollständig sind bzw. die erforderlichen Angaben enthalten. Insbesondere können die Behörden prüfen, ob es sich bei dem Recht des Erblassers an dem Nachlassvermögen, das in dem für die Eintragung vorgelegten Schriftstück erwähnt ist, um ein Recht handelt, das als solches in dem Register eingetragen ist oder nach dem Recht des Mitgliedstaats, in dem das Register geführt wird, anderweitig nachgewiesen wird. Um eine doppelte Erstellung von Schriftstücken zu vermeiden, sollten die Eintragungsbehörden diejenigen von den zuständigen Behörden in einem anderen Mitgliedstaat erstellten Schriftstücke annehmen,

ακίνητων ή κινητών περιουσιακών στοιχείων σε μητρώο θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Ως εκ τούτου το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο (για την ακίνητη περιουσία, το δίκαιο της τοποθεσίας του πράγματος) θα καθορίζει υπό ποιες νομικές προϋποθέσεις, πως θα γίνεται η καταχώριση και ποιες αρχές, όπως κτηματολογικά γραφεία ή συμβολαιογράφοι, είναι υπεύθυνες να ελέγχουν αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις και αν τα έγγραφα που υποβλήθηκαν επαρκούν ή περιέχουν τις απαιτούμενες πληροφορίες. Ειδικότερα, οι αρχές μπορούν να ελέγχουν ότι το δικαίωμα του κληρονομούμενου επί της κληρονομιαίας περιουσίας που αναφέρεται στο έγγραφο που υποβάλλεται προς καταχώριση, είναι δικαίωμα που καταχωρίζεται ως τέτοιο στο μητρώο ή διαφορετικά αποδεικνύεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο. Προς αποφυγή επικάλυψης εγγράφων, οι αρχές καταχώρισης θα πρέπει να δέχονται τα έγγραφα που συντάχθηκαν σε άλλο κράτος μέλος από τις αρμόδιες αρχές και των οποίων η κυκλοφορία προβλέπεται από τον παρόντα

deren Verkehr nach dieser Verordnung vorgesehen ist. Insbesondere sollte das nach dieser Verordnung ausgestellte Europäische Nachlasszeugnis im Hinblick auf die Eintragung des Nachlassvermögens in ein Register eines Mitgliedstaats ein gültiges Schriftstück darstellen. Dies sollte die an der Eintragung beteiligten Behörden nicht daran hindern, von der Person, die die Eintragung beantragt, diejenigen zusätzlichen Angaben oder die Vorlage derjenigen zusätzlichen Schriftstücke zu verlangen, die nach dem Recht des Mitgliedstaats, in dem das Register geführt wird, erforderlich sind, wie beispielsweise Angaben oder Schriftstücke betreffend die Zahlung von Steuern. Die zuständige Behörde kann die Person, die die Eintragung beantragt, darauf hinweisen, wie die fehlenden Angaben oder Schriftstücke beigebracht werden können.

(19) | Die Wirkungen der Eintragung eines Rechts in einem Register sollten ebenfalls vom Anwendungsbereich dieser Verordnung ausgenommen werden. Daher sollte das Recht des Mitgliedstaats, in dem das Register geführt wird, dafür maßgebend sein, ob beispielsweise die Eintragung deklaratorische oder konstitutive Wirkung hat. Wenn also zum

κανονισμό. Ειδικότερα, το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο που εκδίδεται δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να συνιστά έγκυρο τίτλο για την καταχώριση της κληρονομιαίας περιουσίας σε μητρώο κράτους μέλους. Αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τις αρχές που συμμετέχουν στη καταχώριση να καλούν το πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση να υποβάλει πρόσθετες πληροφορίες ή να προσκομίσει συμπληρωματικά έγγραφα που απαιτούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο, για παράδειγμα πληροφορίες ή έγγραφα που αφορούν την πληρωμή φόρων. Η αρμόδια αρχή μπορεί να υποδείξει στο πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση τον τρόπο με τον οποίο είναι δυνατόν να δοθούν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που λείπουν.

(19) | Τα αποτελέσματα της καταχώρισης δικαιώματος σε μητρώο θα πρέπει επίσης να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, το κατά πόσον, π.χ., η καταχώριση έχει δηλωτικό ή συστατικό αποτέλεσμα θα πρέπει να κρίνεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο.

Beispiel der Erwerb eines Rechts an einer unbeweglichen Sache nach dem Recht des Mitgliedstaats, in dem das Register geführt wird, die Eintragung in einem Register erfordert, damit die Wirkung erga omnes von Registern sichergestellt wird oder Rechtsgeschäfte geschützt werden, sollte der Zeitpunkt des Erwerbs dem Recht dieses Mitgliedstaats unterliegen.

(20) | Diese Verordnung sollte den verschiedenen Systemen zur Regelung von Erbsachen Rechnung tragen, die in den Mitgliedstaaten angewandt werden. Für die Zwecke dieser Verordnung sollte der Begriff „Gericht“ daher breit gefasst werden, so dass nicht nur Gerichte im eigentlichen Sinne, die gerichtliche Funktionen ausüben, erfasst werden, sondern auch Notare oder Registerbehörden in einigen Mitgliedstaaten, die in bestimmten Erbsachen gerichtliche Funktionen wie Gerichte ausüben, sowie Notare und Angehörige von Rechtsberufen, die in einigen Mitgliedstaaten in einer bestimmten Erbsache aufgrund einer Befugnisübertragung durch ein Gericht gerichtliche Funktionen ausüben. Alle Gerichte im Sinne dieser Verordnung sollten durch die in dieser Verordnung festgelegten Zuständigkeitsregeln gebunden sein. Der Begriff „Gericht“

Επομένως, εφόσον, π.χ., η κτήση δικαιώματος επί ακινήτου απαιτεί καταχώριση σε μητρώο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο, προκειμένου να διασφαλιστεί erga omnes το αποτέλεσμα της εγγραφής ή να προστατευθούν δικαιοπραξίες, η χρονική στιγμή κτήσης του δικαιώματος θα πρέπει να καθορίζεται από το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

(20) | Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να σέβεται τα διάφορα καθεστώτα που διέπουν θέματα κληρονομικής διαδοχής και τα οποία ισχύουν στα κράτη μέλη. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, στον όρο «δικαστήριο» θα πρέπει συνεπώς να δοθεί ευρεία έννοια έτσι ώστε να καλύπτει όχι μόνο τα δικαστήρια κατά κυριολεξία, που ασκούν δικαστικά καθήκοντα, αλλά και τους συμβολαιογράφους ή τα γραφεία μητρώων που ασκούν σε ορισμένα κράτη μέλη δικαστικά καθήκοντα σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής κατά τον ίδιο τρόπο με τα δικαστήρια, καθώς και τους συμβολαιογράφους και επαγγελματίες του νομικού κλάδου, οι οποίοι σε ορισμένα κράτη μέλη ασκούν δικαστικά καθήκοντα για μια συγκεκριμένη κληρονομική διαδοχή κατ' ανάθεση εξουσιών από δικαστήριο. Όλα τα

sollte hingegen nicht die nichtgerichtlichen Behörden eines Mitgliedstaats erfassen, die nach innerstaatlichem Recht befugt sind, sich mit Erbsachen zu befassen, wie in den meisten Mitgliedstaaten die Notare, wenn sie, wie dies üblicherweise der Fall ist, keine gerichtlichen Funktionen ausüben.

(21) | Diese Verordnung sollte es allen Notaren, die für Erbsachen in den Mitgliedstaaten zuständig sind, ermöglichen, diese Zuständigkeit auszuüben. Ob die Notare in einem Mitgliedstaat durch die Zuständigkeitsregeln dieser Verordnung gebunden sind, sollte davon abhängen, ob sie von der Bestimmung des Begriffs „Gericht“ im Sinne dieser Verordnung erfasst werden.

(22) | Die in den Mitgliedstaaten von Notaren in Erbsachen errichteten Urkunden sollten nach dieser Verordnung verkehren. Üben Notare

δικαστήρια, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Αντίθετα, ο όρος «δικαστήριο» δεν θα πρέπει να καλύπτει μη δικαστικές αρχές κράτους μέλους που έχουν εξουσιοδοτηθεί δυνάμει του εθνικού δικαίου να επιλαμβάνονται υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής, όπως είναι οι συμβολαιογράφοι στα περισσότερα κράτη μέλη, εφόσον, κατά τη συνήθη πρακτική, δεν ασκούν δικαστικά καθήκοντα.

(21) | Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει σε όλους τους συμβολαιογράφους, που έχουν αρμοδιότητα σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής στα κράτη μέλη, να μπορούν να ασκούν αυτήν την αρμοδιότητα. Το κατά πόσον οι συμβολαιογράφοι συγκεκριμένου κράτους μέλους δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εξαρτάται από το εάν καλύπτονται ή όχι από το όρο «δικαστήριο» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

(22) | Οι πράξεις που εκδίδονται από συμβολαιογράφους σε θέματα κληρονομικής διαδοχής στα κράτη μέλη θα πρέπει να κυκλοφορούν

gerichtliche Funktionen aus, so sind sie durch die Zuständigkeitsregeln gebunden, und die von ihnen erlassenen Entscheidungen sollten nach den Bestimmungen über die Anerkennung, Vollstreckbarkeit und Vollstreckung von Entscheidungen verkehren. Üben Notare keine gerichtliche Zuständigkeit aus, so sind sie nicht durch die Zuständigkeitsregeln gebunden, und die öffentlichen Urkunden, die von ihnen errichtet werden, sollten nach den Bestimmungen über öffentliche Urkunden verkehren.

(23) | In Anbetracht der zunehmenden Mobilität der Bürger sollte die Verordnung zur Gewährleistung einer ordnungsgemäßen Rechtspflege in der Union und einer wirklichen Verbindung zwischen dem Nachlass und dem Mitgliedstaat, in dem die Erbsache abgewickelt wird, als allgemeinen Anknüpfungspunkt zum Zwecke der Bestimmung der Zuständigkeit und des anzuwendenden Rechts den gewöhnlichen Aufenthalt des Erblassers im Zeitpunkt des Todes vorsehen. Bei der Bestimmung des gewöhnlichen Aufenthalts sollte die mit der Erbsache befasste Behörde eine Gesamtbeurteilung der

δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Όταν οι συμβολαιογράφοι ασκούν δικαστικά καθήκοντα δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας και οι αποφάσεις που εκδίδουν θα πρέπει να κυκλοφορούν σύμφωνα με τις διατάξεις για την αναγνώριση, την εκτελεστικότητα και την εκτέλεση των αποφάσεων. Όταν οι συμβολαιογράφοι δεν ασκούν δικαστικά καθήκοντα δεν δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας και τα δημόσια έγγραφα που εκδίδουν θα πρέπει να κυκλοφορούν σύμφωνα με τις διατάξεις περί δημόσιων εγγράφων.

(23) | Λαμβανομένης υπόψη της αυξανόμενης κινητικότητας των πολιτών και προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή απονομή της δικαιοσύνης στην Ένωση και η ύπαρξη ουσιαστικού συνδετικού στοιχείου μεταξύ της εκάστοτε κληρονομικής διαδοχής και του κράτους μέλους όπου ασκείται η διεθνής δικαιοδοσία, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ορίζει ως γενικό συνδετικό παράγοντα για τον προσδιορισμό τόσο της διεθνούς δικαιοδοσίας όσο και του εφαρμοστέου δικαίου τη συνήθη διαμονή του κληρονομούμενου κατά το χρόνο του θανάτου. Για να προσδιορίσει τη συνήθη διαμονή, η αρχή που επιλαμβάνεται της

Lebensumstände des Erblassers in den Jahren vor seinem Tod und im Zeitpunkt seines Todes vornehmen und dabei alle relevanten Tatsachen berücksichtigen, insbesondere die Dauer und die Regelmäßigkeit des Aufenthalts des Erblassers in dem betreffenden Staat sowie die damit zusammenhängenden Umstände und Gründe. Der so bestimmte gewöhnliche Aufenthalt sollte unter Berücksichtigung der spezifischen Ziele dieser Verordnung eine besonders enge und feste Bindung zu dem betreffenden Staat erkennen lassen.

(24) | In einigen Fällen kann es sich als komplex erweisen, den Ort zu bestimmen, an dem der Erblasser seinen gewöhnlichen Aufenthalt hatte. Dies kann insbesondere der Fall sein, wenn sich der Erblasser aus beruflichen oder wirtschaftlichen Gründen – unter Umständen auch für längere Zeit – in einen anderen Staat begeben hat, um dort zu arbeiten, aber eine enge und feste Bindung zu seinem Herkunftsstaat aufrechterhalten hat. In diesem Fall könnte – entsprechend den jeweiligen Umständen – davon ausgegangen werden, dass der Erblasser seinen

κληρονομικής διαδοχής θα πρέπει να προβεί σε συνολική εκτίμηση των περιστάσεων του βίου του κληρονομούμενου κατά τη διάρκεια των ετών που προηγούνται του θανάτου και κατά το χρόνο του θανάτου, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά πραγματικά στοιχεία, ιδίως τη διάρκεια και την κανονικότητα της παρουσίας του κληρονομούμενου στο συγκεκριμένο κράτος καθώς και τις συνθήκες και τους λόγους της παρουσίας αυτής. Η κατ' αυτόν τον τρόπο προσδιοριζόμενη συνήθης διαμονή θα πρέπει να μαρτυρεί στενό και σταθερό δεσμό με το συγκεκριμένο κράτος, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών στόχων του παρόντος κανονισμού.

(24) | Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο καθορισμός της συνήθους διαμονής του κληρονομούμενου θα μπορούσε να αποδειχθεί περίπλοκος. Τέτοια περίπτωση μπορεί να προκύψει ιδίως όταν ο κληρονομούμενος είχε μεταβεί για επαγγελματικούς ή οικονομικούς λόγους στο εξωτερικό για να ζήσει και να εργασθεί εκεί, ενίοτε για πολύ καιρό, αλλά είχε διατηρήσει στενή και σταθερή σχέση με το κράτος καταγωγής του. Στην περίπτωση αυτή, θα μπορεί να θεωρηθεί ότι ο κληρονομούμενος, ανάλογα με τις περιστάσεις, διατηρούσε ακόμα τη συνήθη

gewöhnlichen Aufenthalt weiterhin in seinem Herkunftsstaat hat, in dem sich in familiärer und sozialer Hinsicht sein Lebensmittelpunkt befand. Weitere komplexe Fälle können sich ergeben, wenn der Erblasser abwechselnd in mehreren Staaten gelebt hat oder auch von Staat zu Staat gereist ist, ohne sich in einem Staat für längere Zeit niederzulassen. War der Erblasser ein Staatsangehöriger eines dieser Staaten oder hatte er alle seine wesentlichen

Vermögensgegenstände in einem dieser Staaten, so könnte seine Staatsangehörigkeit oder der Ort, an dem diese Vermögensgegenstände sich befinden, ein besonderer Faktor bei der Gesamtbeurteilung aller tatsächlichen Umstände sein.

(25) | In Bezug auf die Bestimmung des auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Rechts kann die mit der Erbsache befasste Behörde in Ausnahmefällen – in denen der Erblasser beispielsweise erst kurz vor seinem Tod in den Staat seines gewöhnlichen Aufenthalts umgezogen ist und sich aus der Gesamtheit der Umstände ergibt, dass er eine offensichtlich engere Verbindung zu einem anderen Staat hatte – zu dem Schluss gelangen, dass die Rechtsnachfolge von Todes wegen nicht dem Recht des

διαμονή του στο κράτος καταγωγής του, στο οποίο βρισκόταν το επίκεντρο της οικογενειακής και κοινωνικής του ζωής. Μπορεί να προκύψουν άλλες πολύπλοκες περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κληρονομούμενος ζούσε εκ περιτροπής σε περισσότερα κράτη ή ακόμη ταξίδευε από κράτος σε κράτος χωρίς μόνιμη εγκατάσταση σε κάποιο εξ αυτών. Εάν ο κληρονομούμενος ήταν υπήκοος ενός από τα κράτη αυτά ή διατηρούσε όλα τα κύρια περιουσιακά του στοιχεία σε ένα από αυτά τα κράτη, η ιθαγένεια ή ο τόπος των περιουσιακών στοιχείων θα μπορεί να αποτελέσει ειδικό παράγοντα κατά τη συνολική εκτίμηση όλων των πραγματικών περιστάσεων.

(25) | Όσον αφορά τον καθορισμό του εφαρμοστέου στην κληρονομική διαδοχή δικαίου, η αρχή που έχει επιληφθεί της κληρονομικής διαδοχής μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, – εφόσον, π.χ., ο κληρονομούμενος είχε μεταβεί στο κράτος της συνήθους διαμονής αρκετά πρόσφατα πριν τον θάνατό του και αν από όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης συνάγεται ότι είχε προδήλως στενότερο δεσμό με άλλο κράτος, – να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το εφαρμοστέο δίκαιο στην κληρονομική διαδοχή

gewöhnlichen Aufenthalts des Erblassers unterliegt, sondern dem Recht des Staates, zu dem der Erblasser offensichtlich eine engere Verbindung hatte. Die offensichtlich engste Verbindung sollte jedoch nicht als subsidiärer Anknüpfungspunkt gebraucht werden, wenn sich die Feststellung des gewöhnlichen Aufenthaltsorts des Erblassers im Zeitpunkt seines Todes als schwierig erweist.

(26) | Diese Verordnung sollte ein Gericht nicht daran hindern, Mechanismen gegen die Gesetzesumgehung wie beispielsweise gegen die fraude à la loi im Bereich des Internationalen Privatrechts anzuwenden.

(27) | Die Vorschriften dieser Verordnung sind so angelegt, dass sichergestellt wird, dass die mit der Erbsache befasste Behörde in den meisten Situationen ihr eigenes Recht anwendet. Diese Verordnung sieht daher eine Reihe von Mechanismen vor, die dann greifen, wenn der Erblasser für die Regelung seines Nachlasses das Recht eines Mitgliedstaats gewählt hat, dessen Staatsangehöriger er war.

δεν θα πρέπει να είναι το δίκαιο του κράτους της συνήθους διαμονής του κληρονομούμενου αλλά μάλλον το δίκαιο του κράτους με το οποίο ο κληρονομούμενος είχε προδήλως στενότερο δεσμό. Αυτός ο προδήλως στενότερος δεσμός δεν θα πρέπει πάντως να χρησιμοποιείται ως δευτερεύων συνδετικός παράγων σε περίπτωση που ο καθορισμός της συνήθους διαμονής του κληρονομούμενου κατά το χρόνο του θανάτου αποδεικνύεται περίπλοκος.

(26) | Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα δικαστήρια να εφαρμόζουν μηχανισμούς για την καταπολέμηση της καταστρατήγησης του νόμου, όπως π.χ. fraude à la loi στο πλαίσιο του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

(27) | Οι κανόνες του παρόντος κανονισμού έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπο ώστε να εξασφαλιστεί ότι η αρχή που επιλαμβάνεται της κληρονομικής διαδοχής θα εφαρμόζει, ως επί το πλείστον, το δικό της δίκαιο. Ο παρών κανονισμός συνεπώς προβλέπει σειρά μηχανισμών οι οποίοι θα εφαρμόζονται όταν ο κληρονομούμενος έχει επιλέξει ως το δίκαιο που διέπει την κληρονομική διαδοχή του το δίκαιο του κράτους μέλους του οποίου ήταν υπήκοος.

(28) | Einer dieser Mechanismen sollte darin bestehen, dass die betroffenen Parteien eine Gerichtsstandsvereinbarung zugunsten der Gerichte des Mitgliedstaats, dessen Recht gewählt wurde, schließen können. Abhängig insbesondere vom Gegenstand der Gerichtsstandsvereinbarung müsste von Fall zu Fall bestimmt werden, ob die Vereinbarung zwischen sämtlichen von dem Nachlass betroffenen Parteien geschlossen werden müsste oder ob einige von ihnen sich darauf einigen könnten, eine spezifische Frage bei dem gewählten Gericht anhängig zu machen, sofern die diesbezügliche Entscheidung dieses Gerichts die Rechte der anderen Parteien am Nachlass nicht berühren würde.

(29) | Wird ein Verfahren in einer Erbsache von einem Gericht von Amts wegen eingeleitet, was in einigen Mitgliedstaaten der Fall ist, sollte dieses Gericht das Verfahren beenden, wenn die Parteien vereinbaren, die Erbsache außergerichtlich in dem Mitgliedstaat des gewählten Rechts einvernehmlich zu regeln. Wird ein Verfahren in einer Erbsache nicht von einem Gericht von Amts wegen eröffnet, so sollte diese Verordnung die Parteien nicht daran hindern, die

(28) | Ένας τέτοιος μηχανισμός θα ήταν να επιτρέπεται στα εμπλεκόμενα μέρη να συνάψουν συμφωνία επιλογής δικαστηρίου υπέρ των δικαστηρίων του κράτους μέλους του οποίου το δίκαιο έχει επιλεγεί. Θα καθορίζεται κατά περίπτωση, αναλόγως ιδίως του θέματος που καλύπτει η συμφωνία επιλογής δικαστηρίου, κατά πόσον η συμφωνία θα πρέπει να συνάπτεται μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων στην κληρονομική διαδοχή μερών ή εάν ορισμένα εξ αυτών θα μπορούσαν να συμφωνήσουν να φέρουν ένα συγκεκριμένο ζήτημα ενώπιον του επιλεγέντος δικαστηρίου σε περίπτωση κατά την οποία η σχετική απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου δεν θα θίγει τα δικαιώματα των υπόλοιπων μερών της διαδοχής.

(29) | Σε περίπτωση που το δικαστήριο επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως της κληρονομικής διαδοχής, όπως συμβαίνει σε ορισμένα κράτη μέλη, θα πρέπει να περατώσει τη διαδικασία εφόσον οι διάδικοι συμφωνούν να επιλύσουν εξωδικαστικά την κληρονομική διαδοχή με φιλικό διακανονισμό στο κράτος μέλος το δίκαιο του οποίου επελέγη. Σε περίπτωση που το δικαστήριο δεν επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως της κληρονομικής διαδοχής, ο παρών

Erbsache außegerichtlich, beispielsweise vor einem Notar, in einem Mitgliedstaat ihrer Wahl einvernehmlich zu regeln, wenn dies nach dem Recht dieses Mitgliedstaats möglich ist. Dies sollte auch dann der Fall sein, wenn das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht nicht das Recht dieses Mitgliedstaats ist.

(30) | Um zu gewährleisten, dass die Gerichte aller Mitgliedstaaten ihre Zuständigkeit in Bezug auf den Nachlass von Personen, die ihren gewöhnlichen Aufenthalt im Zeitpunkt ihres Todes nicht in einem Mitgliedstaat hatten, auf derselben Grundlage ausüben können, sollte diese Verordnung die Gründe, aus denen diese subsidiäre Zuständigkeit ausgeübt werden kann, abschließend und in einer zwingenden Rangfolge aufzählen.

(31) | Um insbesondere Fällen von Rechtsverweigerung begegnen zu können, sollte in dieser Verordnung auch eine Notzuständigkeit (forum necessitatis) vorgesehen werden, wonach ein Gericht eines Mitgliedstaats in Ausnahmefällen über eine Erbsache entscheiden

kanonismus δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους διάδικους να επιλύσουν εξωδικαστικά την κληρονομική διαδοχή με φιλικό διακανονισμό ενώπιον συμβολαιογράφου σε κράτος μέλος της επιλογής τους, εφόσον αυτό είναι δυνατόν σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Αυτό θα πρέπει να ισχύει ακόμη και όταν το εφαρμοστέο δίκαιο που διέπει την κληρονομική διαδοχή δεν είναι το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

(30) | Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα δικαστήρια όλων των κρατών μελών μπορούν, για τους ίδιους λόγους, να ασκούν διεθνή δικαιοδοσία ως προς την κληρονομική διαδοχή προσώπων τα οποία δεν έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε κράτος μέλος κατά το χρόνο του θανάτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να απαριθμεί εξαντλητικά, κατά σειρά προτεραιότητας, τους λόγους για τους οποίους μπορεί να ασκείται αυτή η επικουρική διεθνής δικαιοδοσία.

(31) | Προκειμένου να θεραπεύονται, ειδικότερα, καταστάσεις αρνησιδικίας, θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί στον παρόντα κανονισμό αναγκαστική δικαιοδοσία (forum necessitatis) που θα επιτρέπει σε δικαστήριο κράτους μέλους, σε εξαιρετικές

kann, die einen engen Bezug zu einem Drittstaat aufweist. Ein solcher Ausnahmefall könnte gegeben sein, wenn ein Verfahren sich in dem betreffenden Drittstaat als unmöglich erweist, beispielsweise aufgrund eines Bürgerkriegs, oder wenn von einem Berechtigten vernünftigerweise nicht erwartet werden kann, dass er ein Verfahren in diesem Staat einleitet oder führt. Die Notzuständigkeit sollte jedoch nur ausgeübt werden, wenn die Erbsache einen ausreichenden Bezug zu dem Mitgliedstaat des angerufenen Gerichts aufweist.

(32) | Im Interesse der Erben und Vermächtnisnehmer, die ihren gewöhnlichen Aufenthalt in einem anderen als dem Mitgliedstaat haben, in dem der Nachlass abgewickelt wird oder werden soll, sollte diese Verordnung es jeder Person, die nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht dazu berechtigt ist, ermöglichen, Erklärungen über die Annahme oder Ausschlagung einer Erbschaft, eines Vermächtnisses oder eines Pflichtteils oder zur Begrenzung ihrer Haftung für Nachlassverbindlichkeiten vor den Gerichten des Mitgliedstaats ihres

περιπτώσεις, να αποφαινεται επί κληρονομικής διαδοχής η οποία σχετίζεται στενά με τρίτο κράτος. Τέτοια εξαιρετική περίπτωση μπορεί, ενδεχομένως, να προκύψει όταν είναι ανέφικτη η έναρξη διαδικασίας στο εν λόγω τρίτο κράτος, παραδείγματος χάριν λόγω εμφυλίου πολέμου, ή όταν δεν μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι ο δικαιούχος θα κινήσει ή θα διεξαγάγει διαδικασία στο κράτος αυτό. Η εν λόγω διεθνής δικαιοδοσία που βασίζεται στο *forum necessitatis* θα πρέπει, ωστόσο, να ασκηθεί μόνον όταν η υπόθεση παρουσιάζει επαρκή σχέση με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

(32) | Για λόγους διευκόλυνσης των κληρονόμων και κληροδόχων που έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο εξετάζεται ή πρόκειται να εξεταστεί η κληρονομική διαδοχή, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει σε οποιονδήποτε έχει δικαίωμα δυνάμει του εφαρμοστέου στην κληρονομική διαδοχή δικαίου να προβαίνει σε δήλωση περί αποδοχής ή αποποίησης της κληρονομιάς ή κληροδοσίας ή νόμιμης μοίρας ή περί του περιορισμού της ευθύνης του για τα χρέη της κληρονομιάς, να προβαίνει σε τέτοιες δηλώσεις με τον τύπο που προβλέπει εν

gewöhnlichen Aufenthalts in der Form abzugeben, die nach dem Recht dieses Mitgliedstaats vorgesehen ist. Dies sollte nicht ausschließen, dass derartige Erklärungen vor anderen Behörden dieses Mitgliedstaats, die nach nationalem Recht für die Entgegennahme von Erklärungen zuständig sind, abgegeben werden. Die Personen, die von der Möglichkeit Gebrauch machen möchten, Erklärungen im Mitgliedstaat ihres gewöhnlichen Aufenthalts abzugeben, sollten das Gericht oder die Behörde, die mit der Erbsache befasst ist oder sein wird, innerhalb einer Frist, die in dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht vorgesehen ist, selbst davon in Kenntnis setzen, dass derartige Erklärungen abgegeben wurden.

(33) | Eine Person, die ihre Haftung für die Nachlassverbindlichkeiten begrenzen möchte, sollte dies nicht durch eine entsprechende einfache Erklärung vor den Gerichten oder anderen zuständigen Behörden des Mitgliedstaats ihres gewöhnlichen Aufenthalts tun können, wenn das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht von ihr verlangt, vor dem zuständigen Gericht ein besonderes Verfahren, beispielsweise ein Verfahren zur Inventarerrichtung, zu veranlassen.

προκειμένω το δίκαιο του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του ενώπιον των δικαστηρίων του εν λόγω κράτους μέλους. Αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη δυνατότητα να γίνονται οι δηλώσεις αυτές ενώπιον άλλων αρχών του εν λόγω κράτους μέλους που είναι αρμόδιες να δέχονται δηλώσεις δυνάμει του εθνικού δικαίου. Τα πρόσωπα που επιλέγουν να αξιοποιήσουν τη δυνατότητα να προβούν σε δηλώσεις στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής τους θα πρέπει να ενημερώνουν τα ίδια το δικαστήριο ή την αρχή που επιλαμβάνεται ή θα επιληφθεί της διαδοχής σχετικά με την ύπαρξη αυτών των δηλώσεων, εντός οποιασδήποτε προθεσμίας προβλέπεται από το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο.

(33) | Δεν θα πρέπει να είναι δυνατό σε πρόσωπο που επιθυμεί να περιορίσει την ευθύνη του για τα χρέη της κληρονομίας να το πράττει υποβάλλοντας σχετική δήλωση ενώπιον του δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του εφόσον το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο τον υποχρεώνει να κινήσει εδική δικαστική διαδικασία, π.χ. διαδικασία απογραφής, ενώπιον του αρμόδιου

Eine Erklärung, die unter derartigen Umständen von einer Person im Mitgliedstaat ihres gewöhnlichen Aufenthalts in der nach dem Recht dieses Mitgliedstaats vorgeschriebenen Form abgegeben wurde, sollte daher für die Zwecke dieser Verordnung nicht formell gültig sein. Auch sollten die verfahrenseinleitenden Schriftstücke für die Zwecke dieser Verordnung nicht als Erklärung angesehen werden.

(34) | Im Interesse einer geordneten Rechtspflege sollten in verschiedenen Mitgliedstaaten keine Entscheidungen ergehen, die miteinander unvereinbar sind. Hierzu sollte die Verordnung allgemeine Verfahrensvorschriften nach dem Vorbild anderer Rechtsinstrumente der Union im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Zivilsachen vorsehen.

(35) | Eine dieser Verfahrensvorschriften ist die Regel zur Rechtshängigkeit, die zum Tragen kommt, wenn dieselbe Erbsache bei verschiedenen Gerichten in verschiedenen Mitgliedstaaten anhängig gemacht wird. Diese Regel bestimmt, welches Gericht sich weiterhin mit der Erbsache zu befassen hat.

δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, στις περιπτώσεις αυτές, η δήλωση εκ μέρους προσώπου στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπει εν προκειμένω το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους, δεν θα πρέπει να είναι τυπικά έγκυρη για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ούτε τα εισαγωγικά της δικαστικής διαδικασίας έγγραφα θα πρέπει να θεωρηθούν δηλώσεις για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

(34) | Χάριν της απρόσκοπτης απονομής δικαιοσύνης θα πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση ασυμβίβαστων αποφάσεων σε διαφορετικά κράτη μέλη. Προς τον σκοπό αυτόν, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει γενικούς δικονομικούς κανόνες, παρεμφερείς με εκείνους άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις.

(35) | Ένας τέτοιος δικονομικός κανόνας είναι ο κανόνας περί εκκρεμοδικίας ο οποίος εφαρμόζεται εάν η ίδια υπόθεση κληρονομικής διαδοχής εισάγεται ενώπιον διαφορετικών δικαστηρίων σε διάφορα κράτη μέλη. Ο εν λόγω κανόνας καθορίζει ποιο δικαστήριο θα πρέπει να προβεί στην εκδίκαση της υπόθεσης κληρονομικής διαδοχής.

(36) | Da Erbsachen in einigen Mitgliedstaaten von nichtgerichtlichen Behörden wie z. B. Notaren geregelt werden können, die nicht an die Zuständigkeitsregeln dieser Verordnung gebunden sind, kann nicht ausgeschlossen werden, dass in derselben Erbsache eine außergerichtliche einvernehmliche Regelung und ein Gerichtsverfahren beziehungsweise zwei außergerichtliche einvernehmliche Regelungen in Bezug auf dieselbe Erbsache jeweils in verschiedenen Mitgliedstaaten parallel eingeleitet werden. In solchen Fällen sollte es den beteiligten Parteien obliegen, sich, sobald sie Kenntnis von den parallelen Verfahren erhalten, untereinander über das weitere Vorgehen zu einigen. Können sie sich nicht einigen, so müsste das nach dieser Verordnung zuständige Gericht sich mit der Erbsache befassen und darüber befinden.

(37) | Damit die Bürger die Vorteile des Binnenmarkts ohne Einbußen bei der Rechtssicherheit nutzen können, sollte die Verordnung ihnen im Voraus Klarheit über das in ihrem Fall anwendbare Erbstatut verschaffen. Es sollten

(36) | Δεδομένου ότι τα θέματα κληρονομικής διαδοχής σε ορισμένα κράτη μέλη μπορεί να διευθετούνται από μη δικαστικές αρχές, όπως από συμβολαιογράφους, που δεν δεσμεύονται από τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η δυνατότητα να έχουν εισαχθεί παράλληλα σε διαφορετικά κράτη μέλη ένας εξωδικαστικός συμβιβασμός και δικαστικές διαδικασίες σχετικά με την ίδια κληρονομική διαδοχή ή δύο παράλληλοι εξωδικαστικοί συμβιβασμοί σχετικά με την ίδια κληρονομική διαδοχή. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εναπόκειται στα ενδιαφερόμενα μέρη να συμφωνήσουν μεταξύ τους για την ενδεδειγμένη πορεία, μόλις λάβουν γνώση των παράλληλων διαδικασιών. Σε περίπτωση ασυμφωνίας, θα επιλαμβάνονται της κληρονομικής διαδοχής και θα αποφαινούνται τα δικαστήρια που έχουν διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

(37) | Για να είναι δυνατό για τους πολίτες να αξιοποιήσουν, υπό συνθήκες πλήρους ασφάλειας δικαίου, τα πλεονεκτήματα που προσφέρει η εσωτερική αγορά, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τους επιτρέπει να γνωρίζουν εκ

harmonisierte Kollisionsnormen eingeführt werden, um einander widersprechende Ergebnisse zu vermeiden. Die allgemeine Kollisionsnorm sollte sicherstellen, dass der Erbfall einem im Voraus bestimmmbaren Erbrecht unterliegt, zu dem eine enge Verbindung besteht. Aus Gründen der Rechtssicherheit und um eine Nachlassspaltung zu vermeiden, sollte der gesamte Nachlass, d. h. das gesamte zum Nachlass gehörende Vermögen diesem Recht unterliegen, unabhängig von der Art der Vermögenswerte und unabhängig davon, ob diese in einem anderen Mitgliedstaat oder in einem Drittstaat belegen sind.

(38) | Diese Verordnung sollte es den Bürgern ermöglichen, durch die Wahl des auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Rechts ihren Nachlass vorab zu regeln. Diese Rechtswahl sollte auf das Recht eines Staates, dem sie angehören, beschränkt sein, damit sichergestellt wird, dass eine Verbindung zwischen dem Erblasser und dem gewählten Recht besteht, und damit vermieden wird, dass ein Recht mit der Absicht gewählt wird,

των προτέρων το δίκαιο που θα εφαρμοσθεί στην κληρονομική τους διαδοχή. Θα πρέπει να θεσπιστούν εναρμονισμένοι κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων προς αποφυγήν αντιφατικών αποτελεσμάτων. Ο κύριος κανόνας θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η κληρονομική διαδοχή θα διέπεται από ένα δίκαιο που να μπορεί να προβλεφθεί και με το οποίο συνδέεται στενά. Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προς αποφυγή κατάτμησης της κληρονομίας, το εν λόγω δίκαιο θα πρέπει να διέπει το σύνολο της κληρονομίας, δηλαδή όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν μέρος της περιουσίας, ανεξάρτητα από τη φύση τους και από το εάν αυτά βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος.

(38) | Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να παρέχει στους πολίτες τη δυνατότητα να οργανώνουν εκ των προτέρων την κληρονομική τους διαδοχή επιλέγοντας το εφαρμοστέο στην κληρονομική τους διαδοχή δίκαιο. Η επιλογή αυτή θα πρέπει να περιορίζεται στο δίκαιο κράτους του οποίου έχουν την ιθαγένεια ώστε να εξασφαλίζεται σύνδεσμος μεταξύ του κληρονομούμενου και του επιλεγέντος δικαίου και να αποφεύγεται η επιλογή δικαίου με

die berechtigten Erwartungen der Pflichtteilsberechtigten zu vereiteln.

(39) | Eine Rechtswahl sollte ausdrücklich in einer Erklärung in Form einer Verfügung von Todes wegen erfolgen oder sich aus den Bestimmungen einer solchen Verfügung ergeben. Eine Rechtswahl könnte als sich durch eine Verfügung von Todes wegen ergebend angesehen werden, wenn z. B. der Erblasser in seiner Verfügung Bezug auf spezifische Bestimmungen des Rechts des Staates, dem er angehört, genommen hat oder das Recht dieses Staates in anderer Weise erwähnt hat.

(40) | Eine Rechtswahl nach dieser Verordnung sollte auch dann wirksam sein, wenn das gewählte Recht keine Rechtswahl in Erbsachen vorsieht. Die materielle Wirksamkeit der Rechtshandlung, mit der die Rechtswahl getroffen wird, sollte sich jedoch nach dem gewählten Recht bestimmen, d. h. ob davon auszugehen ist, dass die Person, die die Rechtswahl trifft, verstanden hat, was dies bedeutet, und dem zustimmt. Das Gleiche sollte für die Rechtshandlung gelten, mit der die Rechtswahl geändert oder widerrufen wird.

σκοπό να παρακαμφθούν οι θεμιτές προσδοκίες των δικαιούχων νόμιμης μοίρας.

(39) | Η επιλογή του δικαίου θα πρέπει να γίνεται ρητώς με δήλωση υπό μορφή διάταξης τελευταίας βουλήσεως ή να προκύπτει με σαφήνεια από τη διατύπωση τέτοιας διάταξης. Η επιλογή του δικαίου θα μπορούσε να θεωρείται ότι προκύπτει σαφώς από διάταξη τελευταίας βούλησης εφόσον, για παράδειγμα, ο κληρονομούμενος στη διάταξή του αναφέρεται ρητώς σε συγκεκριμένα άρθρα του δικαίου του κράτους της ιθαγενείας του ή αναφέρει με άλλον τρόπο ρητώς το δίκαιο αυτό.

(40) | Η επιλογή δικαίου στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι έγκυρη ακόμη και αν το δίκαιο που επελέγη δεν προβλέπει επιλογή δικαίου σε θέματα κληρονομικής διαδοχής. Το δίκαιο που επελέγη θα πρέπει ωστόσο να καθορίζει το ουσιαστικό κύρος της πράξης που συνιστά η επιλογή, κατά πόσον δηλαδή μπορεί να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο που προβαίνει στην επιλογή είχε συναίσθηση των συνεπειών της επιλογής του και συμφωνούσε με αυτές. Το αυτό θα πρέπει να ισχύει για την τροποποίηση ή την ανάκληση της επιλογής δικαίου.

(41) | Für die Zwecke der Anwendung dieser Verordnung sollte die Bestimmung der Staatsangehörigkeit oder der Mehrfachstaatsangehörigkeit einer Person vorab geklärt werden. Die Frage, ob jemand als Angehöriger eines Staates gilt, fällt nicht in den Anwendungsbereich dieser Verordnung und unterliegt dem innerstaatlichen Recht, gegebenenfalls auch internationalen Übereinkommen, wobei die allgemeinen Grundsätze der Europäischen Union uneingeschränkt zu achten sind.

(42) | Das zur Anwendung berufene Erbrecht sollte für die Rechtsnachfolge von Todes wegen vom Eintritt des Erbfalls bis zum Übergang des Eigentums an den zum Nachlass gehörenden Vermögenswerten auf die nach diesem Recht bestimmten Berechtigten gelten. Es sollte Fragen im Zusammenhang mit der Nachlassverwaltung und der Haftung für die Nachlassverbindlichkeiten umfassen. Bei der Begleichung der Nachlassverbindlichkeiten kann abhängig insbesondere von dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht eine spezifische Rangfolge der Gläubiger berücksichtigt werden.

(41) | Ενόψει της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο καθορισμός της ιθαγένειας ή της πολλαπλής ιθαγένειας προσώπου θα πρέπει να αποτελεί προκαταρκτικό ερώτημα προς διευκρίνιση. Το ζήτημα του αν ένα πρόσωπο θεωρείται ότι έχει την ιθαγένεια ενός κράτους δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και υπόκειται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των διεθνών συμβάσεων, στο πλαίσιο του απολύτου σεβασμού των γενικών αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(42) | Το δίκαιο που καθορίζεται ως εφαρμοστέο επί της διαδοχής θα πρέπει να διέπει τη διαδοχή από την επαγωγή της κληρονομίας έως τη μεταβίβαση της κυριότητας των στοιχείων που αποτελούν μέρος της περιουσίας στους δικαιούχους, κατά τα οριζόμενα στο δίκαιο αυτό. Θα πρέπει να καλύπτει θέματα που άπτονται της διοίκησης της περιουσίας καθώς και την ευθύνη για τα χρέη της κληρονομιαίας περιουσίας. Η πληρωμή των χρεών της κληρονομιαίας περιουσίας μπορεί, αναλόγως ειδικότερα του εφαρμοστέου στην κληρονομική διαδοχή δικαίου, να περιλαμβάνει το συνυπολογισμό συγκεκριμένης κατάταξης των δανειστών.

(43) | Die Zuständigkeitsregeln dieser Verordnung können in einigen Fällen zu einer Situation führen, in der das für Entscheidungen in Erbsachen zuständige Gericht nicht sein eigenes Recht anwendet. Tritt diese Situation in einem Mitgliedstaat ein, nach dessen Recht die Bestellung eines Nachlassverwalters verpflichtend ist, sollte diese Verordnung es den Gerichten dieses Mitgliedstaats, wenn sie angerufen werden, ermöglichen, nach einzelstaatlichem Recht einen oder mehrere solcher Nachlassverwalter zu bestellen. Davon sollte eine Entscheidung der Parteien, die Rechtsnachfolge von Todes wegen außergerichtlich in einem anderen Mitgliedstaat gütlich zu regeln, in dem dies nach dem Recht dieses Mitgliedstaates möglich ist, unberührt bleiben. Zur Gewährleistung einer reibungslosen Abstimmung zwischen dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Recht und dem Recht des Mitgliedstaats, das für das bestellende Gericht gilt, sollte das Gericht die Person(en) bestellen, die berechtigt wäre(n), den Nachlass nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Recht zu verwalten, wie beispielsweise den Testamentsvollstrecker des Erblassers oder die Erben selbst

(43) | Οι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας που θεσπίζονται τον παρόντα κανονισμό μπορούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να οδηγήσουν σε μια κατάσταση, κατά την οποία το αρμόδιο για την κληρονομική διαδοχή δικαστήριο δεν θα είναι εις θέση να εφαρμόσει το δικό του δίκαιο. Εάν αυτό συμβεί, σε ένα κράτος μέλος, το δίκαιο του οποίου προβλέπει τον υποχρεωτικό διορισμό διαχειριστή της κληρονομίας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους, εφόσον επιληφθούν, να διορίζουν ένα ή περισσότερους τέτοιους διαχειριστές. Αυτό δεν θα πρέπει να θίγει τυχόν επιλογή των μερών να ρυθμίσουν την κληρονομική διαδοχή εξωδικαστικά με φιλικό διακανονισμό σε ένα άλλο κράτος μέλος, εφόσον αυτό είναι εφικτό σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Προκειμένου να διασφαλιστεί ένας απρόσκοπτος συντονισμός μεταξύ του εφαρμοστέου στην κληρονομική διαδοχή δικαίου και του δικαίου του κράτους μέλους του διορίζοντος δικαστηρίου, το δικαστήριο θα πρέπει να διορίζει το πρόσωπο/τα πρόσωπα που θα είχε/είχαν το δικαίωμα να διαχειρίζεται/διαχειρίζονται την κληρονομία σύμφωνα

oder, wenn das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbare Recht es so vorsieht, einen Fremdverwalter. Die Gerichte können jedoch in besonderen Fällen, wenn ihr Recht es erfordert, einen Dritten als Verwalter bestellen, auch wenn dies nicht in dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht vorgesehen ist. Hat der Erblasser einen Testamentsvollstrecker bestellt, können dieser Person ihre Befugnisse nicht entzogen werden, es sei denn, das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbare Recht ermöglicht das Erlöschen seines Amtes.

(44) | Die Befugnisse, die von den in dem Mitgliedstaat des angerufenen Gerichts bestellten Verwaltern ausgeübt werden, sollten diejenigen Verwaltungsbefugnisse sein, die sie nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Recht ausüben dürfen. Wenn also beispielsweise der Erbe als Verwalter bestellt wird, sollte er diejenigen Befugnisse zur Verwaltung des Nachlasses haben, die ein Erbe nach diesem Recht hätte. Reichen die Verwaltungsbefugnisse, die nach dem auf die Rechtsfolge von Todes

με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο, όπως είναι για παράδειγμα ο εκτελεστής της διαθήκης του θανόντος ή οι ίδιοι οι κληρονόμοι ή, εφόσον το προβλέπει σχετικά το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο, ένας τρίτος διαχειριστής. Τα δικαστήρια μπορούν, ωστόσο, σε ειδικές περιπτώσεις εφόσον το απαιτεί το δίκαιό τους, να ορίσουν έναν τρίτο ως διαχειριστή, ακόμη και αν αυτό δεν προβλέπεται από το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Εάν ο θανών είχε ορίσει εκτελεστή διαθήκης, το πρόσωπο αυτό δεν μπορεί να στερηθεί των εξουσιών του εκτός εάν το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο επιτρέπει τη λήξη της θητείας του.

(44) | Οι αρμοδιότητες που ασκούν οι διαχειριστές που έχουν οριστεί στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου θα πρέπει να είναι εκείνες οι διαχειριστικές αρμοδιότητες τις οποίες αυτοί μπορούν να ασκούν με βάση το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Όταν συνεπώς, για παράδειγμα, ο κληρονόμος διορίζεται ως διαχειριστής θα πρέπει να διαθέτει την εξουσία διαχείρισης της κληρονομιαίας περιουσίας την οποία θα είχε ένας κληρονόμος σύμφωνα με το δίκαιο αυτό. Όταν

wegen anwendbaren Recht ausgeübt werden dürfen, nicht aus, um das Nachlassvermögen zu erhalten oder die Rechte der Nachlassgläubiger oder anderer Personen zu schützen, die für die Verbindlichkeiten des Erblassers gebürgt haben, kann bzw. können der bzw. die in dem Mitgliedstaat des angerufenen Gerichts bestellte bzw. bestellten Nachlassverwalter ergänzend diejenigen Verwaltungsbefugnisse ausüben, die hierfür in dem Recht dieses Mitgliedstaates vorgesehen sind. Zu diesen ergänzenden Befugnissen könnte beispielsweise gehören, die Liste des Nachlassvermögens und der Nachlassverbindlichkeiten zu erstellen, die Nachlassgläubiger vom Eintritt des Erbfalls zu unterrichten und sie aufzufordern, ihre Ansprüche geltend zu machen, sowie einstweilige Maßnahmen, auch Sicherungsmaßnahmen, zum Erhalt des Nachlassvermögens zu ergreifen. Die von einem Verwalter aufgrund der ergänzenden Befugnisse durchgeführten Handlungen sollten im Einklang mit dem für die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Recht in Bezug auf den Übergang des Eigentums an dem Nachlassvermögen, einschließlich aller Rechtsgeschäfte, die die Berechtigten vor der Bestellung des

οι εξουσίες διαχείρισης που μπορούν να ασκηθούν με βάση το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο δεν επαρκούν για τη διατήρηση της κληρονομιαίας περιουσίας ή για την προστασία των δικαιωμάτων των πιστωτών ή άλλων προσώπων που έχουν εγγυηθεί τα χρέη του θανόντος, ο διαχειριστής/οι διαχειριστές που έχει/έχουν διοριστεί στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου δύναται/δύνανται να ασκεί/να ασκούν προς το σκοπό αυτό πρόσθετες διαχειριστικές εξουσίες σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους. Στις πρόσθετες αυτές εξουσίες, μπορεί, για παράδειγμα, να συγκαταλέγεται η κατάρτιση ενός καταλόγου των περιουσιακών στοιχείων και των χρεών της κληρονομιαίας περιουσίας η ενημέρωση των πιστωτών για την επαγωγή της κληρονομίας και η πρόσκληση προς αυτούς να αναγγείλουν τις αξιώσεις τους και να λάβουν κάθε προσωρινό μέτρο, όπως ασφαλιστικά μέτρα, για τη διατήρηση της κληρονομιαίας περιουσίας. Οι ενέργειες στις οποίες προβαίνει ο διαχειριστής σύμφωνα με τις πρόσθετες εξουσίες του, θα πρέπει να συνάδουν με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο όσον αφορά τη μεταβίβαση της

Verwalters eingingen, die Haftung für die Nachlassverbindlichkeiten und die Rechte der Berechtigten, gegebenenfalls einschließlich des Rechts, die Erbschaft anzunehmen oder auszuschlagen, stehen. Solche Handlungen könnten beispielsweise nur dann die Veräußerung von Vermögenswerten oder die Begleichung von Verbindlichkeiten nach sich ziehen, wenn dies nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Recht zulässig wäre. Wenn die Bestellung eines Fremdverwalters nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anwendbaren Recht die Haftung der Erben ändert, sollte eine solche Änderung der Haftung respektiert werden.

(45) | Diese Verordnung sollte nicht ausschließen, dass Nachlassgläubiger, beispielsweise durch einen Vertreter, gegebenenfalls weitere nach dem innerstaatlichen Recht zur Verfügung stehende Maßnahmen im Einklang mit den einschlägigen Rechtsinstrumenten der Union treffen, um ihre Rechte zu sichern.

(46) | Diese Verordnung sollte die Unterrichtung potenzieller Nachlassgläubiger in anderen

κυριότητας επί της κληρονομιαίας περιουσίας, συμπεριλαμβανομένων όλων των δικαιοπραξιών που συνήψαν οι δικαιούχοι πριν από το διορισμό του διαχειριστή, τις υποχρεώσεις της κληρονομίας και τα δικαιώματα των δικαιούχων, συμπεριλαμβανομένου ενδεχομένως του δικαιώματος αποδοχής ή αποποίησης της κληρονομίας. Οι ενέργειες αυτές μπορούν για παράδειγμα να έχουν ως αποτέλεσμα την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων ή την αποπληρωμή χρεών, εφόσον αυτό θα ήταν επιτρεπτό σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Όταν σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο ο διορισμός ενός τρίτου διαχειριστή μεταβάλλει την ευθύνη των κληρονόμων, η εν λόγω αλλαγή όσον αφορά την ευθύνη θα πρέπει να γίνεται σεβαστή.

(45) | Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να στερεί από τους πιστωτές τη δυνατότητα, λόγω χάρη μέσω ενός αντιπροσώπου, να λαμβάνουν, ενδεχομένως, και άλλα προβλεπόμενα από το εθνικό δίκαιο μέτρα, σύμφωνα με τα σχετικά νομικά μέσα της Ένωσης, προκειμένου να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους.

(46) | Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθιστά δυνατή την παροχή πληροφοριών σχετικά με

Mitgliedstaaten, in denen Vermögenswerte belegen sind, über den Eintritt des Erbfalls ermöglichen. Im Rahmen der Anwendung dieser Verordnung sollte daher die Möglichkeit in Erwägung gezogen werden, einen Mechanismus einzurichten, gegebenenfalls über das Europäische Justizportal, um es potenziellen Nachlassgläubigern in anderen Mitgliedstaaten zu ermöglichen, Zugang zu den einschlägigen Informationen zu erhalten, damit sie ihre Ansprüche anmelden können.

(47) | Wer in einer Erbsache Berechtigter ist, sollte sich jeweils nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Erbrecht bestimmen. Der Begriff „Berechtigte“ würde in den meisten Rechtsordnungen Erben und Vermächtnisnehmer sowie Pflichtteilsberechtigte erfassen; allerdings ist beispielsweise die Rechtsstellung der Vermächtnisnehmer nicht in allen Rechtsordnungen die gleiche. In einigen Rechtsordnungen kann der Vermächtnisnehmer einen unmittelbaren Anteil am Nachlass erhalten, während nach anderen Rechtsordnungen der Vermächtnisnehmer lediglich einen

την επαγωγή της κληρονομίας σε δυνητικούς δανειστές της κληρονομίας σε άλλα κράτη μέλη στα οποία υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει συνεπώς να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα δημιουργίας ενός μηχανισμού, ενδεχομένως μέσω της ευρωπαϊκής πύλης ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, προκειμένου να μπορούν οι δυνητικοί πιστωτές σε άλλα κράτη μέλη να έχουν πρόσβαση σε σχετικές πληροφορίες, ούτως ώστε να μπορούν να ασκούν τις απαιτήσεις τους.

(47) | Το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο θα πρέπει να καθορίζει ποιοι είναι οι δικαιούχοι σε μια συγκεκριμένη κληρονομική διαδοχή. Στα περισσότερα δικαστικά συστήματα ο όρος «δικαιούχοι» καλύπτει τους κληρονόμους και κληροδόχους καθώς και τα πρόσωπα που δικαιούνται νόμιμη μοίρα, μολονότι, για παράδειγμα, η νομική θέση των κληροδόχων δεν είναι η ίδια σε όλα τα συστήματα. Σε ορισμένα συστήματα, ο κληροδόχος μπορεί να λάβει απ' ευθείας μερίδιο στην κληρονομία ενώ σε άλλα νομικά συστήματα ο κληροδόχος μπορεί μόνο να εγείρει αξίωση έναντι των κληρονόμων.

Anspruch gegen die Erben erwerben kann.

(48) | Im Interesse der Rechtssicherheit für Personen, die ihren Nachlass im Voraus regeln möchten, sollte diese Verordnung eine spezifische Kollisionsvorschrift bezüglich der Zulässigkeit und der materiellen Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen festlegen. Um eine einheitliche Anwendung dieser Vorschrift zu gewährleisten, sollte diese Verordnung die Elemente auflisten, die zur materiellen Wirksamkeit zu rechnen sind. Die Prüfung der materiellen Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen kann zu dem Schluss führen, dass diese Verfügung rechtlich nicht besteht.

(49) | Ein Erbvertrag ist eine Art der Verfügung von Todes wegen, dessen Zulässigkeit und Anerkennung in den Mitgliedstaaten unterschiedlich ist. Um die Anerkennung von auf der Grundlage eines Erbvertrags erworbenen Nachlassansprüchen in den Mitgliedstaaten zu erleichtern, sollte diese Verordnung festlegen, welches Recht die Zulässigkeit solcher Verträge, ihre materielle Wirksamkeit und ihre Bindungswirkungen, einschließlich

(48) | Προκειμένου να κατοχυρωθεί η ασφάλεια δικαίου για τα πρόσωπα που επιθυμούν να σχεδιάσουν εκ των προτέρων την κληρονομική τους διαδοχή, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει συγκεκριμένο κανόνα περί σύγκρουσης δικαίων σχετικά με το παραδεκτό των διατάξεων τελευταίας βουλήσεως και με το ουσιαστικό κύρος τους. Για να διασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή αυτού του κανόνα, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να απαριθμεί τα στοιχεία που θα πρέπει να θεωρούνται ότι αφορούν το ουσιαστικό κύρος. Η εξέταση του ουσιαστικού κύρους διάταξης τελευταίας βούλησης μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η διάταξη τελευταίας βούλησης δεν έχει νομική υπόσταση.

(49) | Η κληρονομική σύμβαση αποτελεί μια μορφή διάταξης τελευταίας βουλήσεως, της οποίας το παραδεκτό και η αποδοχή διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Προκειμένου να διευκολύνει την αποδοχή στα κράτη μέλη των κληρονομικών δικαιωμάτων που αποκτώνται συνεπεία κληρονομικής σύμβασης στα κράτη μέλη, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθορίζει ποιο δίκαιο διέπει το παραδεκτό

der Voraussetzungen für ihre Auflösung, regeln soll.

(50) | Das Recht, dem die Zulässigkeit und die materielle Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen und bei Erbverträgen die Bindungswirkungen nach dieser Verordnung unterliegen, sollte nicht die Rechte einer Person berühren, die nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht pflichtteilsberechtigt ist oder ein anderes Recht hat, das ihr von der Person, deren Nachlass betroffen ist, nicht entzogen werden kann.

(51) | Wird in dieser Verordnung auf das Recht Bezug genommen, das auf die Rechtsnachfolge der Person, die eine Verfügung von Todes wegen errichtet hat, anwendbar gewesen wäre, wenn sie an dem Tag verstorben wäre, an dem die Verfügung errichtet, geändert oder widerrufen worden ist, so ist diese Bezugnahme zu verstehen als Bezugnahme entweder auf das Recht des Staates des gewöhnlichen Aufenthalts der betroffenen Person an diesem Tag oder, wenn sie eine Rechtswahl nach dieser Verordnung

αυτών των συμβάσεων, το ουσιαστικό τους κύρος και τα δεσμευτικά τους αποτελέσματα για τα μέρη, καθώς και τους όρους λύσης τους.

(50) | Το δίκαιο το οποίο, στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, διέπει το παραδεκτό και το ουσιαστικό κύρος μιας διάταξης τελευταίας βούλησης και, σε ό,τι αφορά τις κληρονομικές συμβάσεις, τα δεσμευτικά αποτελέσματα μεταξύ των μερών, δεν θα πρέπει να θίγει τα δικαιώματα οιαδήποτε προσώπου το οποίο, δυνάμει του εφαρμοστέου δικαίου στην κληρονομική διαδοχή, έχει δικαίωμα νομίμου μοίρας ή άλλο δικαίωμα που δεν δύναται να του στερήσει το πρόσωπο, του οποίου την περιουσία αφορά η σύμβαση.

(51) | Όταν στον παρόντα κανονισμό γίνεται αναφορά στο δίκαιο που θα ήταν εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή του συντάκτη μιας διάταξης τελευταίας βούλησης, εάν αυτός είχε αποβιώσει την ημέρα κατά την οποία συντάχθηκε ή, κατά περίπτωση, τροποποιήθηκε ή ανακλήθηκε η εν λόγω διάταξη, η αναφορά αυτή θα πρέπει να νοείται ότι παραπέμπει είτε στο δίκαιο του κράτους της συνήθους διαμονής του την ημέρα εκείνη ή, αν είχε επιλέξει δίκαιο σύμφωνα με τον

getroffen hat, auf das Recht des Staates, dessen Staatsangehörigkeit sie an diesem Tag besaß.

(52) | Diese Verordnung sollte die Formgültigkeit aller schriftlichen Verfügungen von Todes wegen durch Vorschriften regeln, die mit denen des Haager Übereinkommens vom 5. Oktober 1961 über das auf die Form letztwilliger Verfügungen anzuwendende Recht in Einklang stehen. Bei der Bestimmung der Formgültigkeit einer Verfügung von Todes wegen nach dieser Verordnung sollte die zuständige Behörde ein betrügerisch geschaffenes grenzüberschreitendes Element, mit dem die Vorschriften über die Formgültigkeit umgangen werden sollen, nicht berücksichtigen.

(53) | Für die Zwecke dieser Verordnung sollten Rechtsvorschriften, welche die für Verfügungen von Todes wegen zugelassenen Formen mit Beziehung auf bestimmte persönliche Eigenschaften der Person, die eine Verfügung von Todes wegen errichtet, wie beispielsweise ihr Alter, beschränken, als zur Form gehörend angesehen werden. Dies sollte nicht dahin gehend ausgelegt werden, dass das nach dieser Verordnung

παρόντα κανονισμό, στο δίκαιο του κράτους της ιθαγένειάς του την ημέρα εκείνη.

(52) | Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ρυθμίζει το τυπικό κύρος όλων των διατάξεων τελευταίας βούλησης που έχουν συνταχθεί εγγράφως βάσει κανόνων οι οποίοι συνάδουν προς εκείνους της σύμβασης της Χάγης της 5ης Οκτωβρίου 1961 για τις συγκρούσεις νόμων που αφορούν τον τύπο διατάξεων διαθήκης. Κατά τον καθορισμό του κατά πόσον συγκεκριμένη διάταξη τελευταίας βούλησης είναι τυπικά έγκυρη δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η αρμόδια αρχή δεν θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη δόλια δημιουργία στοιχείου διεθνούς χαρακτήρα με σκοπό την παράκαμψη των κανόνων σχετικά με το τυπικό κύρος.

(53) | Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οποιαδήποτε νομική διάταξη που περιορίζει τους επιτρεπόμενους τύπους διατάξεων τελευταίας βουλήσεως με αναφορά σε προσωπικές ιδιότητες του συντάκτη όπως, για παράδειγμα, την ηλικία, θα πρέπει να θεωρείται ότι αφορά ζητήματα τύπου. Τούτο δεν θα πρέπει να σημαίνει ότι το εφαρμοστέο δίκαιο για το τυπικό κύρος μιας διάταξης τελευταίας βούλησης, στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, θα

auf die Formgültigkeit einer Verfügung von Todes wegen anzuwendende Recht bestimmten sollte, ob ein Minderjähriger fähig ist, eine Verfügung von Todes wegen zu errichten. Dieses Recht sollte lediglich bestimmen, ob eine Person aufgrund einer persönlichen Eigenschaft, wie beispielsweise der Minderjährigkeit, von der Errichtung einer Verfügung von Todes wegen in einer bestimmten Form ausgeschlossen werden sollte.

(54) | Bestimmte unbewegliche Sachen, bestimmte Unternehmen und andere besondere Arten von Vermögenswerten unterliegen im Belegenheitsmitgliedstaat aufgrund wirtschaftlicher, familiärer oder sozialer Erwägungen besonderen Regelungen mit Beschränkungen, die die Rechtsnachfolge von Todes wegen in Bezug auf diese Vermögenswerte betreffen oder Auswirkungen auf sie haben. Diese Verordnung sollte die Anwendung dieser besonderen Regelungen sicherstellen. Diese Ausnahme von der Anwendung des auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Rechts ist jedoch eng auszulegen, damit sie der allgemeinen Zielsetzung dieser Verordnung nicht zuwiderläuft. Daher dürfen weder Kollisionsnormen, die unbewegliche Sachen einem anderen als dem auf

prüfen zu bestimmen, ob ein Minderjähriger fähig ist, eine Verfügung von Todes wegen zu errichten. Dieses Recht sollte lediglich bestimmen, ob eine Person aufgrund einer persönlichen Eigenschaft, wie beispielsweise der Minderjährigkeit, von der Errichtung einer Verfügung von Todes wegen in einer bestimmten Form ausgeschlossen werden sollte.

prüfen zu bestimmen, ob ein Minderjähriger fähig ist, eine Verfügung von Todes wegen zu errichten. Dieses Recht sollte lediglich bestimmen, ob eine Person aufgrund einer persönlichen Eigenschaft, wie beispielsweise der Minderjährigkeit, von der Errichtung einer Verfügung von Todes wegen in einer bestimmten Form ausgeschlossen werden sollte.

(54) | Για οικονομικούς, οικογενειακούς ή κοινωνικούς λόγους, ορισμένα ακίνητα, ορισμένες επιχειρήσεις και άλλες ειδικές κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες στο κράτος μέλος όπου βρίσκονται, οι οποίοι θέτουν περιορισμούς που αφορούν ή επηρεάζουν τη διαδοχή όσον αφορά τα περιουσιακά αυτά στοιχεία. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει την εφαρμογή των ειδικών αυτών κανόνων. Παρόλα αυτά, η εν λόγω παρέκκλιση από την εφαρμογή του δικαίου της κληρονομίας χρήζει συσταλτικής ερμηνείας, ούτως ώστε να μην αντιστρατεύεται τον γενικό στόχο του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, ούτε κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων που υπάγουν την ακίνητη περιουσία σε δικαιο διαφορετικό από εκείνο

bewegliche Sachen anzuwendenden Recht unterwerfen, noch Bestimmungen, die einen größeren Pflichtteil als den vorsehen, der in dem nach dieser Verordnung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht festgelegt ist, als besondere Regelungen mit Beschränkungen angesehen werden, die die Rechtsnachfolge von Todes wegen in Bezug auf bestimmte Vermögenswerte betreffen oder Auswirkungen auf sie haben.

(55) | Um eine einheitliche Vorgehensweise in Fällen sicherzustellen, in denen es ungewiss ist, in welcher Reihenfolge zwei oder mehr Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen verschiedenen Rechtsordnungen unterliegen würde, gestorben sind, sollte diese Verordnung eine Vorschrift vorsehen, nach der keine der verstorbenen Personen Anspruch auf den Nachlass der anderen hat.

(56) | In einigen Fällen kann es einen erbenlosen Nachlass geben. Diese Fälle werden in den verschiedenen Rechtsordnungen unterschiedlich geregelt. So kann nach einigen Rechtsordnungen der Staat – unabhängig davon, wo die Vermögenswerte belegen sind – einen Erbanspruch geltend machen.

που ισχύει για την κινητή περιουσία, ούτε διατάξεις που προβλέπουν νόμιμη μοίρα διαφορετική από αυτή που προβλέπει η νομοθεσία που ισχύει για τη διαδοχή βάσει του παρόντος κανονισμού, μπορούν να θεωρηθούν ως ειδικοί κανόνες, οι οποίοι θέτουν περιορισμούς που αφορούν ή επηρεάζουν τη διαδοχή σε σχέση με ορισμένα περιουσιακά στοιχεία.

(55) | Για να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη μεταχείριση μιας περίπτωσης κατά την οποία είναι αβέβαιη η χρονική σειρά του θανάτου δύο ή περισσότερων προσώπων των οποίων η κληρονομική διαδοχή διέπεται από διαφορετικά δίκαια αποβιώνουν, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει κανόνα ο οποίος θα ορίζει ότι κανείς εκ των κληρονομούμενων δεν έχει κληρονομικό δικαίωμα επί της περιουσίας του άλλου ή των άλλων προσώπων.

(56) | Σε κάποιες περιπτώσεις μία κληρονομία μπορεί να παραμείνει αδιάθετη. Τα διάφορα δικαστικά συστήματα ρυθμίζουν με διαφορετικούς τρόπους τέτοιες περιπτώσεις. Σε μερικά συστήματα δικαίου, για παράδειγμα, το κράτος μπορεί να διεκδικήσει την αδιάθετη περιουσία ως

Nach anderen Rechtsordnungen kann der Staat sich nur die Vermögenswerte aneignen, die in seinem Hoheitsgebiet belegen sind. Diese Verordnung sollte daher eine Vorschrift enthalten, nach der die Anwendung des auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Rechts nicht verhindern sollte, dass ein Mitgliedstaat sich das in seinem Hoheitsgebiet belegene Nachlassvermögen nach seinem eigenen Recht aneignet. Um sicherzustellen, dass diese Vorschrift nicht nachteilig für die Nachlassgläubiger ist, sollte jedoch eine Bestimmung hinzugefügt werden, nach der die Nachlassgläubiger berechtigt sein sollten, aus dem gesamten Nachlassvermögen, ungeachtet seiner Belegenheit, Befriedigung ihrer Forderungen zu suchen.

(57) | Die in dieser Verordnung festgelegten Kollisionsnormen können dazu führen, dass das Recht eines Drittstaats zur Anwendung gelangt. In derartigen Fällen sollte den Vorschriften des Internationalen Privatrechts dieses Staates Rechnung getragen werden. Falls diese Vorschriften die Rück- und Weiterverweisung entweder auf das Recht eines Mitgliedstaats oder aber

κληρονόμος ανεξάρτητα από τον τόπο στον οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία. Σε άλλα συστήματα το κράτος μπορεί να ιδιοποιηθεί μόνο τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο έδαφός του. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει λοιπόν να προβλέπει κανόνα ο οποίος θα ορίζει ότι η εφαρμογή του εφαρμοστέου δικαίου για τη διαδοχή δεν θα πρέπει να αποκλείει τη δυνατότητα να μπορεί ένα κράτος μέλος να ιδιοποιείται δυνάμει της δικής του νομοθεσίας περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο έδαφός του. Για να διασφαλιστεί όμως ότι ο κανόνας αυτός δεν θίγει τους πιστωτές της περιουσίας, θα πρέπει να προστεθεί όρος που θα προβλέπει ότι οι πιστωτές της περιουσίας θα μπορούν να ζητούν ικανοποίηση των αξιώσεών τους από όλα τα στοιχεία της περιουσίας, ανεξάρτητα από τον τόπο στον οποίο βρίσκονται.

(57) | Οι κανόνες περί σύγκρουσης δικαίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό μπορούν να οδηγήσουν στην εφαρμογή του δικαίου τρίτου κράτους. Στις περιπτώσεις αυτές, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου της νομοθεσίας αυτού του κράτους. Εάν οι κανόνες αυτοί προβλέπουν την αναπαραπομπή (renvoi) είτε

auf das Recht eines Drittstaats, der sein eigenes Recht auf die Erbsache anwenden würde, vorsehen, so sollte dieser Rück- und Weiterverweisung gefolgt werden, um den internationalen Entscheidungseinklang zu gewährleisten. Die Rück- und Weiterverweisung sollte jedoch in den Fällen ausgeschlossen werden, in denen der Erblasser eine Rechtswahl zugunsten des Rechts eines Drittstaats getroffen hatte.

(58) | Aus Gründen des öffentlichen Interesses sollte den Gerichten und anderen mit Erbsachen befassten zuständigen Behörden in den Mitgliedstaaten in Ausnahmefällen die Möglichkeit gegeben werden, Bestimmungen eines ausländischen Rechts nicht zu berücksichtigen, wenn deren Anwendung in einem bestimmten Fall mit der öffentlichen Ordnung (ordre public) des betreffenden Mitgliedstaats offensichtlich unvereinbar wäre. Die Gerichte oder andere zuständige Behörden sollten allerdings die Anwendung des Rechts eines anderen Mitgliedstaats nicht ausschließen oder die Anerkennung – oder gegebenenfalls die Annahme – oder die Vollstreckung einer Entscheidung, einer öffentlichen Urkunde oder eines gerichtlichen Vergleichs aus einem anderen Mitgliedstaat aus Gründen der

στο δίκαιο κράτους μέλους είτε στο δίκαιο τρίτου κράτους που θα εφαρμόζε το δικό του δίκαιο στην κληρονομία, η παραπομπή αυτή θα πρέπει να γίνεται δεκτή ώστε να εξασφαλιστεί η συνοχή σε διεθνές επίπεδο. Η αναπαραπομπή θα πρέπει εντούτοις να αποκλείεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κληρονομούμενος είχε επιλέξει το δίκαιο τρίτου κράτους.

(58) | Λόγοι δημόσιου συμφέροντος θα πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα στα δικαστήρια και σε άλλες αρμόδιες αρχές που επιλαμβάνονται υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής στα κράτη μέλη, να μην λαμβάνουν υπόψη, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ορισμένες διατάξεις αλλοδαπού δικαίου εφόσον σε μια συγκεκριμένη περίπτωση η εφαρμογή των διατάξεων αυτών θα ήταν προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Εντούτοις, τα δικαστήρια ή άλλες αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζουν την εξαίρεση προς χάριν της δημόσιας τάξης προκειμένου να μην εφαρμόσουν το δίκαιο ενός άλλου κράτους ή για να αρνηθούν να αναγνωρίσουν ή κατά περίπτωση να αποδεχθούν ή να εκτελέσουν

öffentlichen Ordnung (ordre public) nicht versagen dürfen, wenn dies gegen die Charta der Grundrechte der Europäischen Union, insbesondere gegen das Diskriminierungsverbot in Artikel 21, verstoßen würde.

(59) | Diese Verordnung sollte in Anbetracht ihrer allgemeinen Zielsetzung, nämlich der gegenseitigen Anerkennung der in den Mitgliedstaaten ergangenen Entscheidungen in Erbsachen, unabhängig davon, ob solche Entscheidungen in streitigen oder nichtstreitigen Verfahren ergangen sind, Vorschriften für die Anerkennung, Vollstreckbarkeit und Vollstreckung von Entscheidungen nach dem Vorbild anderer Rechtsinstrumente der Union im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Zivilsachen vorsehen.

(60) | Um den verschiedenen Systemen zur Regelung von Erbsachen in den Mitgliedstaaten Rechnung zu tragen, sollte diese Verordnung die Annahme und Vollstreckbarkeit öffentlicher Urkunden in einer Erbsache in sämtlichen Mitgliedstaaten gewährleisten.

απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή δικαστικό συμβιβασμό που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, εφόσον η άρνηση θα ήταν αντίθετη προς τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως προς το άρθρο 21 του Χάρτη, το οποίο απαγορεύει κάθε μορφή διακριτικής μεταχείρισης.

(59) | Υπό το φώς του γενικού στόχου του παρόντος κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται στα κράτη μέλη σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής, ανεξάρτητα από το κατά πόσον αυτές οι αποφάσεις εκδόθηκαν με την αμφισβητούμενη ή την εκούσια δικαιοδοσία, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει κανόνες σχετικά με την αναγνώριση, την εκτελεστότητα και την εκτέλεση των αποφάσεων, παρεμφερείς με εκείνους άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις.

(60) | Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη τα διαφορετικά συστήματα για τη ρύθμιση υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής στα κράτη μέλη, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει την αποδοχή και την εκτελεστότητα σε όλα τα κράτη μέλη των δημόσιων

εγγράφων σε υπόθεση κληρονομικής διαδοχής.

(61) | Öffentliche Urkunden sollten in einem anderen Mitgliedstaat die gleiche formelle Beweiskraft wie im Ursprungsmitgliedstaat oder die damit am ehesten vergleichbare Wirkung entfalten. Die formelle Beweiskraft einer öffentlichen Urkunde in einem anderen Mitgliedstaat oder die damit am ehesten vergleichbare Wirkung sollte durch Bezugnahme auf Art und Umfang der formellen Beweiskraft der öffentlichen Urkunde im Ursprungsmitgliedstaat bestimmt werden. Somit richtet sich die formelle Beweiskraft einer öffentlichen Urkunde in einem anderen Mitgliedstaat nach dem Recht des Ursprungsmitgliedstaats.

(62) | Die „Authentizität“ einer öffentlichen Urkunde sollte ein autonomer Begriff sein, der Aspekte wie die Echtheit der Urkunde, die Formerfordernisse für die Urkunde, die Befugnisse der Behörde, die die Urkunde errichtet, und das Verfahren, nach dem die Urkunde errichtet wird, erfassen sollte. Der Begriff sollte ferner die von der betreffenden Behörde in der öffentlichen Urkunde beurkundeten Vorgänge erfassen, wie z. B. die Tatsache, dass die genannten Parteien an dem genannten Tag vor dieser Behörde erschienen sind und

(61) | Τα δημόσια έγγραφα θα πρέπει να έχουν την ίδια αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος με αυτή που έχουν στο κράτος μέλος προέλευσης ή την πλέον παρόμοια ισχύ. Κατά τον προσδιορισμό της αποδεικτικής ισχύος ενός δημόσιου εγγράφου σε άλλο κράτος μέλος ή της πλέον παρόμοιας ισχύος, θα πρέπει να γίνεται παραπομπή στο είδος και την εμβέλεια της αποδεικτικής ισχύος του δημόσιου εγγράφου στο κράτος μέλος προέλευσης. Η αποδεικτική ισχύς ενός δημόσιου εγγράφου σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει συνεπώς να εξαρτάται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

(62) | Η «γνησιότητα» δημόσιου εγγράφου θα πρέπει να αποτελεί αυτοτελή έννοια που καλύπτει στοιχεία όπως η αυθεντικότητα του εγγράφου, οι τυπικές προϋποθέσεις του εγγράφου, οι εξουσίες της αρχής που συντάσσει το έγγραφο και η διαδικασία σύνταξης του εγγράφου. Θα πρέπει να καλύπτει επίσης τα πραγματικά στοιχεία που έχουν καταχωριστεί στο δημόσιο έγγραφο από την οικεία αρχή, όπως το γεγονός ότι τα αναφερόμενα μέρη εμφανίστηκαν ενώπιον αυτής της αρχής την αναφερόμενη

die genannten Erklärungen abgegeben haben. Eine Partei, die Einwände mit Bezug auf die Authentizität einer öffentlichen Urkunde erheben möchte, sollte dies bei dem zuständigen Gericht im Ursprungsmitgliedstaat der öffentlichen Urkunde nach dem Recht dieses Mitgliedstaats tun.

(63) | Die Formulierung „die in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäfte oder Rechtsverhältnisse“ sollte als Bezugnahme auf den in der öffentlichen Urkunde niedergelegten materiellen Inhalt verstanden werden. Bei dem in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäft kann es sich etwa um eine Vereinbarung zwischen den Parteien über die Verteilung des Nachlasses, um ein Testament oder einen Erbvertrag oder um eine sonstige Willenserklärung handeln. Bei dem Rechtsverhältnis kann es sich etwa um die Bestimmung der Erben und sonstiger Berechtigter nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht, ihre jeweiligen Anteile und das Bestehen eines Pflichtteils oder um jedes andere Element, das nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht bestimmt wurde, handeln. Eine Partei, die Einwände mit Bezug auf

ημερομηνία και ότι προέβησαν στις αναφερόμενες δηλώσεις.

Οποιοδήποτε μέρος επιθυμεί να αμφισβητήσει τη γνησιότητα δημόσιου εγγράφου θα πρέπει να το πράξει ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου στο κράτος μέλος προέλευσης του δημόσιου εγγράφου σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους.

(63) | Ο όρος «τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο» θα πρέπει να ερμηνεύεται ότι αφορά στο ουσιαστικό περιεχόμενο που έχει καταγραφεί στο δημόσιο έγγραφο. Οι νομικές πράξεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο θα μπορούσαν να είναι π.χ. συμφωνία μεταξύ των μερών όσον αφορά τις μερίδες ή τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων, ή θα μπορούσε να είναι διαθήκη ή κληρονομική σύμβαση ή άλλη δήλωση βούλησης. Οι έννομες σχέσεις θα μπορούσαν να είναι π.χ. ο προσδιορισμός των κληρονόμων και των άλλων δικαιούχων σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο, οι αντίστοιχες μερίδες τους και η ύπαρξη νόμιμης μοίρας ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που βασίζεται στο εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Οποιοδήποτε μέρος επιθυμεί να αμφισβητήσει τις νομικές πράξεις

die in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäfte oder Rechtsverhältnisse erheben möchte, sollte dies bei den nach dieser Verordnung zuständigen Gerichten tun, die nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht über die Einwände entscheiden sollten.

(64) | Wird eine Frage mit Bezug auf die in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäfte oder Rechtsverhältnisse als Vorfrage in einem Verfahren bei einem Gericht eines Mitgliedstaats vorgebracht, so sollte dieses Gericht für die Entscheidung über diese Vorfrage zuständig sein.

(65) | Eine öffentliche Urkunde, gegen die Einwände erhoben wurden, sollte in einem anderen Mitgliedstaat als dem Ursprungsmitgliedstaat keine formelle Beweiskraft entfalten, solange die Einwände anhängig sind. Betreffen die Einwände nur einen spezifischen Umstand mit Bezug auf die in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäfte oder Rechtsverhältnisse, so sollte die öffentliche Urkunde in Bezug auf den angefochtenen Umstand keine Beweiskraft in einem anderen Mitgliedstaat als dem Ursprungsmitgliedstaat entfalten,

ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο θα πρέπει να το πράξει ενώπιον των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα οποία θα πρέπει να αποφασίζουν επί της αμφισβήτησης σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο.

(64) | Εάν εγερθεί παρεμπιπτόντως θέμα σχετικό με τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό θα πρέπει να έχει δικαιοδοσία να επιληφθεί του θέματος.

(65) | Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητείται δεν θα πρέπει να έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η αμφισβήτηση. Εάν η αμφισβήτηση αφορά μόνο συγκεκριμένο στοιχείο σχετικό με τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί στο δημόσιο έγγραφο, το υπό αμφισβήτηση δημόσιο έγγραφο δεν θα πρέπει να έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης όσον αφορά το ζήτημα που αμφισβητήθηκε, για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η

solange die Einwände anhängig sind. Eine öffentliche Urkunde, die aufgrund eines Einwands für ungültig erklärt wird, sollte keine Beweiskraft mehr entfalten.

(66) | Wenn einer Behörde im Rahmen der Anwendung dieser Verordnung zwei nicht miteinander zu vereinbarende öffentliche Urkunden vorgelegt werden, so sollte sie die Frage, welcher Urkunde, wenn überhaupt, Vorrang einzuräumen ist, unter Berücksichtigung der Umstände des jeweiligen Falls beurteilen. Geht aus diesen Umständen nicht eindeutig hervor, welche Urkunde, wenn überhaupt, Vorrang haben sollte, so sollte diese Frage von den gemäß dieser Verordnung zuständigen Gerichten oder, wenn die Frage als Vorfrage im Laufe eines Verfahrens vorgebracht wird, von dem mit diesem Verfahren befassten Gericht geklärt werden. Im Falle einer Unvereinbarkeit zwischen einer öffentlichen Urkunde und einer Entscheidung sollten die Gründe für die Nichtanerkennung von Entscheidungen nach dieser Verordnung berücksichtigt werden.

(67) | Eine zügige, unkomplizierte und effiziente Abwicklung einer Erbsache mit grenzüberschreitendem Bezug

amφισβήτηση. Ένα δημόσιο έγγραφο το οποίο ύστερα από αμφισβήτηση κηρύσσεται άκυρο, θα πρέπει να παύει να έχει οποιαδήποτε αποδεικτική ισχύ.

(66) | Η αρχή στην οποία υποβάλλονται δύο ασυμβίβαστα δημόσια έγγραφα, στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να αξιολογήσει εάν και σε ποιο από τα δημόσια έγγραφα θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. Εφόσον από τις περιστάσεις αυτές δεν καθίσταται σαφές εάν και σε ποιο δημόσιο έγγραφο θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα, το ζήτημα θα πρέπει να κρίνεται από τα δικαστήρια που έχουν διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού ή εφόσον εγερθεί παρεμπιπτόντως ως σχετικό θέμα στο πλαίσιο διαδικασίας από το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της εν λόγω διαδικασίας. Σε περίπτωση ασυμβατότητας μεταξύ δημόσιου εγγράφου και απόφασης θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λόγοι μη αναγνώρισης των αποφάσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

(67) | Η γρήγορη, ομαλή και αποτελεσματική διευθέτηση των διαδοχών με διασυνοριακές επιπτώσεις εντός της Ένωσης

innerhalb der Union setzt voraus, dass die Erben, Vermächtnisnehmer, Testamentsvollstrecker oder Nachlassverwalter in der Lage sein sollten, ihren Status und/oder ihre Rechte und Befugnisse in einem anderen Mitgliedstaat, beispielsweise in einem Mitgliedstaat, in dem Nachlassvermögen belegen ist, einfach nachzuweisen. Zu diesem Zweck sollte diese Verordnung die Einführung eines einheitlichen Zeugnisses, des Europäischen Nachlasszeugnisses (im Folgenden „das Zeugnis“), vorsehen, das zur Verwendung in einem anderen Mitgliedstaat ausgestellt wird. Das Zeugnis sollte entsprechend dem Subsidiaritätsprinzip nicht die innerstaatlichen Schriftstücke ersetzen, die gegebenenfalls in den Mitgliedstaaten für ähnliche Zwecke verwendet werden.

(68) | Die das Zeugnis ausstellende Behörde sollte die Formalitäten beachten, die für die Eintragung von unbeweglichen Sachen in dem Mitgliedstaat, in dem das Register geführt wird, vorgeschrieben sind. Diese Verordnung sollte hierfür einen Informationsaustausch zwischen den Mitgliedstaaten über diese Formalitäten vorsehen.

προϋποθέτει ότι οι κληρονόμοι, οι κληροδόχοι, οι εκτελεστές διαθήκης και οι διαχειριστές της κληρονομιαιάς περιουσίας θα πρέπει να μπορούν να αποδείξουν ευχερώς την ιδιότητα ή/και τα δικαιώματα και τις εξουσίες τους σε άλλο κράτος μέλος, π.χ. στο κράτος μέλος στο οποίο υπάρχει κληρονομιαιά περιουσία. Για να μπορούν να το πράξουν, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη δημιουργία ενός ενιαίου πιστοποιητικού, του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (εφεξής «κληρονομητήριο») που θα εκδίδεται προς χρήση σε άλλο κράτος μέλος. Με σκοπό την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας, το κληρονομητήριο δεν θα πρέπει να αντικαθιστά εσωτερικά έγγραφα που τυχόν υφίστανται για παρόμοιους σκοπούς στα κράτη μέλη.

(68) | Η αρχή έκδοσης του κληρονομητηρίου θα πρέπει να τηρεί τις διατυπώσεις που απαιτούνται για την καταχώριση ακίνητης ιδιοκτησίας στο κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το μητρώο. Για το σκοπό αυτό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τις διατυπώσεις αυτές.

(69) | Die Verwendung des Zeugnisses sollte nicht verpflichtend sein. Das bedeutet, dass die Personen, die berechtigt sind, das Zeugnis zu beantragen, nicht dazu verpflichtet sein sollten, dies zu tun, sondern dass es ihnen freistehen sollte, die anderen nach dieser Verordnung zur Verfügung stehenden Instrumente (Entscheidung, öffentliche Urkunde und gerichtlicher Vergleich) zu verwenden. Eine Behörde oder Person, der ein in einem anderen Mitgliedstaat ausgestelltes Zeugnis vorgelegt wird, sollte jedoch nicht verlangen können, dass statt des Zeugnisses eine Entscheidung, eine öffentliche Urkunde oder ein gerichtlicher Vergleich vorgelegt wird.

(70) | Das Zeugnis sollte in dem Mitgliedstaat ausgestellt werden, dessen Gerichte nach dieser Verordnung zuständig sind. Es sollte Sache jedes Mitgliedstaats sein, in seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften festzulegen, welche Behörden – Gerichte im Sinne dieser Verordnung oder andere für Erbsachen zuständige Behörden wie beispielsweise Notare – für die Ausstellung des Zeugnisses zuständig sind. Es sollte außerdem Sache jedes Mitgliedstaats sein, in seinen

(69) | Η χρήση του κληρονομητηρίου δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτική. Αυτό σημαίνει ότι τα πρόσωπα που δικαιούνται να υποβάλουν αίτηση κληρονομητηρίου δεν θα πρέπει να έχουν καμία υποχρέωση να το πράξουν, αλλά θα πρέπει να είναι ελεύθερα να χρησιμοποιήσουν τα άλλα μέσα που είναι διαθέσιμα βάσει του παρόντος κανονισμού (αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς). Εντούτοις, καμία αρχή ή πρόσωπο ενώπιον του οποίου προσκομίζεται κληρονομητήριο που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δεν θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει να υποβληθεί αντί του κληρονομητηρίου απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή δικαστικός συμβιβασμός.

(70) | Το κληρονομητήριο θα πρέπει να εκδίδεται στο κράτος μέλος του οποίου τα δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κανονισμού. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να προσδιορίσει στην εσωτερική του νομοθεσία ποιες αρχές είναι αρμόδιες να εκδίδουν το κληρονομητήριο, εάν δηλαδή θα είναι τα δικαστήρια όπως αυτά ορίζονται προς τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ή άλλες αρχές αρμόδιες για υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής, όπως λόγου χάρη οι

innerstaatlichen Rechtsvorschriften festzulegen, ob die Ausstellungsbehörde andere zuständige Stellen an der Ausstellung beteiligen kann, beispielsweise Stellen, vor denen eidesstattliche Versicherungen abgegeben werden können. Die Mitgliedstaaten sollten der Kommission die einschlägigen Angaben zu ihren Ausstellungsbehörden mitteilen, damit diese Angaben der Öffentlichkeit zugänglich gemacht werden.

(71) | Das Zeugnis sollte in sämtlichen Mitgliedstaaten dieselbe Wirkung entfalten. Es sollte zwar als solches keinen vollstreckbaren Titel darstellen, aber Beweiskraft besitzen, und es sollte die Vermutung gelten, dass es die Sachverhalte zutreffend ausweist, die nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht oder einem anderen auf spezifische Sachverhalte anzuwendenden Recht festgestellt wurden, wie beispielsweise die materielle Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen. Die Beweiskraft des Zeugnisses sollte sich nicht auf Elemente beziehen, die nicht durch diese Verordnung geregelt werden, wie etwa die Frage des Status oder die Frage, ob ein bestimmter

συμβολαιογράφος. Εναπόκειται επίσης σε κάθε κράτος μέλος να προσδιορίσει στην εσωτερική του νομοθεσία κατά πόσον η εκδίδουσα αρχή μπορεί να περιλαμβάνει άλλες αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης, π.χ. τις αρμόδιες αρχές για την υποβολή υπεύθυνων δηλώσεων αντί όρκου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις σχετικές πληροφορίες για τις εκδίδουσες αρχές τους, ώστε οι πληροφορίες αυτές να μπορούν να δημοσιοποιούνται.

(71) | Το κληρονομητήριο θα πρέπει να παράγει τα ίδια αποτελέσματα σε όλα τα κράτη μέλη. Δεν θα πρέπει να συνιστά εκτελεστό τίτλο αυτοδικαίως αλλά θα πρέπει να έχει αποδεικτική ισχύ και θα πρέπει να τεκμαίρεται ότι πιστοποιεί επακριβώς τα στοιχεία που έχουν καθοριστεί σύμφωνα με το δίκαιο το οποίο είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή ή σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλο δίκαιο εφαρμοστέο σε συγκεκριμένα στοιχεία, όπως το ουσιαστικό κύρος των διατάξεων τελευταίας βουλήσεως. Η αποδεικτική ισχύς του κληρονομητηρίου δεν θα πρέπει να αφορά στοιχεία που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, όπως για παράδειγμα, το ζήτημα της καταγωγής ή το

Vermögenswert dem Erblasser gehörte oder nicht. Einer Person, die Zahlungen an eine Person leistet oder Nachlassvermögen an eine Person übergibt, die in dem Zeugnis als zur Entgegennahme dieser Zahlungen oder dieses Vermögens als Erbe oder Vermächtnisnehmer berechtigt bezeichnet ist, sollte ein angemessener Schutz gewährt werden, wenn sie im Vertrauen auf die Richtigkeit der in dem Zeugnis enthaltenen Angaben gutgläubig gehandelt hat. Der gleiche Schutz sollte einer Person gewährt werden, die im Vertrauen auf die Richtigkeit der in dem Zeugnis enthaltenen Angaben Nachlassvermögen von einer Person erwirbt oder erhält, die in dem Zeugnis als zur Verfügung über das Vermögen berechtigt bezeichnet ist. Der Schutz sollte gewährleistet werden, wenn noch gültige beglaubigte Abschriften vorgelegt werden. Durch diese Verordnung sollte nicht geregelt werden, ob der Erwerb von Vermögen durch eine dritte Person wirksam ist oder nicht.

(72) | Die zuständige Behörde sollte das Zeugnis auf Antrag ausstellen. Die Ausstellungsbehörde sollte die Urschrift des Zeugnisses

ζήτημα εάν ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ανήκε ή όχι στον θανόντα. Οποιοδήποτε πρόσωπο προβαίνει σε πληρωμές ή παραδίδει κληρονομιαία περιουσία σε πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο κληρονομητήριο ως δικαιούμενο να αποδεχθεί τέτοια πληρωμή ή περιουσία ως κληρονόμος ή κληροδόχος θα πρέπει να τυγχάνει κατάλληλης προστασίας εφόσον έχει ενεργήσει καλή τη πίστει βασιζόμενο στην ακρίβεια των πληροφοριών που πιστοποιούνται στο κληρονομητήριο. Η ίδια προστασία θα πρέπει να παρέχεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, βασιζόμενο στην ακρίβεια των πληροφοριών που πιστοποιούνται στο κληρονομητήριο, αγοράζει ή αποδέχεται κληρονομιαία περιουσία από πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο κληρονομητήριο ως δικαιούμενο να διαθέτει τέτοια περιουσία. Η προστασία θα πρέπει να παρέχεται εφόσον υποβάλλονται επικυρωμένα αντίγραφα που εξακολουθούν να ισχύουν. Το κατά πόσον η απόκτηση περιουσιακού στοιχείου από τρίτο είναι πραγματική δεν θα πρέπει να άπτεται του παρόντος κανονισμού.

(72) | Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εκδίδει το κληρονομητήριο κατόπιν αιτήσεως. Η εκδίδουσα αρχή θα πρέπει να φυλάσσει το

aufbewahren und dem Antragsteller und jeder anderen Person, die ein berechtigtes Interesse nachweist, eine oder mehrere beglaubigte Abschriften ausstellen. Dies sollte einen Mitgliedstaat nicht daran hindern, es im Einklang mit seinen innerstaatlichen Regelungen über den Zugang der Öffentlichkeit zu Dokumenten zu gestatten, dass Abschriften des Zeugnisses der Öffentlichkeit zugänglich gemacht werden. Diese Verordnung sollte Rechtsbehelfe gegen Entscheidungen der ausstellenden Behörde, einschließlich der Entscheidungen, die Ausstellung eines Zeugnisses zu versagen, vorsehen. Wird ein Zeugnis berichtigt, geändert oder widerrufen, sollte die ausstellende Behörde die Personen unterrichten, denen beglaubigte Abschriften ausgestellt wurden, um eine missbräuchliche Verwendung dieser Abschriften zu vermeiden.

(73) | Um die internationalen Verpflichtungen, die die Mitgliedstaaten eingegangen sind, zu wahren, sollte sich diese Verordnung nicht auf die Anwendung internationaler Übereinkommen auswirken, denen ein oder mehrere Mitgliedstaaten

prwτότυπο του κληρονομητηρίου και θα πρέπει να εκδίδει ένα ή περισσότερα επικυρωμένα αντίγραφα του κληρονομητηρίου για τον αιτούντα και για οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο αποδεικνύει έννομο συμφέρον. Τούτο δεν θα πρέπει να αποκλείει τη δυνατότητα ενός κράτους μέλους να επιτρέπει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, τη δημοσιοποίηση αντιγράφων του κληρονομητηρίου. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ένδικα μέσα κατά αποφάσεων της αρχής έκδοσης, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων περί μη έκδοσης κληρονομητηρίου. Σε περίπτωση διόρθωσης, τροποποίησης ή ανάκλησης του κληρονομητηρίου, η εκδίδουσα αρχή θα πρέπει να ενημερώνει τα πρόσωπα για τα οποία έχουν εκδοθεί επικυρωμένα αντίγραφα, προκειμένου να αποτρέπεται η αθέμιτη χρησιμοποίηση των αντιγράφων αυτών.

(73) | Η τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη συνεπάγεται ότι ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επηρεάζει την εφαρμογή διεθνών συμβάσεων στις οποίες έχουν προσχωρήσει ένα ή περισσότερα κράτη μέλη κατά τη

zum Zeitpunkt der Annahme dieser Verordnung angehören. Insbesondere sollten die Mitgliedstaaten, die Vertragsparteien des Haager Übereinkommens vom 5. Oktober 1961 über das auf die Form letztwilliger Verfügungen anzuwendende Recht sind, in Bezug auf die Formgültigkeit von Testamenten und gemeinschaftlichen Testamenten anstelle der Bestimmungen dieser Verordnung weiterhin die Bestimmungen jenes Übereinkommens anwenden können. Um die allgemeinen Ziele dieser Verordnung zu wahren, muss die Verordnung jedoch im Verhältnis zwischen den Mitgliedstaaten Vorrang vor ausschließlich zwischen zwei oder mehreren Mitgliedstaaten geschlossenen Übereinkommen haben, soweit diese Bereiche betreffen, die in dieser Verordnung geregelt sind.

(74) | Diese Verordnung sollte nicht verhindern, dass die Mitgliedstaaten, die Vertragsparteien des Übereinkommens vom 19. November 1934 zwischen Dänemark, Finnland, Island, Norwegen und Schweden mit Bestimmungen des Internationalen Privatrechts über Rechtsnachfolge von Todes wegen, Testamente und Nachlassverwaltung sind, weiterhin

chronische στιγμή της θέσπισης του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Χάγης, της 5ης Οκτωβρίου 1961, σχετικά με τις συγκρούσεις νόμων που αφορούν τον τύπο των διατάξεων διαθήκης, θα πρέπει να μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της σύμβασης αυτής αντί των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σε ό,τι αφορά το τυπικό κύρος των διαθηκών και συνδιαθηκών. Παρόλα αυτά, για λόγους συνέπειας με τους γενικούς στόχους του παρόντος κανονισμού, ο παρών κανονισμός επιβάλλεται, μεταξύ κρατών μελών, να υπερισχύει συμβάσεων οι οποίες έχουν συναφθεί αποκλειστικά μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών στο βαθμό που οι συμβάσεις αυτές αφορούν θέματα ρυθμιζόμενα από τον παρόντα κανονισμό.

(74) | Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της 19ης Νοεμβρίου 1934 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας, η οποία περιλαμβάνει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με την κληρονομική διαδοχή, τις διαθήκες και τη διαχείριση της

spezifische Bestimmungen jenes Übereinkommens in der geänderten Fassung der zwischenstaatlichen Vereinbarung zwischen den Staaten, die Vertragsparteien des Übereinkommens sind, anwenden können.

(75) | Um die Anwendung dieser Verordnung zu erleichtern, sollten die Mitgliedstaaten verpflichtet werden, über das mit der Entscheidung 2001/470/EG des Rates (6) eingerichtete Europäische Justizielle Netz für Zivil- und Handelssachen bestimmte Angaben zu ihren erbrechtlichen Vorschriften und Verfahren zu machen. Damit sämtliche Informationen, die für die praktische Anwendung dieser Verordnung von Bedeutung sind, rechtzeitig im Amtsblatt der Europäischen Union veröffentlicht werden können, sollten die Mitgliedstaaten der Kommission auch diese Informationen vor dem Beginn der Anwendung der Verordnung mitteilen.

(76) | Um die Anwendung dieser Verordnung zu erleichtern und um die Nutzung moderner

κληρονομιαιάς περιουσίας, να συνεχίσουν να εφαρμόζουν ορισμένες διατάξεις αυτής της σύμβασης, όπως αναθεωρήθηκε με τη διακυβερνητική συμφωνία μεταξύ των εν λόγω συμβαλλομένων κρατών της σύμβασης.

(75) | Για να διευκολύνεται η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να προβλέπεται υποχρέωση των κρατών μελών να γνωστοποιούν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις νομοθετικές και δικονομικές διατάξεις που αφορούν το κληρονομικό τους δίκαιο στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο συνεστήθη με την απόφαση 2001/470/EK του Συμβουλίου (6). Προκειμένου να μπορέσουν να δημοσιευθούν εγκαίρως στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλες οι πληροφορίες που συνδέονται με την πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να γνωστοποιήσουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(76) | Επίσης, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και για να μπορούν να

Kommunikationstechnologien zu ermöglichen, sollten Standardformblätter für die Bescheinigungen, die im Zusammenhang mit einem Antrag auf Vollstreckbarerklärung einer Entscheidung, einer öffentlichen Urkunde oder eines gerichtlichen Vergleichs und mit einem Antrag auf Ausstellung eines Europäischen Nachlasszeugnisses vorzulegen sind, sowie für das Zeugnis selbst vorgesehen werden.

(77) | Die Berechnung der in dieser Verordnung vorgesehenen Fristen und Termine sollte nach Maßgabe der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 1182/71 des Rates vom 3. Juni 1971 zur Festlegung der Regeln für die Fristen, Daten und Termine (7) erfolgen.

(78) | Um einheitliche Bedingungen für die Durchführung dieser Verordnung gewährleisten zu können, sollten der Kommission in Bezug auf die Erstellung und spätere Änderung der Bescheinigungen und Formblätter, die die Vollstreckbarerklärung von Entscheidungen, gerichtlichen Vergleichen und öffentlichen Urkunden und das Europäische Nachlasszeugnis betreffen, Durchführungsbefugnisse übertragen werden. Diese

χρησιμοποιούνται οι σύγχρονες τεχνολογίες των επικοινωνιών, θα πρέπει να προβλεφθούν τυποποιημένα έντυπα για τις βεβαιώσεις που θα προσκομίζονται στο πλαίσιο της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας μιας απόφασης, ενός δημόσιου εγγράφου ή ενός δικαστικού συμβιβασμού και για την αίτηση για ευρωπαϊκό κληρονομητήριο καθώς και για το ίδιο το κληρονομητήριο.

(77) | Για τον υπολογισμό των προθεσμιών και διοριών που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (7).

(78) | Για να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή σχετικά με την κατάρτιση και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων για την κήρυξη της εκτελεστότητας των αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων, καθώς και για το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να

Befugnisse sollten im Einklang mit der Verordnung (EU) Nr. 182/2011 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 16. Februar 2011 zur Festlegung der allgemeinen Regeln und Grundsätze, nach denen die Mitgliedstaaten die Wahrnehmung der Durchführungsbefugnisse durch die Kommission kontrollieren (8), ausgeübt werden.

(79) | Für den Erlass von Durchführungsrechtsakten zur Erstellung und anschließenden Änderung der in dieser Verordnung vorgesehenen Bescheinigungen und Formblätter sollte das Beratungsverfahren nach Artikel 4 der Verordnung (EU) Nr. 182/2011 herangezogen werden.

(80) | Da die Ziele dieser Verordnung, nämlich die Sicherstellung der Freizügigkeit und der Möglichkeit für europäische Bürger, ihren Nachlass in einem Unions-Kontext im Voraus zu regeln, sowie der Schutz der Rechte der Erben und Vermächtnisnehmer, der Personen, die dem Erblasser nahestehen, und der Nachlassgläubiger auf Ebene der Mitgliedstaaten nicht ausreichend verwirklicht werden können und daher wegen des Umfangs und der Wirkungen dieser Verordnung besser auf Unionsebene zu verwirklichen sind, kann die Union im Einklang mit dem in Artikel 5 des

ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων (8) από την Επιτροπή.

(79) | Προς τον σκοπό έγκρισης των εκτελεστικών πράξεων για τη σύνταξη και τη μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να χρησιμοποιείται η συμβουλευτική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(80) | Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ήτοι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η εκ των προτέρων οργάνωση από τους πολίτες της κληρονομικής τους διαδοχής στο πλαίσιο της Ένωσης και η προστασία των δικαιωμάτων των κληρονόμων και των κληροδόχων και των άλλων προσώπων που συνδέονται με τον κληρονομούμενο καθώς και των κληρονομικών δανειστών, δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και, κατά συνέπεια, μπορούν, λόγω των διαστάσεων και των

Vertrags über die Europäische Union niedergelegten Subsidiaritätsprinzip tätig werden. Entsprechend dem in demselben Artikel genannten Grundsatz der Verhältnismäßigkeit geht diese Verordnung nicht über das für die Erreichung dieser Ziele erforderliche Maß hinaus.

(81) | Diese Verordnung steht im Einklang mit den Grundrechten und Grundsätzen, die mit der Charta der Grundrechte der Europäischen Union anerkannt wurden. Bei der Anwendung dieser Verordnung müssen die Gerichte und anderen zuständigen Behörden der Mitgliedstaaten diese Rechte und Grundsätze achten.

(82) | Gemäß den Artikeln 1 und 2 des dem Vertrag über die Europäische Union und dem Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union beigefügten Protokolls Nr. 21 über die Position des Vereinigten Königreichs und Irlands hinsichtlich des Raums der Freiheit, der Sicherheit und des Rechts beteiligen sich diese

αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, να πραγματοποιηθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο προαναφερθέν άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(81) | Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια και οι λοιπές αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να σέβονται τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.

(82) | Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ηνωμένο Βασίλειο και η

Mitgliedstaaten nicht an der Annahme dieser Verordnung und sind weder durch diese gebunden noch zu ihrer Anwendung verpflichtet. Dies berührt jedoch nicht die Möglichkeit für das Vereinigte Königreich und Irland, gemäß Artikel 4 des genannten Protokolls nach der Annahme dieser Verordnung mitzuteilen, dass sie die Verordnung anzunehmen wünschen.

(83) | Gemäß den Artikeln 1 und 2 des dem Vertrag über die Europäische Union und dem Vertrag über die Arbeitsweise der Europäischen Union beigefügten Protokolls Nr. 22 über die Position Dänemarks beteiligt sich Dänemark nicht an der Annahme dieser Verordnung und ist weder durch diese Verordnung gebunden noch zu ihrer Anwendung verpflichtet –

HABEN FOLGENDE VERORDNUNG ERLASSEN:

KAPITEL I

ANWENDUNGSBEREICH UND BEGRIFFSBESTIMMUNGEN

Artikel 1

Anwendungsbereich

(1) Diese Verordnung ist auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwenden. Sie gilt nicht für Steuer- und Zollsachen sowie verwaltungsrechtliche Angelegenheiten.

Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύονται από αυτόν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή του. Ωστόσο, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία επιφυλάσσονται της δυνατότητας να κοινοποιήσουν την πρόθεσή τους να αποδεχθούν τον παρόντα κανονισμό μετά την έκδοσή του, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου.

(83) | Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και, ως εκ τούτου, δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις κληρονομικές διαδοχές. Δεν εφαρμόζεται σε φορολογικά, τελωνειακά ή διοικητικά ζητήματα.

(2) Vom Anwendungsbereich dieser Verordnung ausgenommen sind:

a) | der Personenstand sowie Familienverhältnisse und Verhältnisse, die nach dem auf diese Verhältnisse anzuwendenden Recht vergleichbare Wirkungen entfalten;

b) | die Rechts-, Geschäfts- und Handlungsfähigkeit von natürlichen Personen, unbeschadet des Artikels 23 Absatz 2 Buchstabe c und des Artikels 26;

c) | Fragen betreffend die Verschollenheit oder die Abwesenheit einer natürlichen Person oder die Todesvermutung;

d) | Fragen des ehelichen Güterrechts sowie des Güterrechts aufgrund von Verhältnissen, die nach dem auf diese Verhältnisse anzuwendenden Recht mit der Ehe vergleichbare Wirkungen entfalten;

e) | Unterhaltspflichten außer derjenigen, die mit dem Tod entstehen;

f) | die Formgültigkeit mündlicher Verfügungen von Todes wegen;

g) | Rechte und Vermögenswerte, die auf andere Weise als durch Rechtsnachfolge von Todes wegen

2. Αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τα ακόλουθα:

α) | η προσωπική κατάσταση των φυσικών προσώπων καθώς και οι οικογενειακές σχέσεις και οι σχέσεις οι οποίες σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτές δίκαιο παράγουν ανάλογα αποτελέσματα·

β) | η νομική ικανότητα των φυσικών προσώπων, με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και του άρθρου 26·

γ) | θέματα σχετικά με την αφάνεια, την απουσία ή τον τεκμαιρόμενο θάνατο φυσικού προσώπου·

δ) | θέματα που αφορούν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων καθώς και το περιουσιακό καθεστώς σχέσεων οι οποίες σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτές δίκαιο θεωρείται ότι παράγουν αποτελέσματα παρόμοια με του γάμου·

ε) | υποχρεώσεις διατροφής εκτός από αυτές που προέκυψαν λόγω θανάτου·

στ) | το τυπικό κύρος των διατάξεων τελευταίας βούλησης που έγιναν προφορικά·

ζ) | περιουσιακά δικαιώματα, συμφέροντα και περιουσιακά στοιχεία που δημιουργούνται ή

begründet oder übertragen werden, wie unentgeltliche Zuwendungen, Miteigentum mit Anwachsungsrecht des Überlebenden (joint tenancy), Rentenpläne, Versicherungsverträge und ähnliche Vereinbarungen, unbeschadet des Artikels 23 Absatz 2 Buchstabe i;

h) | Fragen des Gesellschaftsrechts, des Vereinsrechts und des Rechts der juristischen Personen, wie Klauseln im Errichtungsakt oder in der Satzung einer Gesellschaft, eines Vereins oder einer juristischen Person, die das Schicksal der Anteile verstorbener Gesellschafter beziehungsweise Mitglieder regeln;

i) | die Auflösung, das Erlöschen und die Verschmelzung von Gesellschaften, Vereinen oder juristischen Personen;

j) | die Errichtung, Funktionsweise und Auflösung eines Trusts;

k) | die Art der dinglichen Rechte und

l) | jede Eintragung von Rechten an beweglichen oder unbeweglichen Vermögensgegenständen in einem Register, einschließlich der gesetzlichen Voraussetzungen für

μεταβιβάζονται με άλλους τρόπους πλην της κληρονομικής διαδοχής, π.χ. μέσω δωρεών, συνιδιοκτησίας πλειόνων με συμφωνία ότι σε περίπτωση θανάτου του το μερίδιο του προαποβιώσαντος περιέρχεται στον επιζώντα συγκύριο, συνταξιοδοτικών προγραμμάτων, ασφαλιστικών συμβάσεων και ανάλογων ρυθμίσεων, με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 2 στοιχείο θ)·

η) | τα ζητήματα που διέπονται από το δίκαιο των εταιριών και άλλων ενώσεων με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, π.χ. ρήτρες οι οποίες περιλαμβάνονται σε συστατικές πράξεις και σε καταστατικά εταιριών και άλλων ενώσεων, με ή χωρίς προσωπικότητα, με τις οποίες ρυθμίζεται η τύχη των μεριδίων λόγω θανάτου των μελών τους·

θ) | η λύση, η παύση λειτουργίας και η συγχώνευση εταιριών και άλλων ενώσεων με ή χωρίς νομική προσωπικότητα·

ι) | η σύσταση, διαχείριση και λύση καταπιστευμάτων·

ια) | η φύση των εμπράγματων δικαιωμάτων· και

ιβ) | η οιαδήποτε καταχώριση σε μητρώο δικαιωμάτων επί ακίνητης ή κινητής περιουσίας, περιλαμβανομένων των νομικών απαιτήσεων της καταχώρισης, και

eine solche Eintragung, sowie die Wirkungen der Eintragung oder der fehlenden Eintragung solcher Rechte in einem Register.

Artikel 2

Zuständigkeit in Erbsachen innerhalb der Mitgliedstaaten

Diese Verordnung berührt nicht die innerstaatlichen Zuständigkeiten der Behörden der Mitgliedstaaten in Erbsachen.

Artikel 3

Begriffsbestimmungen

(1) Für die Zwecke dieser Verordnung bezeichnet der Ausdruck

a) | „Rechtsnachfolge von Todes wegen“ jede Form des Übergangs von Vermögenswerten, Rechten und Pflichten von Todes wegen, sei es im Wege der gewillkürten Erbfolge durch eine Verfügung von Todes wegen oder im Wege der gesetzlichen Erbfolge;

b) | „Erbvertrag“ eine Vereinbarung, einschließlich einer Vereinbarung aufgrund gegenseitiger Testamente, die mit oder ohne Gegenleistung Rechte am künftigen Nachlass oder künftigen Nachlässen einer oder

τα αποτελέσματα της καταχώρισης ή της μη καταχώρισης αυτών των δικαιωμάτων σε μητρώο.

Άρθρο 2

Αρμοδιότητα σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής εντός των κρατών μελών

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των αρχών των κρατών μελών να επιλαμβάνονται υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

a) | ως «κληρονομική διαδοχή» νοείται η διαδοχή στην κληρονομία θανόντος και καλύπτει όλες τις περιπτώσεις μεταβίβασης αιτία θανάτου περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, είτε πρόκειται για εκούσια μεταβίβαση δυνάμει διατάξεως τελευταίας βούλησης είτε για μεταβίβαση μέσω εξ αδιαθέτου διαδοχής·

β) | ως «κληρονομική σύμβαση» νοείται συμφωνία, μεταξύ άλλων συμφωνία που απορρέει από αμοιβαίες διαθήκες, η οποία δημιουργεί, τροποποιεί ή καταργεί, με ή χωρίς αντιπαροχή, δικαιώματα

mehrerer an dieser Vereinbarung beteiligter Personen begründet, ändert oder entzieht;

c) | „gemeinschaftliches Testament“ ein von zwei oder mehr Personen in einer einzigen Urkunde errichtetes Testament;

d) | „Verfügung von Todes wegen“ ein Testament, ein gemeinschaftliches Testament oder einen Erbvertrag;

e) | „Ursprungsmitgliedstaat“ den Mitgliedstaat, in dem die Entscheidung ergangen, der gerichtliche Vergleich gebilligt oder geschlossen, die öffentliche Urkunde errichtet oder das Europäische Nachlasszeugnis ausgestellt worden ist;

f) | „Vollstreckungsmitgliedstaat“ den Mitgliedstaat, in dem die Vollstreckbarerklärung oder Vollstreckung der Entscheidung, des gerichtlichen Vergleichs oder der öffentlichen Urkunde betrieben wird;

g) | „Entscheidung“ jede von einem Gericht eines Mitgliedstaats in einer Erbsache erlassene Entscheidung ungeachtet ihrer Bezeichnung einschließlich des Kostenfestsetzungsbeschlusses eines Gerichtsbediensteten;

στη μελλοντική περιουσία ή τα μελλοντικά περιουσιακά στοιχεία ενός ή περισσότερων από τα πρόσωπα που συνάπτουν τη συμφωνία·

γ) | ως «συνδιαθήκη» νοείται διαθήκη που συντάσσεται σε μία πράξη από δύο ή περισσότερα πρόσωπα·

δ) | ως «διάταξη τελευταίας βούλησης» νοείται διαθήκη, συνδιαθήκη ή κληρονομική σύμβαση·

ε) | ως «κράτος μέλος προέλευσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση, επικυρώθηκε ή καταρτίσθηκε ο δικαστικός συμβιβασμός, συντάχθηκε το δημόσιο έγγραφο ή εκδόθηκε το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο·

στ) | ως «κράτος μέλος εκτέλεσης», νοείται το κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η αναγνώριση της δυνατότητας εκτέλεσης, ή η εκτέλεση της απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημόσιου εγγράφου·

ζ) | ως «απόφαση» νοείται κάθε απόφαση σε υπόθεση διαδοχής αιτία θανάτου που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους, όποια κι αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση για τον προσδιορισμό από

το γραμματέα των δικαστικών
εξόδων ή δαπανών·

h) | „gerichtlicher Vergleich“ einen
von einem Gericht gebilligten oder
vor einem Gericht im Laufe eines
Verfahrens geschlossenen Vergleich
in einer Erbsache;

i) | „öffentliche Urkunde“ ein
Schriftstück in Erbsachen, das als
öffentliche Urkunde in einem
Mitgliedstaat förmlich errichtet oder
eingetragen worden ist und dessen
Beweiskraft | i) | sich auf die
Unterschrift und den Inhalt der
öffentlichen Urkunde bezieht und | ii)
| durch eine Behörde oder eine
andere vom Ursprungsmitgliedstaat
hierzu ermächtigte Stelle festgestellt
worden ist.

(2) Im Sinne dieser Verordnung
bezeichnet der Begriff „Gericht“
jedes Gericht und alle sonstigen
Behörden und Angehörigen von
Rechtsberufen mit Zuständigkeiten
in Erbsachen, die gerichtliche
Funktionen ausüben oder in
Ausübung einer
Befugnisübertragung durch ein
Gericht oder unter der Aufsicht eines
Gerichts handeln, sofern diese
anderen Behörden und Angehörigen
von Rechtsberufen ihre
Unparteilichkeit und das Recht der
Parteien auf rechtliches Gehör

η) | ως «δικαστικός συμβιβασμός»
νοείται συμβιβασμός σε υπόθεση
διαδοχής αιτία θανάτου, ο οποίος
επικυρώθηκε από δικαστήριο ή
καταρτίσθηκε ενώπιον
δικαστηρίου κατά τη διάρκεια
διαδικασίας·

θ) | ως «δημόσιο έγγραφο» νοείται
ένα έγγραφο σε υπόθεση διαδοχής
αιτία θανάτου που έχει συνταχθεί ή
καταχωρισθεί επίσημα ως δημόσιο
έγγραφο σε κράτος μέλος και του
οποίου η γνησιότητα: | i) |
συνδέεται με την υπογραφή και το
περιεχόμενο του δημόσιου
εγγράφου, και | ii) | πιστοποιείται
από δημόσια ή άλλη αρχή η οποία
είναι εξουσιοδοτημένη προς τούτο
από το κράτος μέλος προέλευσης.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος
κανονισμού με τον όρο
«δικαστήριο» νοούνται
οποιαδήποτε δικαστική αρχή και
όλες οι άλλες αρχές και οι
επαγγελματίες του νομικού κλάδου
με αρμοδιότητα σε υποθέσεις
κληρονομικής διαδοχής, που
ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή
ενεργούν κατ' ανάθεση εξουσίας
από δικαστική αρχή ή υπό τον
έλεγχο δικαστικής αρχής, υπό την
προϋπόθεση ότι αυτές οι άλλες
αρχές και οι επαγγελματίες του
νομικού κλάδου προσφέρουν τα

gewährleisten und ihre Entscheidungen nach dem Recht des Mitgliedstaats, in dem sie tätig sind,

a) | vor einem Gericht angefochten oder von einem Gericht nachgeprüft werden können und

b) | vergleichbare Rechtskraft und Rechtswirkung haben wie eine Entscheidung eines Gerichts in der gleichen Sache.

Die Mitgliedstaaten teilen der Kommission nach Artikel 79 die in Unterabsatz 1 genannten sonstigen Behörden und Angehörigen von Rechtsberufen mit.

KAPITEL II

ZUSTÄNDIGKEIT

Artikel 4

Allgemeine Zuständigkeit

Für Entscheidungen in Erbsachen sind für den gesamten Nachlass die Gerichte des Mitgliedstaats zuständig, in dessen Hoheitsgebiet der Erblasser im Zeitpunkt seines Todes seinen gewöhnlichen Aufenthalt hatte.

Artikel 5

Gerichtsstandsvereinbarung

(1) Ist das vom Erblasser nach Artikel 22 zur Anwendung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen

ίδια δικονομικά εχέγγυα όσον αφορά την αμεροληψία και το δικαίωμα ακρόασης όλων των μερών και ότι οι αποφάσεις τους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπάγονται:

α) | μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο άσκησης ενδίκου μέσου ή επανεξέτασης από δικαστική αρχή, και

β) | έχουν ανάλογη ισχύ και αποτέλεσμα με απόφαση δικαστικής αρχής για το ίδιο θέμα.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις άλλες αρχές και επαγγελματίες του νομικού κλάδου που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο σύμφωνα με το άρθρο 79.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 4

Γενική διεθνής δικαιοδοσία

Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο ο θανών είχε τη συνήθη διαμονή του κατά το χρόνο του θανάτου έχουν διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσουν την υπόθεση κληρονομικής διαδοχής στο σύνολό της.

Άρθρο 5

Συμφωνία επιλογής δικαστηρίου

1. Σε περίπτωση που το δίκαιο που επελέγη από το θανόντα ως το δίκαιο που θα διέπει την

gewählte Recht das Recht eines Mitgliedstaats, so können die betroffenen Parteien vereinbaren, dass für Entscheidungen in Erbsachen ausschließlich ein Gericht oder die Gerichte dieses Mitgliedstaats zuständig sein sollen.

(2) Eine solche Gerichtsstandsvereinbarung bedarf der Schriftform und ist zu datieren und von den betroffenen Parteien zu unterzeichnen. Elektronische Übermittlungen, die eine dauerhafte Aufzeichnung der Vereinbarung ermöglichen, sind der Schriftform gleichgestellt.

Artikel 6

Unzuständigerklärung bei Rechtswahl

Ist das Recht, das der Erblasser nach Artikel 22 zur Anwendung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen gewählt hat, das Recht eines Mitgliedstaats, so verfährt das nach Artikel 4 oder Artikel 10 angerufene Gericht wie folgt:

a) | Es kann sich auf Antrag einer der Verfahrensparteien für unzuständig

κληρονομική του διαδοχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 είναι το δίκαιο κράτους μέλους, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσουν οποιοδήποτε θέμα κληρονομικής διαδοχής.

2. Αυτή η συμφωνία παρέκτασης αρμοδιότητας καταρτίζεται εγγράφως και φέρει ημερομηνία και υπογραφή των ενδιαφερομένων μερών. Κάθε διαβίβαση δια της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται ότι έχει καταρτισθεί εγγράφως.

Άρθρο 6

Διαπίστωση έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας στην περίπτωση επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου

Στην περίπτωση που το δίκαιο το οποίο είχε επιλέξει ο θανών ως το δίκαιο που θα διέπει την κληρονομική του διαδοχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 είναι το δίκαιο κράτους μέλους, το δικαστήριο που επελήφθη της υποθέσεως βάσει του άρθρου 4 ή του άρθρου 10:

a) | δύναται, κατόπιν αιτήματος ενός των διαδίκων, να διαπιστώσει

erklären, wenn seines Erachtens die Gerichte des Mitgliedstaats des gewählten Rechts in der Erbsache besser entscheiden können, wobei es die konkreten Umstände der Erbsache berücksichtigt, wie etwa den gewöhnlichen Aufenthalt der Parteien und den Ort, an dem die Vermögenswerte belegen sind, oder

b) | es erklärt sich für unzuständig, wenn die Verfahrensparteien nach Artikel 5 die Zuständigkeit eines Gerichts oder der Gerichte des Mitgliedstaats des gewählten Rechts vereinbart haben.

Artikel 7

Zuständigkeit bei Rechtswahl

Die Gerichte eines Mitgliedstaats, dessen Recht der Erblasser nach Artikel 22 gewählt hat, sind für die Entscheidungen in einer Erbsache zuständig, wenn

a) | sich ein zuvor angerufenes Gericht nach Artikel 6 in derselben Sache für unzuständig erklärt hat,

b) | die Verfahrensparteien nach Artikel 5 die Zuständigkeit eines

έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας, εφόσον θεωρεί ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους, του οποίου το δίκαιο επελέγη, είναι καταλληλότερα να εκδικάσουν την υπόθεση κληρονομικής διαδοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις πρακτικές περιστάσεις της διαδοχής, όπως είναι η συνήθης διαμονή των διαδίκων και ο τόπος στον οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία· ή

β) | διαπιστώνει έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας, εφόσον οι διάδικοι που συμμετέχουν στη διαδικασία έχουν συμφωνήσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, να απονεύσουν δικαιοδοσία σε δικαστήριο ή στα δικαστήρια του κράτους μέλους το δίκαιο του οποίου επελέγη.

Άρθρο 7

Δικαιοδοσία στην περίπτωση επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου

Τα δικαστήρια κράτους μέλους του οποίου το δίκαιο επελέγη από το θανόντα σύμφωνα με το άρθρο 22, έχουν διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσουν την υπόθεση κληρονομικής διαδοχής εφόσον:

a) | το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο έχει διαπιστώσει έλλειψη δικαιοδοσίας στην ίδια υπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 6· ή

β) | οι διάδικοι έχουν συμφωνήσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, να απονεύσουν δικαιοδοσία σε

Gerichts oder der Gerichte dieses Mitgliedstaats vereinbart haben oder
c) | die Verfahrensparteien die Zuständigkeit des angerufenen Gerichts ausdrücklich anerkannt haben.

Artikel 8

Beendigung des Verfahrens von Amts wegen bei Rechtswahl

Ein Gericht, das ein Verfahren in einer Erbsache von Amts wegen nach Artikel 4 oder nach Artikel 10 eingeleitet hat, beendet das Verfahren, wenn die Verfahrensparteien vereinbart haben, die Erbsache außergerichtlich in dem Mitgliedstaat, dessen Recht der Erblasser nach Artikel 22 gewählt hat, einvernehmlich zu regeln.

Artikel 9

Zuständigkeit aufgrund rügeloser Einlassung

(1) Stellt sich in einem Verfahren vor dem Gericht eines Mitgliedstaats, das seine Zuständigkeit nach Artikel 7 ausübt, heraus, dass nicht alle Parteien dieses Verfahrens der Gerichtstandsvereinbarung angehören, so ist das Gericht weiterhin zuständig, wenn sich die Verfahrensparteien, die der Vereinbarung nicht angehören, auf das Verfahren einlassen, ohne den

δικαστήριο ή στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους· ή
γ) | οι διάδικοι έχουν αποδεχθεί ρητώς τη διεθνή δικαιοδοσία του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 8

Περάτωση της αυτεπάγγελτης διαδικασίας λόγω επιλογής δικαίου

Το δικαστήριο που επελήφθη αυτεπάγγελα μιας υπόθεσης κληρονομικής διαδοχής βάσει του άρθρου 4 ή του άρθρου 10 περατώνει τη διαδικασία εφόσον οι διάδικοι συμφώνησαν να επιλύσουν εξωδικαστικώς την κληρονομική διαδοχή με φιλικό διακανονισμό στο κράτος μέλος το δίκαιο του οποίου επελέγη από τον κληρονομούμενο δυνάμει του άρθρου 22.

Άρθρο 9

Δικαιοδοσία βάσει παράστασης

1. Εφόσον, κατά τη διάρκεια διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους που ασκεί διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 7, αποδειχθεί ότι δεν είναι όλοι οι διάδικοι μέρη της συμφωνίας επιλογής δικαστηρίου, το δικαστήριο συνεχίζει να ασκεί διεθνή δικαιοδοσία, εφόσον οι διάδικοι που δεν είναι μέρη της συμφωνίας παρίστανται χωρίς να

Mangel der Zuständigkeit des Gerichts zu rügen.

(2) Wird der Mangel der Zuständigkeit des in Absatz 1 genannten Gerichts von Verfahrensparteien gerügt, die der Vereinbarung nicht angehören, so erklärt sich das Gericht für unzuständig.

In diesem Fall sind die nach Artikel 4 oder Artikel 10 zuständigen Gerichte für die Entscheidung in der Erbsache zuständig.

Artikel 10

Subsidiäre Zuständigkeit

(1) Hatte der Erblasser seinen gewöhnlichen Aufenthalt im Zeitpunkt seines Todes nicht in einem Mitgliedstaat, so sind die Gerichte eines Mitgliedstaats, in dem sich Nachlassvermögen befindet, für Entscheidungen in Erbsachen für den gesamten Nachlass zuständig, wenn

a) | der Erblasser die Staatsangehörigkeit dieses Mitgliedstaats im Zeitpunkt seines Todes besaß, oder, wenn dies nicht der Fall ist,

b) | der Erblasser seinen vorhergehenden gewöhnlichen Aufenthalt in dem betreffenden Mitgliedstaat hatte, sofern die

amφισβητούν τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου.

2. Εάν η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αμφισβητείται από τους διαδίκους που δεν είναι μέρη της συμφωνίας, το δικαστήριο διαπιστώνει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του.

Στην περίπτωση αυτή αρμόδια για την εκδίκαση υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής είναι τα δικαστήρια που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 4 ή το άρθρο 10.

Άρθρο 10

Επικουρική διεθνής δικαιοδοσία

1. Οσάκις η συνήθης διαμονή του θανόντος κατά τον χρόνο του θανάτου δεν βρισκόταν σε κράτος μέλος, τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία της κληρονομίας έχουν παρ' όλα αυτά διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσουν την υπόθεση κληρονομικής διαδοχής στο σύνολό της εφόσον:

a) | ο θανών είχε την ιθαγένεια του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά το χρόνο του θανάτου, ή αλλιώς·

β) | ο θανών διατηρούσε την προηγούμενη συνήθη διαμονή του στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά το

Änderung dieses gewöhnlichen Aufenthalts zum Zeitpunkt der Anrufung des Gerichts nicht länger als fünf Jahre zurückliegt.

(2) Ist kein Gericht in einem Mitgliedstaat nach Absatz 1 zuständig, so sind dennoch die Gerichte des Mitgliedstaats, in dem sich Nachlassvermögen befindet, für Entscheidungen über dieses Nachlassvermögen zuständig.

Artikel 11

Notzuständigkeit (forum necessitatis)

Ist kein Gericht eines Mitgliedstaats aufgrund anderer Vorschriften dieser Verordnung zuständig, so können die Gerichte eines Mitgliedstaats in Ausnahmefällen in einer Erbsache entscheiden, wenn es nicht zumutbar ist oder es sich als unmöglich erweist, ein Verfahren in einem Drittstaat, zu dem die Sache einen engen Bezug aufweist, einzuleiten oder zu führen.

Die Sache muss einen ausreichenden Bezug zu dem Mitgliedstaat des angerufenen Gerichts aufweisen.

χρόνο που επελήφθη το δικαστήριο, δεν έχει παρέλθει περίοδος μεγαλύτερη της πενταετίας από τη στιγμή που μεταβλήθηκε η εν λόγω συνήθης διαμονή.

2. Σε περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία της κληρονομίας έχουν παρ' όλα αυτά διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθούν σχετικά με αυτά τα περιουσιακά στοιχεία.

Άρθρο 11

Αναγκαστική δικαιοδοσία (Forum necessitatis)

Όταν κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει άλλων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια κράτους μέλους μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να επιληφθούν υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής, εφόσον δεν είναι ευλόγως δυνατή ή είναι ανέφικτη η έναρξη ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτο κράτος με το οποίο η υπόθεση παρουσιάζει στενό δεσμό. Η υπόθεση πρέπει να παρουσιάζει επαρκή δεσμό με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Artikel 12

Beschränkung des Verfahrens

(1) Umfasst der Nachlass des Erblassers Vermögenswerte, die in einem Drittstaat belegen sind, so kann das in der Erbsache angerufene Gericht auf Antrag einer der Parteien beschließen, über einen oder mehrere dieser Vermögenswerte nicht zu befinden, wenn zu erwarten ist, dass seine Entscheidung in Bezug auf diese Vermögenswerte in dem betreffenden Drittstaat nicht anerkannt oder gegebenenfalls nicht für vollstreckbar erklärt wird.

(2) Absatz 1 berührt nicht das Recht der Parteien, den Gegenstand des Verfahrens nach dem Recht des Mitgliedstaats des angerufenen Gerichts zu beschränken.

Artikel 13

Annahme oder Ausschlagung der Erbschaft, eines Vermächtnisses oder eines Pflichtteils

Außer dem gemäß dieser Verordnung für die Rechtsnachfolge von Todes wegen zuständigen Gericht sind die Gerichte des Mitgliedstaats, in dem eine Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat, die nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen

Άρθρο 12

Περιορισμός των διαδικασιών

1. Όταν η περιουσία του θανόντος περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε τρίτο κράτος, το δικαστήριο που επελήφθη της υποθέσεως μπορεί, κατόπιν αιτήσεως ενός των διαδίκων, να αποφασίσει να μην αποφανθεί επί ενός ή περισσοτέρων από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, εάν αναμένεται ότι η απόφασή του περί των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων δεν θα αναγνωρισθεί και, κατά περίπτωση, δεν θα κηρυχθεί εκτελεστή στο συγκεκριμένο τρίτο κράτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει το δικαίωμα των διαδίκων να περιορίσουν το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 13

Αποδοχή ή αποποίηση κληρονομίας, κληροδοσίας ή νόμιμης μοίρας

Εκτός από το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάζει υπόθεση κληρονομικής διαδοχής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής κάθε προσώπου, το οποίο, δυνάμει του εφαρμοστέου

anzuwendenden Recht vor einem Gericht eine Erklärung über die Annahme oder Ausschlagung der Erbschaft, eines Vermächtnisses oder eines Pflichtteils oder eine Erklärung zur Begrenzung der Haftung der betreffenden Person für die Nachlassverbindlichkeiten abgeben kann, für die Entgegennahme solcher Erklärungen zuständig, wenn diese Erklärungen nach dem Recht dieses Mitgliedstaats vor einem Gericht abgegeben werden können.

Artikel 14

Anrufung eines Gerichts

Für die Zwecke dieses Kapitels gilt ein Gericht als angerufen

a) | zu dem Zeitpunkt, zu dem das verfahrenseinleitende Schriftstück oder ein gleichwertiges Schriftstück bei Gericht eingereicht worden ist, vorausgesetzt, dass der Kläger es in der Folge nicht versäumt hat, die ihm obliegenden Maßnahmen zu treffen, um die Zustellung des Schriftstücks an den Beklagten zu bewirken,

b) | falls die Zustellung vor Einreichung des Schriftstücks bei Gericht zu bewirken ist, zu dem Zeitpunkt, zu dem die für die Zustellung verantwortliche Stelle

στην κληρονομική διαδοχή δικαίου, δύναται να προβεί ενώπιον δικαστηρίου σε δήλωση αποδοχής ή αποποίησης κληρονομίας ή κληροδοσίας ή νόμιμης μοίρας ή σε δήλωση που αποσκοπεί στον περιορισμό της ευθύνης του οικείου προσώπου όσον αφορά το παθητικό της κληρονομιάς περιουσίας, έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την παραλαβή των δηλώσεων αυτών εφόσον, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, οι δηλώσεις αυτές μπορούν να υποβληθούν ενώπιον δικαστηρίου.

Άρθρο 14

Πότε επιλαμβάνεται δικαστήριο

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

a) | από την ημερομηνία κατάθεσης στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο·

β) | εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, από την ημερομηνία παραλαβής του από την αρχή που είναι υπεύθυνη για

das Schriftstück erhalten hat, vorausgesetzt, dass der Kläger es in der Folge nicht versäumt hat, die ihm obliegenden Maßnahmen zu treffen, um das Schriftstück bei Gericht einzureichen, oder

c) | falls das Gericht das Verfahren von Amts wegen einleitet, zu dem Zeitpunkt, zu dem der Beschluss über die Einleitung des Verfahrens vom Gericht gefasst oder, wenn ein solcher Beschluss nicht erforderlich ist, zu dem Zeitpunkt, zu dem die Sache beim Gericht eingetragen wird.

Artikel 15

Prüfung der Zuständigkeit

Das Gericht eines Mitgliedstaats, das in einer Erbsache angerufen wird, für die es nach dieser Verordnung nicht zuständig ist, erklärt sich von Amts wegen für unzuständig.

Artikel 16

Prüfung der Zulässigkeit

(1) Lässt sich der Beklagte, der seinen gewöhnlichen Aufenthalt im Hoheitsgebiet eines anderen Staates als des Mitgliedstaats hat, in dem das Verfahren eingeleitet wurde, auf das Verfahren nicht ein, so setzt das zuständige Gericht das Verfahren so lange aus, bis festgestellt ist, dass es dem Beklagten möglich war, das verfahrenseinleitende Schriftstück

την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο· ή

γ) | εφόσον η διαδικασία τίθεται σε κίνηση αυτεπαγγέλτως, μόλις ληφθεί από το δικαστήριο η απόφαση για την έναρξη των διαδικασιών, ή, σε περίπτωση που η απόφαση αυτή δεν απαιτείται, μόλις η υπόθεση καταχωρισθεί στο μητρώο του δικαστηρίου.

Άρθρο 15

Έλεγχος της διεθνούς δικαιοδοσίας

Το δικαστήριο κράτους μέλους που επιλαμβάνεται υποθέσεως κληρονομικής διαδοχής για την οποία δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού κηρύσσει αυτεπάγγελτα εαυτό αναρμόδιο.

Άρθρο 16

Έλεγχος του παραδεκτού

1. Όταν εναγόμενος που έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο ασκείται η αγωγή δεν παρίσταται, το αρμόδιο δικαστήριο υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί ότι ο εναγόμενος ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό της

oder ein gleichwertiges Schriftstück so rechtzeitig zu empfangen, dass er sich verteidigen konnte oder dass alle hierzu erforderlichen Maßnahmen getroffen wurden.

(2) Anstelle des Absatzes 1 des vorliegenden Artikels findet Artikel 19 der Verordnung (EG) Nr. 1393/2007 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 13. November 2007 über die Zustellung gerichtlicher und außergerichtlicher Schriftstücke in Zivil- oder Handelssachen in den Mitgliedstaaten (Zustellung von Schriftstücken) (9) Anwendung, wenn das verfahrenseinleitende Schriftstück oder ein gleichwertiges Schriftstück nach der genannten Verordnung von einem Mitgliedstaat in einen anderen zu übermitteln war.

(3) Ist die Verordnung (EG) Nr. 1393/2007 nicht anwendbar, so gilt Artikel 15 des Haager Übereinkommens vom 15. November 1965 über die Zustellung gerichtlicher und außergerichtlicher Schriftstücke im Ausland in Zivil- und Handelssachen, wenn das verfahrenseinleitende Schriftstück oder ein gleichwertiges Schriftstück nach Maßgabe dieses Übereinkommens ins Ausland zu übermitteln war.

Artikel 17

Rechtshängigkeit

δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εγκαίρως ώστε να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, ή ότι πραγματοποιήθηκαν όλες οι αναγκαίες προς τούτο ενέργειες.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) (9) εφαρμόζονται αντί της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού.

3. Όταν δεν είναι εφαρμοστέος ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, για την κοινοποίηση και την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εφόσον το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί στην αλλοδαπή κατ' εφαρμογή της εν λόγω σύμβασης.

Άρθρο 17

Εκκρεμοδικία

(1) Werden bei Gerichten verschiedener Mitgliedstaaten Verfahren wegen desselben Anspruchs zwischen denselben Parteien anhängig gemacht, so setzt das später angerufene Gericht das Verfahren von Amts wegen aus, bis die Zuständigkeit des zuerst angerufenen Gerichts feststeht.

(2) Sobald die Zuständigkeit des zuerst angerufenen Gerichts feststeht, erklärt sich das später angerufene Gericht zugunsten dieses Gerichts für unzuständig.

Artikel 18

Im Zusammenhang stehende Verfahren

(1) Sind bei Gerichten verschiedener Mitgliedstaaten Verfahren, die im Zusammenhang stehen, anhängig, so kann jedes später angerufene Gericht das Verfahren aussetzen.

(2) Sind diese Verfahren in erster Instanz anhängig, so kann sich jedes später angerufene Gericht auf Antrag einer Partei auch für unzuständig erklären, wenn das zuerst angerufene Gericht für die betreffenden Verfahren zuständig ist

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο αναστέλλει αυτεπάγγελα την ενώπιόν του διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

2. Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο διαπιστώνει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου δικαστηρίου.

Άρθρο 18

Συναφείς αγωγές

1. Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός του πρώτου επιληφθέντος μπορεί να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία.

2. Όταν οι αγωγές αυτές εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο

und die Verbindung der Verfahren nach seinem Recht zulässig ist.

(3) Verfahren stehen im Sinne dieses Artikels im Zusammenhang, wenn zwischen ihnen eine so enge Beziehung gegeben ist, dass eine gemeinsame Verhandlung und Entscheidung geboten erscheint, um zu vermeiden, dass in getrennten Verfahren widersprechende Entscheidungen ergehen.

Artikel 19

Einstweilige Maßnahmen einschließlich
Sicherungsmaßnahmen

Die im Recht eines Mitgliedstaats vorgesehenen einstweiligen Maßnahmen einschließlich Sicherungsmaßnahmen können bei den Gerichten dieses Staates auch dann beantragt werden, wenn für die Entscheidung in der Hauptsache nach dieser Verordnung die Gerichte eines anderen Mitgliedstaats zuständig sind.

KAPITEL III

ANZUWENDENDEN RECHT

Artikel 20

Universelle Anwendung

Das nach dieser Verordnung bezeichnete Recht ist auch dann

επιληφθέν δικαστήριο έχει δικαιοδοσία για να κρίνει τις αγωγές αυτές και ότι το δίκαιό του επιτρέπει την συνεκδίκασή τους.

3. Θεωρούνται συναφείς, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξεταστούν και να εκδικαστούν ταυτόχρονα, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων σε περίπτωση που οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 19

Προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα

Είναι δυνατό να υποβληθεί αίτηση ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους για εκείνα τα προσωρινά μέτρα, περιλαμβανομένων των ασφαλιστικών, που προβλέπονται από το δίκαιο του εν λόγω κράτους, έστω και εάν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η διεθνής δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης ανήκει στα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 20

Οικουμενική εφαρμογή

Δίκαιο που καθορίζεται από τον παρόντα κανονισμό εφαρμόζεται

anzuwenden, wenn es nicht das Recht eines Mitgliedstaats ist.

Artikel 21

Allgemeine Kollisionsnorm

(1) Sofern in dieser Verordnung nichts anderes vorgesehen ist, unterliegt die gesamte Rechtsnachfolge von Todes wegen dem Recht des Staates, in dem der Erblasser im Zeitpunkt seines Todes seinen gewöhnlichen Aufenthalt hatte.

(2) Ergibt sich ausnahmsweise aus der Gesamtheit der Umstände, dass der Erblasser im Zeitpunkt seines Todes eine offensichtlich engere Verbindung zu einem anderen als dem Staat hatte, dessen Recht nach Absatz 1 anzuwenden wäre, so ist auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen das Recht dieses anderen Staates anzuwenden.

Artikel 22

Rechtswahl

(1) Eine Person kann für die Rechtsnachfolge von Todes wegen das Recht des Staates wählen, dem sie im Zeitpunkt der Rechtswahl oder im Zeitpunkt ihres Todes angehört.

Eine Person, die mehrere Staatsangehörigkeiten besitzt, kann

ακόμη και αν δεν πρόκειται για δίκαιο κράτους μέλους.

Άρθρο 21

Γενικός κανόνας

1. Με την επιφύλαξη τυχόν αντίθετης διάταξης του παρόντος κανονισμού, για το σύνολο της κληρονομίας είναι εφαρμοστέο το δίκαιο του κράτους στο οποίο ο θανών είχε τη συνήθη διαμονή του κατά τον χρόνο του θανάτου.

2. Αν, κατ' εξαίρεση, προκύπτει σαφώς από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης ότι, κατά το χρόνο του θανάτου, ο θανών είχε προδήλως στενότερους δεσμούς με κράτος άλλο από εκείνο του οποίου το δίκαιο θα εφαρμοζόταν δυνάμει της παραγράφου 1, το εφαρμοστέο κληρονομικό δίκαιο είναι το δίκαιο αυτού του άλλου κράτους.

Άρθρο 22

Επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου

1. Ένα πρόσωπο δύναται να επιλέξει ως δίκαιο που θα διέπει το σύνολο της κληρονομικής διαδοχής του το δίκαιο του κράτους του οποίου έχει την ιθαγένεια κατά το χρόνο πραγματοποίησης της επιλογής του ή κατά το χρόνο του θανάτου.

Ένα πρόσωπο που έχει ιθαγένειες περισσότερων κρατών, μπορεί να

das Recht eines der Staaten wählen, denen sie im Zeitpunkt der Rechtswahl oder im Zeitpunkt ihres Todes angehört.

(2) Die Rechtswahl muss ausdrücklich in einer Erklärung in Form einer Verfügung von Todes wegen erfolgen oder sich aus den Bestimmungen einer solchen Verfügung ergeben.

(3) Die materielle Wirksamkeit der Rechtshandlung, durch die die Rechtswahl vorgenommen wird, unterliegt dem gewählten Recht.

(4) Die Änderung oder der Widerruf der Rechtswahl muss den Formvorschriften für die Änderung oder den Widerruf einer Verfügung von Todes wegen entsprechen.

Artikel 23

Reichweite des anzuwendenden Rechts

(1) Dem nach Artikel 21 oder Artikel 22 bezeichneten Recht unterliegt die gesamte Rechtsnachfolge von Todes wegen.

(2) Diesem Recht unterliegen insbesondere:

a) | die Gründe für den Eintritt des Erbfalls sowie dessen Zeitpunkt und Ort;

b) | die Berufung der Berechtigten, die Bestimmung ihrer jeweiligen Anteile und etwaiger ihnen vom

επιλέξει το δίκαιο οποιουδήποτε εξ αυτών κατά τη στιγμή που κάνει την επιλογή ή κατά το χρόνο του θανάτου.

2. Η επιλογή του δικαίου γίνεται ρητώς με δήλωση υπό μορφή διάταξης τελευταίας βούλησης ή συνάγεται από τους όρους της εν λόγω διάταξης.

3. Το ουσιαστικό κύρος της πράξης με την οποία πραγματοποιήθηκε η επιλογή δικαίου διέπεται από το δίκαιο που επελέγη.

4. Κάθε τροποποίηση ή ανάκληση της επιλογής του δικαίου πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις για την τροποποίηση ή την ανάκληση διατάξεων τελευταίας βούλησης.

Άρθρο 23

Πεδίο εφαρμογής του εφαρμοστέου δικαίου

1. Το δίκαιο που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 21 ή το άρθρο 22 διέπει το σύνολο της κληρονομικής διαδοχής.

2. Το δίκαιο αυτό διέπει, ενδεικτικά, τα ακόλουθα:

a) | τα αίτια, τον χρόνο και τον τόπο έναρξης της κληρονομικής διαδοχής·

β) | τον καθορισμό των δικαιούχων, της κληρονομικής μερίδας που τους αναλογεί και των

Erblasser auferlegter Pflichten sowie die Bestimmung sonstiger Rechte an dem Nachlass, einschließlich der Nachlassansprüche des überlebenden Ehegatten oder Lebenspartners;

c) | die Erbfähigkeit;

d) | die Enterbung und die Erbwürdigkeit;

e) | der Übergang der zum Nachlass gehörenden Vermögenswerte, Rechte und Pflichten auf die Erben und gegebenenfalls die Vermächtnisnehmer, einschließlich der Bedingungen für die Annahme oder die Ausschlagung der Erbschaft oder eines Vermächtnisses und deren Wirkungen;

f) | die Rechte der Erben, Testamentsvollstrecker und anderer Nachlassverwalter, insbesondere im Hinblick auf die Veräußerung von Vermögen und die Befriedigung der Gläubiger, unbeschadet der Befugnisse nach Artikel 29 Absätze 2 und 3;

g) | die Haftung für die Nachlassverbindlichkeiten;

h) | der verfügbare Teil des Nachlasses, die Pflichtteile und andere Beschränkungen der Testierfreiheit sowie etwaige Ansprüche von Personen, die dem

υποχρεώσεων που πιθανώς τους έχει επιβάλει ο θανών, καθώς και τον καθορισμό των υπόλοιπων κληρονομικών δικαιωμάτων, περιλαμβανομένων των κληρονομικών δικαιωμάτων του επιζώντος συζύγου ή συντρόφου·

γ) | την κληρονομική ικανότητα·

δ) | την αποκλήρωση και την κληρονομική αναξιοότητα·

ε) | τη μεταβίβαση προς τους κληρονόμους και, κατά περίπτωση, τους κληροδόχους των περιουσιακών στοιχείων, των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απαρτίζουν την κληρονομία, περιλαμβανομένων των όρων και των αποτελεσμάτων της αποδοχής ή της αποποίησης κληρονομιάς ή κληροδοσίας·

στ) | τις εξουσίες των κληρονόμων, των εκτελεστών διαθηκών και των λοιπών διαχειριστών της περιουσίας, ιδίως όσον αφορά την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων και την εξόφληση πιστωτών, με την επιφύλαξη των εξουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφοι 2 και 3·

ζ) | την ευθύνη που απορρέει από τα χρέη της κληρονομιάς·

η) | τη διαθέσιμη μερίδα της κληρονομιάς, τα δικαιώματα νόμιμης μοίρας και τους λοιπούς περιορισμούς επί της διάθεσης αιτία θανάτου καθώς και αξιώσεις

Erblasser nahe stehen, gegen den Nachlass oder gegen den Erben;

i) | die Ausgleichung und Anrechnung unentgeltlicher Zuwendungen bei der Bestimmung der Anteile der einzelnen Berechtigten und

j) | die Teilung des Nachlasses.
Artikel 24

Verfügungen von Todes wegen außer Erbverträgen

(1) Die Zulässigkeit und die materielle Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen mit Ausnahme eines Erbvertrags unterliegen dem Recht, das nach dieser Verordnung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwenden wäre, wenn die Person, die die Verfügung errichtet hat, zu diesem Zeitpunkt verstorben wäre.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 kann eine Person für die Zulässigkeit und die materielle Wirksamkeit ihrer Verfügung von Todes wegen das Recht wählen, das sie nach Artikel 22 unter den darin genannten Bedingungen hätte wählen können.

που μπορεί να έχουν πρόσωπα οικεία του θανόντος έναντι της περιουσίας ή των κληρονόμων·

θ) | οποιαδήποτε υποχρέωση επιστροφής ή υπολογισμού δωρεών, γονικών παροχών ή κληροδοτημάτων, κατά τον καθορισμό των μερίδων των διαφόρων δικαιούχων· και

ι) | τη διανομή της κληρονομίας.
Άρθρο 24

Διατάξεις τελευταίας βούλησης εκτός από κληρονομικές συμβάσεις

1. Διάταξη τελευταίας βούλησης εκτός από κληρονομική σύμβαση διέπεται σε ό,τι αφορά το παραδεκτό και το ουσιαστικό κύρος της, από το δίκαιο το οποίο, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, θα ήταν εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή του συντάκτη της διάταξης εάν αυτός είχε αποβιώσει κατά την ημέρα σύνταξης της διάταξης.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, ένα πρόσωπο μπορεί να επιλέξει ως δίκαιο που θα διέπει τη διάταξη τελευταίας βούλησης του, σε ό,τι αφορά το παραδεκτό και το ουσιαστικό κύρος της, το δίκαιο το οποίο θα μπορούσε να είχε επιλέξει το πρόσωπο αυτό σύμφωνα με το άρθρο 22 υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται σε αυτό.

(3) Absatz 1 gilt für die Änderung oder den Widerruf einer Verfügung von Todes wegen mit Ausnahme eines Erbvertrags entsprechend. Bei Rechtswahl nach Absatz 2 unterliegt die Änderung oder der Widerruf dem gewählten Recht.

Artikel 25

Erbverträge

(1) Die Zulässigkeit, die materielle Wirksamkeit und die Bindungswirkungen eines Erbvertrags, der den Nachlass einer einzigen Person betrifft, einschließlich der Voraussetzungen für seine Auflösung, unterliegen dem Recht, das nach dieser Verordnung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwenden wäre, wenn diese Person zu dem Zeitpunkt verstorben wäre, in dem der Erbvertrag geschlossen wurde.

(2) Ein Erbvertrag, der den Nachlass mehrerer Personen betrifft, ist nur zulässig, wenn er nach jedem der Rechte zulässig ist, die nach dieser Verordnung auf die Rechtsnachfolge der einzelnen beteiligten Personen anzuwenden wären, wenn sie zu dem Zeitpunkt verstorben wären, in dem der Erbvertrag geschlossen wurde.

3. Η παράγραφος 1 ισχύει κατά περίπτωση, για την τροποποίηση ή ανάκληση της διάταξης τελευταίας βούλησης, εκτός κληρονομικής σύμβασης. Σε περίπτωση επιλογής δικαίου σύμφωνα με την παράγραφο 2, η τροποποίηση ή η ανάκληση διέπεται από το επιλεγέν δίκαιο.

Άρθρο 25

Κληρονομικές συμβάσεις

1. Μια κληρονομική σύμβαση με αντικείμενο την κληρονομική διαδοχή ενός προσώπου διέπεται, όσον αφορά το παραδεκτό της, το ουσιαστικό κύρος της και τα δεσμευτικά αποτελέσματά της μεταξύ των μερών καθώς και τους όρους λύσης της, από το δίκαιο το οποίο, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, θα ήταν εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή του εν λόγω προσώπου εάν αυτό είχε αποβιώσει κατά την ημέρα σύναψης της σύμβασης.

2. Μια κληρονομική σύμβαση με αντικείμενο τη διαδοχή περισσότερων προσώπων θεωρείται παραδεκτή μόνον εφόσον είναι παραδεκτή σύμφωνα με όλα τα δίκαια, τα οποία, κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα έπρεπε να διέπουν τη διαδοχή όλων των συμμετεχόντων προσώπων εάν

αυτά είχαν αποβιώσει κατά την ημέρα σύναψης της σύμβασης.

Die materielle Wirksamkeit und die Bindungswirkungen eines Erbvertrags, der nach Unterabsatz 1 zulässig ist, einschließlich der Voraussetzungen für seine Auflösung, unterliegen demjenigen unter den in Unterabsatz 1 genannten Rechten, zu dem er die engste Verbindung hat.

(3) Ungeachtet der Absätze 1 und 2 können die Parteien für die Zulässigkeit, die materielle Wirksamkeit und die Bindungswirkungen ihres Erbvertrags, einschließlich der Voraussetzungen für seine Auflösung, das Recht wählen, das die Person oder eine der Personen, deren Nachlass betroffen ist, nach Artikel 22 unter den darin genannten Bedingungen hätte wählen können.

Artikel 26

Materielle Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen

(1) Zur materiellen Wirksamkeit im Sinne der Artikel 24 und 25 gehören:

a) | die Testierfähigkeit der Person, die die Verfügung von Todes wegen

Μια κληρονομική σύμβαση η οποία είναι παραδεκτή σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο διέπεται, όσον αφορά το ουσιαστικό της κύρος και τα δεσμευτικά αποτελέσματά της μεταξύ των μερών καθώς και τους όρους λύσης της, από το δίκαιο, μεταξύ των δικαίων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, με το οποίο παρουσιάζει το στενότερο δεσμό.

3. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 2, τα μέρη μπορούν να επιλέξουν ως δίκαιο που διέπει την κληρονομική τους σύμβαση, όσον αφορά το παραδεκτό της, το ουσιαστικό της κύρος, τα δεσμευτικά αποτελέσματά της μεταξύ των μερών καθώς και τους όρους λύσης της, το δίκαιο το οποίο το πρόσωπο ή ένα από τα πρόσωπα στο οποίο ανήκει η περιουσία θα μπορούσε να επιλέξει βάσει του άρθρου 22 υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται σε αυτό.

Άρθρο 26

Ουσιαστικό κύρος των διατάξεων τελευταίας βούλησης

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 24 και 25 τα ακόλουθα στοιχεία αφορούν το ουσιαστικό κύρος:

a) | η ικανότητα του συντάκτη διάταξης τελευταίας βούλησης να

errichtet;

b) | die besonderen Gründe, aufgrund deren die Person, die die Verfügung errichtet, nicht zugunsten bestimmter Personen verfügen darf oder aufgrund deren eine Person kein Nachlassvermögen vom Erblasser erhalten darf;

c) | die Zulässigkeit der Stellvertretung bei der Errichtung einer Verfügung von Todes wegen;

d) | die Auslegung der Verfügung;

e) | Täuschung, Nötigung, Irrtum und alle sonstigen Fragen in Bezug auf Willensmängel oder Testierwillen der Person, die die Verfügung errichtet.

(2) Hat eine Person nach dem nach Artikel 24 oder 25 anzuwendenden Recht die Testierfähigkeit erlangt, so beeinträchtigt ein späterer Wechsel des anzuwendenden Rechts nicht ihre Fähigkeit zur Änderung oder zum Widerruf der Verfügung.

Artikel 27

Formgültigkeit einer schriftlichen Verfügung von Todes wegen

(1) Eine schriftliche Verfügung von Todes wegen ist hinsichtlich ihrer Form wirksam, wenn diese:

συντάσσει τέτοια διάταξη·

β) | οι ειδικοί λόγοι που εμποδίζουν το συντάκτη διάταξης τελευταίας βούλησης να εγκαταστήσει ορισμένα πρόσωπα ως κληρονόμους ή που εμποδίζουν πρόσωπο να λάβει κληρονομιαία περιουσία από το συντάκτη διάταξης τελευταίας βούλησης·

γ) | το παραδεκτό της εκπροσώπησης για τη σύνταξη διάταξης τελευταίας βούλησης,

δ) | η ερμηνεία της διάταξης·

ε) | απάτη, εξαναγκασμός, σφάλμα και οποιοδήποτε άλλο ζήτημα σχετικό με τη συναίνεση ή την πρόθεση του συντάκτη διάταξης τελευταίας βούλησης.

2. Εφόσον πρόσωπο έχει ικανότητα σύνταξης διάταξης τελευταίας βούλησης σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο δυνάμει του άρθρου 24 ή του άρθρου 25, η επακόλουθη μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου δεν θίγει την ικανότητά του για τροποποίηση ή ανάκληση μιας τέτοιας διάταξης.

Άρθρο 27

Τυπικό κύρος των διατάξεων τελευταίας βούλησης που συντάσσονται εγγράφως

1. Μια διάταξη τελευταίας βούλησης που συντάσσεται εγγράφως είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν συνάδει με το δίκαιο:

a) | dem Recht des Staates entspricht, in dem die Verfügung errichtet oder der Erbvertrag geschlossen wurde,

b) | dem Recht eines Staates entspricht, dem der Erblasser oder mindestens eine der Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen durch einen Erbvertrag betroffen ist, entweder im Zeitpunkt der Errichtung der Verfügung bzw. des Abschlusses des Erbvertrags oder im Zeitpunkt des Todes angehörte,

c) | dem Recht eines Staates entspricht, in dem der Erblasser oder mindestens eine der Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen durch einen Erbvertrag betroffen ist, entweder im Zeitpunkt der Errichtung der Verfügung oder des Abschlusses des Erbvertrags oder im Zeitpunkt des Todes den Wohnsitz hatte,

d) | dem Recht des Staates entspricht, in dem der Erblasser oder mindestens eine der Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen durch einen Erbvertrag betroffen ist, entweder im Zeitpunkt der Errichtung der Verfügung oder des Abschlusses des Erbvertrags oder gewöhnlichen Aufenthalt hatte, oder

e) | dem Recht des Staates entspricht, in dem sich

a) | του κράτους στο οποίο συντάχθηκε η διάταξη ή συνήφθη η κληρονομική σύμβαση·

β) | του κράτους, την ιθαγένεια του οποίου είχε ο διαθέτης ή τουλάχιστον ένα από τα πρόσωπα, την κληρονομική διαδοχή του οποίου αφορά η κληρονομική σύμβαση, είτε κατά το χρόνο σύνταξης της διαθήκης είτε κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης είτε κατά το χρόνο του θανάτου·

γ) | του κράτους, στο οποίο είχε την κατοικία του ο διαθέτης ή τουλάχιστον ένα από τα πρόσωπα, την κληρονομική διαδοχή του οποίου αφορά η κληρονομική σύμβαση, είτε κατά το χρόνο σύνταξης της διαθήκης είτε κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης είτε κατά το χρόνο του θανάτου·

δ) | του κράτους, στο οποίο είχε τη συνήθη διαμονή του ο διαθέτης ή τουλάχιστον ένα από τα πρόσωπα, την κληρονομική διαδοχή του οποίου αφορά η κληρονομική σύμβαση, είτε κατά το χρόνο σύνταξης της διαθήκης είτε κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης είτε κατά το χρόνο του θανάτου· ή

ε) | όσον αφορά την ακίνητη περιουσία, του κράτους στο οποίο

unbewegliches Vermögen befindet, soweit es sich um dieses handelt.

Ob der Erblasser oder eine der Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen durch einen Erbvertrag betroffen ist, in einem bestimmten Staat ihren Wohnsitz hatte, regelt das in diesem Staat geltende Recht.

(2) Absatz 1 ist auch auf Verfügungen von Todes wegen anzuwenden, durch die eine frühere Verfügung geändert oder widerrufen wird. Die Änderung oder der Widerruf ist hinsichtlich ihrer Form auch dann gültig, wenn sie den Formerfordernissen einer der Rechtsordnungen entsprechen, nach denen die geänderte oder widerrufene Verfügung von Todes wegen nach Absatz 1 gültig war.

(3) Für die Zwecke dieses Artikels werden Rechtsvorschriften, welche die für Verfügungen von Todes wegen zugelassenen Formen mit Beziehung auf das Alter, die Staatsangehörigkeit oder andere persönliche Eigenschaften des Erblassers oder der Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen durch einen Erbvertrag betroffen ist, beschränken, als zur Form gehörend angesehen. Das Gleiche gilt für Eigenschaften, welche die für die Gültigkeit einer Verfügung von

brσκεται η ακίνητη περιουσία.

Η διαπίστωση για το αν ο διαθέτης ή τα πρόσωπα, των οποίων την κληρονομική διαδοχή αφορά η κληρονομική σύμβαση είχαν ή όχι την κατοικία τους σε ένα συγκεκριμένο κράτος διέπεται από το δίκαιο αυτού του κράτους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε διατάξεις τελευταίας βούλησης που τροποποιούν ή ανακαλούν προηγούμενη διάταξη τελευταίας βούλησης. Η τροποποίηση ή ανάκληση θα είναι επίσης έγκυρη όσον αφορά τον τύπο, αν συνάδει με οιοδήποτε από τα δίκαια, σύμφωνα με τα οποία, υπό τους όρους της παραγράφου 1, ήταν έγκυρη η διάταξη τελευταίας βούλησης που τροποποιήθηκε ή ανακλήθηκε.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οποιαδήποτε διάταξη δικαίου που περιορίζει τους επιτρεπόμενους τύπους διατάξεων τελευταίας βούλησης σε συνάρτηση με την ηλικία, την ιθαγένεια ή άλλες πτυχές της προσωπικής κατάστασης του διαθέτη, ή των προσώπων, των οποίων την κληρονομική διαδοχή αφορά η κληρονομική σύμβαση, θεωρείται ότι αφορά ζητήματα τύπου. Ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται για τις ιδιότητες τις

Todes wegen erforderlichen Zeugen besitzen müssen.

Artikel 28

Formgültigkeit einer Annahme- oder Ausschlagungserklärung

Eine Erklärung über die Annahme oder die Ausschlagung der Erbschaft, eines Vermächtnisses oder eines Pflichtteils oder eine Erklärung zur Begrenzung der Haftung des Erklärenden ist hinsichtlich ihrer Form wirksam, wenn diese den Formerfordernissen entspricht

a) | des nach den Artikeln 21 oder 22 auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Rechts oder

b) | des Rechts des Staates, in dem der Erklärende seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat.

Artikel 29

Besondere Regelungen für die Bestellung und die Befugnisse eines Nachlassverwalters in bestimmten Situationen

(1) Ist die Bestellung eines Verwalters nach dem Recht des Mitgliedstaats, dessen Gerichte nach dieser Verordnung für die Entscheidungen in der Erbsache zuständig sind, verpflichtend oder auf Antrag verpflichtend und ist das auf die Rechtsnachfolge von Todes

οποίες πρέπει να διαθέτουν οι μάρτυρες που είναι απαραίτητοι για το κύρος μιας διάταξης τελευταίας βούλησης.

Άρθρο 28

Τυπικό κύρος δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης

Δηλώσεις αποδοχής ή αποποίησης κληρονομίας ή κληροδοσίας ή νόμιμης μοίρας ή δηλώσεις που αποσκοπούν στον περιορισμό της ευθύνης του δηλούντος είναι έγκυρες ως προς τον τύπο εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις:

a) | του εφαρμοστέου δικαίου στην κληρονομική διαδοχή δυνάμει του άρθρου 21 ή του άρθρου 22· ή

β) | του δικαίου του κράτους στο οποίο ο δηλών έχει τη συνήθη διαμονή του.

Άρθρο 29

Ειδικές ρυθμίσεις για το διορισμό και τις αρμοδιότητες του διαχειριστή κληρονομίας σε συγκεκριμένες περιπτώσεις

1. Όταν ο διορισμός ενός διαχειριστή κληρονομίας είναι υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, τα δικαστήρια του οποίου διαθέτουν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό δικαιοδοσία να

wegen anzuwendende Recht ausländisches Recht, können die Gerichte dieses Mitgliedstaats, wenn sie angerufen werden, einen oder mehrere Nachlassverwalter nach ihrem eigenen Recht unter den in diesem Artikel festgelegten Bedingungen bestellen.

Der/die nach diesem Absatz bestellte(n) Verwalter ist/sind berechtigt, das Testament des Erblassers zu vollstrecken und/oder den Nachlass nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht zu verwalten. Sieht dieses Recht nicht vor, dass eine Person Nachlassverwalter ist, die kein Berechtigter ist, können die Gerichte des Mitgliedstaats, in dem der Verwalter bestellt werden muss, einen Fremdverwalter nach ihrem eigenen Recht bestellen, wenn dieses Recht dies so vorsieht und es einen schwerwiegenden Interessenskonflikt zwischen den Berechtigten oder zwischen den Berechtigten und den Nachlassgläubigern oder anderen Personen, die für die Verbindlichkeiten des Erblassers gebürgt haben, oder Uneinigkeit zwischen den Berechtigten über die Verwaltung des Nachlasses gibt oder wenn es sich um einen

apofασίσουν για την κληρονομική διαδοχή, και το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο είναι αλλοδαπό δίκαιο, τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους μπορούν, εφόσον επιληφθούν, να διορίσουν έναν ή περισσότερους διαχειριστές κληρονομίας με βάση το δικό τους δίκαιο σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θεσπίζονται στο παρόν άρθρο.

Ο διαχειριστής/οι διαχειριστές κληρονομίας που διορίζεται/διορίζονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο έχει/έχουν το δικαίωμα να εκτελέσει/εκτελέσουν τη διαθήκη του θανόντος ή/και να διαχειριστεί/διαχειριστούν την κληρονομία σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Όταν το δίκαιο αυτό δεν προβλέπει τη διαχείριση κληρονομίας από ένα πρόσωπο που δεν είναι δικαιούχος, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο πρέπει να διοριστεί ο διαχειριστής μπορούν να διορίσουν ένα τρίτο διαχειριστή σύμφωνα με το δικό τους δίκαιο, εφόσον το δίκαιο αυτό περιλαμβάνει σχετική πρόβλεψη και υπάρχει σοβαρή σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των δικαιούχων ή μεταξύ των δικαιούχων και των δανειστών της κληρονομίας ή άλλων προσώπων που έχουν παράσχει εγγύηση για τα χρέη του θανόντος, διαφωνία

aufgrund der Art der Vermögenswerte schwer zu verwaltenden Nachlasses handelt.

Der/die nach diesem Absatz bestellte(n) Verwalter ist/sind die einzige(n) Person(en), die befugt ist/sind, die in den Absätzen 2 oder 3 genannten Befugnisse auszuüben.

(2) Die nach Absatz 1 bestellte(n) Person(en) üben die Befugnisse zur Verwaltung des Nachlasses aus, die sie nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht ausüben dürfen. Das bestellende Gericht kann in seiner Entscheidung besondere Bedingungen für die Ausübung dieser Befugnisse im Einklang mit dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht festlegen.

Sieht das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht keine hinreichenden Befugnisse vor, um das Nachlassvermögen zu erhalten oder die Rechte der Nachlassgläubiger oder anderer Personen zu schützen,

μεταξύ των δικαιούχων όσον αφορά τη διαχείριση της κληρονομίας ή, λόγω της φύσεως των περιουσιακών στοιχείων, δυσκολία στη διαχείριση της κληρονομίας.

Ο διαχειριστής/οι διαχειριστές που διορίζεται/διορίζονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο είναι το μόνο πρόσωπο/τα μόνα πρόσωπα που ασκεί/ασκούν τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στις παραγράφου 2 ή 3.

2. Το πρόσωπο/τα πρόσωπα που ορίζεται/ορίζονται ως διαχειριστής/διαχειριστές σύμφωνα με την παράγραφο 1 ασκεί/ασκούν τις εξουσίες διαχείρισης της κληρονομίας, τις οποίες μπορεί/μπορούν να ασκήσει/ασκήσουν σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο. Το διορίζον δικαστήριο μπορεί να θεσπίσει στην απόφασή του ειδικές προϋποθέσεις για την άσκηση των εξουσιών αυτών σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο.

Όταν το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο δεν προβλέπει επαρκείς εξουσίες για τη διαφύλαξη της κληρονομιάς περιουσίας ή για την προστασία των δικαιωμάτων των δανειστών ή άλλων προσώπων που έχουν

die für die Verbindlichkeiten des Erblassers gebürgt haben, so kann das bestellende Gericht beschließen, es dem/den Nachlassverwalter(n) zu gestatten, ergänzend diejenigen Befugnisse, die hierfür in seinem eigenen Recht vorgesehen sind, auszuüben und in seiner Entscheidung besondere Bedingungen für die Ausübung dieser Befugnisse im Einklang mit diesem Recht festlegen.

Bei der Ausübung solcher ergänzenden Befugnisse hält/halten der/die Verwalter das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht in Bezug auf den Übergang des Eigentums an dem Nachlassvermögen, die Haftung für die Nachlassverbindlichkeiten, die Rechte der Berechtigten, gegebenenfalls einschließlich des Rechts, die Erbschaft anzunehmen oder auszuschlagen, und gegebenenfalls die Befugnisse des Vollstreckers des Testaments des Erblassers ein.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 kann das nach Absatz 1 einen oder mehrere Verwalter bestellende Gericht ausnahmsweise, wenn das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht das Recht eines Drittstaats ist, beschließen, diesen Verwaltern alle Verwaltungsbefugnisse zu

παράσχει εγγύηση για τα χρέη του θανόντος, το διορίζον δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει να επιτρέψει στο διαχειριστή/στους διαχειριστές να ασκήσει/ασκήσουν, επιπροσθέτως, τις εξουσίες που προβλέπονται προς το σκοπό αυτό στο δικό του δίκαιο και να ορίσει στην απόφασή του ειδικές προϋποθέσεις για την άσκηση των εξουσιών αυτών σύμφωνα με το δίκαιο αυτό.

Κατά την άσκηση των πρόσθετων αυτών εξουσιών, ο διαχειριστής/οι διαχειριστές τηρεί/τηρούν ωστόσο το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο όσον αφορά τη μεταβίβαση της κυριότητας επί της κληρονομιαίας περιουσίας, την ευθύνη για τα χρέη της κληρονομίας, τα δικαιώματα των δικαιούχων, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του δικαιώματος αποδοχής ή αποποίησης της κληρονομίας και, κατά περίπτωση, τις εξουσίες του εκτελεστού της διαθήκης του θανόντος.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, το διορίζον σύμφωνα με την παράγραφο 1 έναν ή περισσότερους διαχειριστές δικαστήριο μπορεί, κατ' εξαίρεση, όταν το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο είναι το δίκαιο ενός τρίτου κράτους, να αποφασίσει να παράσχει στους

übertragen, die in dem Recht des Mitgliedstaats vorgesehen sind, in dem sie bestellt werden.

Bei der Ausübung dieser Befugnisse respektieren die Nachlassverwalter jedoch insbesondere die Bestimmung der Berechtigten und ihrer Nachlassansprüche, einschließlich ihres Anspruchs auf einen Pflichtteil oder ihres Anspruchs gegen den Nachlass oder gegenüber den Erben nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht.

Artikel 30

Besondere Regelungen mit Beschränkungen, die die Rechtsnachfolge von Todes wegen in Bezug auf bestimmte Vermögenswerte betreffen oder Auswirkungen auf sie haben

Besondere Regelungen im Recht eines Staates, in dem sich bestimmte unbewegliche Sachen, Unternehmen oder andere besondere Arten von Vermögenswerten befinden, die die Rechtsnachfolge von Todes wegen in Bezug auf jene Vermögenswerte aus wirtschaftlichen, familiären oder sozialen Erwägungen beschränken oder berühren, finden auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen

διαχειριστές αυτούς όλες τις εξουσίες διαχείρισης που προβλέπονται στο δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διορίζονται.

Κατά την άσκηση των εξουσιών αυτών, οι διαχειριστές σέβονται ωστόσο ιδίως τον καθορισμό των δικαιούχων και των κληρονομικών δικαιωμάτων τους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός τους σε νόμιμη μοίρα ή της απαίτησής τους κατά της κληρονομίας ή έναντι των κληρονόμων σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο.

Άρθρο 30

Ειδικοί κανόνες που θέτουν περιορισμούς που αφορούν ή επηρεάζουν τη διαδοχή σε σχέση με ορισμένα περιουσιακά στοιχεία

Σε περίπτωση που το δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκονται ορισμένα ακίνητα, επιχειρήσεις ή άλλες ειδικές κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες, οι οποίοι για λόγους που αφορούν την οικονομική, οικογενειακή ή κοινωνική τους χρήση, θέτουν περιορισμούς που αφορούν ή επηρεάζουν τα περιουσιακά στοιχεία αυτά, οι εν λόγω ειδικοί

Anwendung, soweit sie nach dem Recht dieses Staates unabhängig von dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht anzuwenden sind.

Artikel 31

Anpassung dinglicher Rechte

Macht eine Person ein dingliches Recht geltend, das ihr nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht zusteht, und kennt das Recht des Mitgliedstaats, in dem das Recht geltend gemacht wird, das betreffende dingliche Recht nicht, so ist dieses Recht soweit erforderlich und möglich an das in der Rechtsordnung dieses Mitgliedstaats am ehesten vergleichbare Recht anzupassen, wobei die mit dem besagten dinglichen Recht verfolgten Ziele und Interessen und die mit ihm verbundenen Wirkungen zu berücksichtigen sind.

Artikel 32

Kommorienten

Sterben zwei oder mehr Personen, deren jeweilige Rechtsnachfolge von Todes wegen verschiedenen Rechten unterliegt, unter

kanόνες εφαρμόζονται στην κληρονομική διαδοχή εφόσον, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους αυτού, οι κανόνες αυτοί είναι εφαρμοστέοι ανεξαρτήτως του δικαίου που διέπει την κληρονομική διαδοχή.

Άρθρο 31

Προσαρμογή εμπραγμάτων δικαιωμάτων

Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο επικαλείται εμπράγματο δικαίωμα το οποίο έχει βάσει του εφαρμοστέου στην κληρονομική διαδοχή δικαίου, και το εν λόγω εμπράγματο δικαίωμα δεν είναι γνωστό στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η επίκλησή του, το δικαίωμα αυτό προσαρμόζεται, εφόσον είναι απαραίτητο και κατά το μέτρο του δυνατού, στο εγγύτερο ισοδύναμο εμπράγματο δικαίωμα βάσει του δικαίου αυτού του κράτους, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών και των συμφερόντων που επιδιώκονται από το συγκεκριμένο εμπράγματο δικαίωμα και των αποτελεσμάτων που συνδέονται με αυτό.

Άρθρο 32

Συναποθνήσκοντες

Σε περίπτωση που δύο ή περισσότερα πρόσωπα των οποίων η κληρονομική διαδοχή διέπεται από διαφορετικά δίκαια

Umständen, unter denen die Reihenfolge ihres Todes ungewiss ist, und regeln diese Rechte diesen Sachverhalt unterschiedlich oder gar nicht, so hat keine der verstorbenen Personen Anspruch auf den Nachlass des oder der anderen.

Artikel 33

Erbenloser Nachlass

Ist nach dem nach dieser Verordnung auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht weder ein durch Verfügung von Todes wegen eingesetzter Erbe oder Vermächtnisnehmer für die Nachlassgegenstände noch eine natürliche Person als gesetzlicher Erbe vorhanden, so berührt die Anwendung dieses Rechts nicht das Recht eines Mitgliedstaates oder einer von diesem Mitgliedstaat für diesen Zweck bestimmten Einrichtung, sich das im Hoheitsgebiet dieses Mitgliedstaates belegene Nachlassvermögen anzueignen, vorausgesetzt, die Gläubiger sind berechtigt, aus dem gesamten Nachlass Befriedigung ihrer Forderungen zu suchen.

αποθνήσκουν σε συνθήκες υπό τις οποίες είναι αβέβαιη η χρονική σειρά με την οποία επήλθαν οι θάνατοι και σε περίπτωση που αυτά τα δίκαια περιέχουν διαφορετικές ρυθμίσεις για αυτήν την κατάσταση ή δεν περιέχουν καμία ρύθμιση, κανένα από τα θανόντα πρόσωπα δεν έχει κληρονομικό δικαίωμα έναντι του άλλου ή των άλλων προσώπων.

Άρθρο 33

Σχολάζουσα κληρονομία

Σε περίπτωση που, σύμφωνα με το εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή δίκαιο κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, δεν υπάρχει κληρονόμος ή κληροδόχος περιουσιακών στοιχείων που να προβλέπεται από διάταξη τελευταίας βουλήσεως, και δεν υπάρχει φυσικό πρόσωπο ως κληρονόμος εκ του νόμου, η εφαρμογή του ούτως προσδιοριζόμενου δικαίου δεν εμποδίζει το δικαίωμα κράτους μέλους ή οντότητας που έχει ορισθεί προς το σκοπό αυτό από το εν λόγω κράτος μέλος να οικειοποιηθεί, βάσει του οικείου δικαίου του, τα περιουσιακά στοιχεία της κληρονομίας που βρίσκονται στην επικράτειά του, υπό την προϋπόθεση ότι οι πιστωτές δικαιούνται να ζητήσουν να ικανοποιηθούν οι αξιώσεις τους

από τα περιουσιακά στοιχεία της κληρονομίας στο σύνολό τους.

Artikel 34

Rück- und Weiterverweisung

(1) Unter dem nach dieser Verordnung anzuwendenden Recht eines Drittstaats sind die in diesem Staat geltenden Rechtsvorschriften einschließlich derjenigen seines Internationalen Privatrechts zu verstehen, soweit diese zurück- oder weiterverweisen auf:

a) | das Recht eines Mitgliedstaats oder

b) | das Recht eines anderen Drittstaats, der sein eigenes Recht anwenden würde.

(2) Rück- und Weiterverweisungen durch die in Artikel 21 Absatz 2, Artikel 22, Artikel 27, Artikel 28 Buchstabe b und Artikel 30 genannten Rechtsordnungen sind nicht zu beachten.

Artikel 35

Öffentliche Ordnung (ordre public)

Die Anwendung einer Vorschrift des nach dieser Verordnung bezeichneten Rechts eines Staates darf nur versagt werden, wenn ihre Anwendung mit der öffentlichen Ordnung (ordre public) des Staates des angerufenen Gerichts offensichtlich unvereinbar ist.

Άρθρο 34

Αναπαραπομπή

1. Ως εφαρμογή του δικαίου οποιουδήποτε τρίτου κράτους που ορίζεται ως εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό νοείται η εφαρμογή των κανόνων δικαίου που ισχύουν στο εν λόγω κράτος, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου εφόσον αυτοί οι κανόνες προβλέπουν αναπαραπομπή:

a) | στο δίκαιο κράτους μέλους· ή

β) | στο δίκαιο άλλου τρίτου κράτους που θα εφάρμοζε το δικό του δίκαιο.

2. Δεν μπορεί να γίνει αναπαραπομπή σε σχέση με τα δίκαια που προβλέπονται στο άρθρο 21 παράγραφος 2, στο άρθρο 22, στο άρθρο 27, στο άρθρο 28 στοιχείο β) και στο άρθρο 30.

Άρθρο 35

Δημόσια τάξη (ordre public)

Η εφαρμογή διάταξης του δικαίου οποιουδήποτε κράτους που ορίζεται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να αποκλεισθεί μόνον εάν η εν λόγω εφαρμογή είναι προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη (ordre public) του

κράτους μέλους του δικάζοντος δικαστηρίου.

Artikel 36

Staaten mit mehr als einem Rechtssystem – Interlokale Kollisionsvorschriften

(1) Verweist diese Verordnung auf das Recht eines Staates, der mehrere Gebietseinheiten umfasst, von denen jede eigene Rechtsvorschriften für die Rechtsnachfolge von Todes wegen hat, so bestimmen die internen Kollisionsvorschriften dieses Staates die Gebietseinheit, deren Rechtsvorschriften anzuwenden sind.

(2) In Ermangelung solcher internen Kollisionsvorschriften gilt:

a) | jede Bezugnahme auf das Recht des in Absatz 1 genannten Staates ist für die Bestimmung des anzuwendenden Rechts aufgrund von Vorschriften, die sich auf den gewöhnlichen Aufenthalt des Erblassers beziehen, als Bezugnahme auf das Recht der Gebietseinheit zu verstehen, in der der Erblasser im Zeitpunkt seines Todes seinen gewöhnlichen Aufenthalt hatte;

b) | jede Bezugnahme auf das Recht des in Absatz 1 genannten Staates

Άρθρο 36

Κράτη με περισσότερα του ενός συστήματα δικαίου – Σύγκρουση δικαίων εδαφικού χαρακτήρα

1. Σε περίπτωση που το δίκαιο που ορίζεται εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό είναι το δίκαιο κράτους το οποίο αποτελείται από περισσότερες εδαφικές ενότητες, η καθεμιά από τις οποίες έχει τους δικούς της κανόνες δικαίου για την κληρονομική διαδοχή, οι κανόνες του εν λόγω κράτους περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων θα καθορίσουν τη σχετική εδαφική ενότητα της οποίας οι κανόνες δικαίου θα εφαρμοστούν.

2. Ελλείψει σχετικών κανόνων περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων:

α) | οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις περί της συνήθους διαμονής του θανόντος, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας στην οποία ο θανών είχε τη συνήθη διαμονή του κατά τον χρόνο του θανάτου·

β) | οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που

ist für die Bestimmung des anzuwendenden Rechts aufgrund von Bestimmungen, die sich auf die Staatsangehörigkeit des Erblassers beziehen, als Bezugnahme auf das Recht der Gebietseinheit zu verstehen, zu der der Erblasser die engste Verbindung hatte;

c) | jede Bezugnahme auf das Recht des in Absatz 1 genannten Staates ist für die Bestimmung des anzuwendenden Rechts aufgrund sonstiger Bestimmungen, die sich auf andere Anknüpfungspunkte beziehen, als Bezugnahme auf das Recht der Gebietseinheit zu verstehen, in der sich der einschlägige Anknüpfungspunkt befindet.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 ist jede Bezugnahme auf das Recht des in Absatz 1 genannten Staates für die Bestimmung des anzuwendenden Rechts nach Artikel 27 in Ermangelung interner Kollisionsvorschriften dieses Staates als Bezugnahme auf das Recht der Gebietseinheit zu verstehen, zu der der Erblasser oder die Personen, deren Rechtsnachfolge von Todes wegen durch den Erbvertrag betroffen ist, die engste Verbindung hatte.

αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις περί της ιθαγένειας του θανόντος, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας με την οποία ο θανών είχε το στενότερο δεσμό·

γ) | οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με οιοσδήποτε άλλες διατάξεις που αφορούν άλλα στοιχεία ως συνδεδετικούς παράγοντες, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας στην οποία βρίσκεται το συγκεκριμένο στοιχείο.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, οιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του συγκεκριμένου δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 27, σε περίπτωση έλλειψης κανόνων περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων στο συγκεκριμένο κράτος, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας με την οποία ο διαθέτης ή τα πρόσωπα, των οποίων την κληρονομική διαδοχή αφορά η κληρονομική σύμβαση είχαν το στενότερο δεσμό.

Artikel 37

Staaten mit mehr als einem Rechtssystem – Interpersonale Kollisionsvorschriften

Gelten in einem Staat für die Rechtsnachfolge von Todes wegen zwei oder mehr Rechtssysteme oder Regelwerke für verschiedene Personengruppen, so ist jede Bezugnahme auf das Recht dieses Staates als Bezugnahme auf das Rechtssystem oder das Regelwerk zu verstehen, das die in diesem Staat geltenden Vorschriften zur Anwendung berufen. In Ermangelung solcher Vorschriften ist das Rechtssystem oder das Regelwerk anzuwenden, zu dem der Erblasser die engste Verbindung hatte.

Artikel 38

Nichtanwendung dieser Verordnung auf innerstaatliche Kollisionen

Ein Mitgliedstaat, der mehrere Gebietseinheiten umfasst, von denen jede ihre eigenen Rechtsvorschriften für die Rechtsnachfolge von Todes wegen hat, ist nicht verpflichtet, diese Verordnung auf Kollisionen zwischen den Rechtsordnungen dieser Gebietseinheiten anzuwenden.

KAPITEL IV

Άρθρο 37

Κράτη με περισσότερα του ενός συστήματα δικαίου – σύγκρουση δικαίων προσωπικού χαρακτήρα

Όσον αφορά κράτος που έχει δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων που εφαρμόζονται σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων σε σχέση με την κληρονομική διαδοχή, οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο αυτού του κράτους θεωρείται ως παραπομπή στο σύστημα δικαίου ή το σύνολο των κανόνων που καθορίζεται από τους ισχύοντες κανόνες στο συγκεκριμένο κράτος. Σε περίπτωση έλλειψης τέτοιων κανόνων εφαρμόζεται το σύστημα δικαίου ή το σύνολο των κανόνων με το οποίο ο θανών είχε το στενότερο δεσμό.

Άρθρο 38

Μη εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε εσωτερικές συγκρούσεις δικαίων

Τα κράτη μέλη που περιλαμβάνουν διάφορες εδαφικές ενότητες από τις οποίες καθεμία έχει τους δικούς της κανόνες δικαίου για την κληρονομική διαδοχή, δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό στις συγκρούσεις δικαίων που αφορούν αποκλειστικά τις εδαφικές αυτές ενότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ANERKENNUNG,
VOLLSTRECKBARKEIT UND
VOLLSTRECKUNG VON
ENTSCHEIDUNGEN

Artikel 39

Anerkennung

(1) Die in einem Mitgliedstaat ergangenen Entscheidungen werden in den anderen Mitgliedstaaten anerkannt, ohne dass es hierfür eines besonderen Verfahrens bedarf.

(2) Bildet die Frage, ob eine Entscheidung anzuerkennen ist, als solche den Gegenstand eines Streites, so kann jede Partei, welche die Anerkennung geltend macht, in dem Verfahren nach den Artikeln 45 bis 58 die Feststellung beantragen, dass die Entscheidung anzuerkennen ist.

(3) Wird die Anerkennung in einem Rechtsstreit vor dem Gericht eines Mitgliedstaats, dessen Entscheidung von der Anerkennung abhängt, verlangt, so kann dieses Gericht über die Anerkennung entscheiden.

Artikel 40

Gründe für die Nichtanerkennung einer Entscheidung

Eine Entscheidung wird nicht anerkannt, wenn

a) | die Anerkennung der öffentlichen Ordnung (ordre public) des Mitgliedstaats, in dem sie

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ, ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 39

Αναγνώριση

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα κράτη μέλη, χωρίς να απαιτείται καμία ειδική διαδικασία.

2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση απόφασης μπορεί να ζητήσει να διαπιστωθεί, με τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 45 έως 58, ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί.

3. Εάν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτότως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 40

Λόγοι μη αναγνώρισης

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται:

a) | εάν η αναγνώριση είναι προδήλως αντίθετη στη δημόσια

geltend gemacht wird, offensichtlich widersprechen würde;

b) | dem Beklagten, der sich auf das Verfahren nicht eingelassen hat, das verfahrenseinleitende Schriftstück oder ein gleichwertiges Schriftstück nicht so rechtzeitig und in einer Weise zugestellt worden ist, dass er sich verteidigen konnte, es sei denn, der Beklagte hat die Entscheidung nicht angefochten, obwohl er die Möglichkeit dazu hatte;

c) | sie mit einer Entscheidung unvereinbar ist, die in einem Verfahren zwischen denselben Parteien in dem Mitgliedstaat, in dem die Anerkennung geltend gemacht wird, ergangen ist;

d) | sie mit einer früheren Entscheidung unvereinbar ist, die in einem anderen Mitgliedstaat oder in einem Drittstaat in einem Verfahren zwischen denselben Parteien wegen desselben Anspruchs ergangen ist, sofern die frühere Entscheidung die notwendigen Voraussetzungen für ihre Anerkennung in dem Mitgliedstaat, in dem die Anerkennung geltend gemacht wird, erfüllt.

Artikel 41

Ausschluss einer Nachprüfung in der Sache

Die in einem Mitgliedstaat ergangene Entscheidung darf

τάξη (ordre public) του κράτους μέλους αναγνώρισης·

β) | σε περίπτωση που εκδόθηκε ερήμην, αν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί αυτός να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει·

γ) | αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε σε διαδικασία μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·

δ) | αν είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος σε διαδικασία μεταξύ των ίδιων διαδίκων επί διαφοράς που είχε το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία, εφόσον η προγενέστερη απόφαση πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 41

Μη επανεξέταση επί της ουσίας

Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται επί της ουσίας

keinesfalls in der Sache selbst nachgeprüft werden.

Artikel 42

Aussetzung des Anerkennungsverfahrens

Das Gericht eines Mitgliedstaats, vor dem die Anerkennung einer in einem anderen Mitgliedstaat ergangenen Entscheidung geltend gemacht wird, kann das Verfahren aussetzen, wenn im Ursprungsmitgliedstaat gegen die Entscheidung ein ordentlicher Rechtsbehelf eingelegt worden ist.

Artikel 43

Vollstreckbarkeit

Die in einem Mitgliedstaat ergangenen und in diesem Staat vollstreckbaren Entscheidungen sind in einem anderen Mitgliedstaat vollstreckbar, wenn sie auf Antrag eines Berechtigten dort nach dem Verfahren der Artikel 45 bis 58 für vollstreckbar erklärt worden sind.

Artikel 44

Bestimmung des Wohnsitzes

Ist zu entscheiden, ob eine Partei für die Zwecke des Verfahrens nach den Artikeln 45 bis 58 im Hoheitsgebiet des Vollstreckungsmitgliedstaats einen Wohnsitz hat, so wendet das befassende Gericht sein eigenes Recht an.

αναθεώρηση απόφασης που εκδίδεται σε κράτος μέλος.

Άρθρο 42

Αναστολή της διαδικασίας αναγνώρισης

Το δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος δύναται να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο στο κράτος μέλος προέλευσης.

Άρθρο 43

Εκτελεσιμότητα

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος και οι οποίες είναι εκτελεστές στο εν λόγω κράτος, καθίστανται εκτελεστές σε άλλο κράτος μέλος αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερομένου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 45 έως 58.

Άρθρο 44

Καθορισμός κατοικίας

Για να κρίνει αν, για τους σκοπούς της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 45 έως 58, ο διάδικος έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το επιληφθέν δικαστήριο εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

Artikel 45

Örtlich zuständiges Gericht

(1) Der Antrag auf Vollstreckbarerklärung ist an das Gericht oder die zuständige Behörde des Vollstreckungsmitgliedstaats zu richten, die der Kommission von diesem Mitgliedstaat nach Artikel 78 mitgeteilt wurden.

(2) Die örtliche Zuständigkeit wird durch den Ort des Wohnsitzes der Partei, gegen die die Vollstreckung erwirkt werden soll, oder durch den Ort, an dem die Vollstreckung durchgeführt werden soll, bestimmt.

Artikel 46

Verfahren

(1) Für das Verfahren der Antragstellung ist das Recht des Vollstreckungsmitgliedstaats maßgebend.

(2) Von dem Antragsteller kann nicht verlangt werden, dass er im Vollstreckungsmitgliedstaat über eine Postanschrift oder einen bevollmächtigten Vertreter verfügt.

(3) Dem Antrag sind die folgenden Schriftstücke beizufügen:

a) | eine Ausfertigung der Entscheidung, die die für ihre Beweiskraft erforderlichen Voraussetzungen erfüllt;

Άρθρο 45

Κατά τόπον αρμοδιότητα

1. Η αίτηση κήρυξης της εκτελεστότητας υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, η ονομασία του οποίου έχει κοινοποιηθεί από το εν λόγω κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 78.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από τη συνήθη διαμονή του καθ' ου η εκτέλεση ή από τον τόπο εκτέλεσης.

Άρθρο 46

Διαδικασία

1. Η διαδικασία υποβολής της αίτησης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Ο αιτών δεν απαιτείται να διαθέτει ταχυδρομική διεύθυνση ούτε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

3. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα έγγραφα:

a) | αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·

b) | die Bescheinigung, die von dem Gericht oder der zuständigen Behörde des Ursprungsmitgliedstaats unter Verwendung des nach dem Beratungsverfahren nach Artikel 81 Absatz 2 erstellten Formblatts ausgestellt wurde, unbeschadet des Artikels 47.

Artikel 47

Nichtvorlage der Bescheinigung

(1) Wird die Bescheinigung nach Artikel 46 Absatz 3 Buchstabe b nicht vorgelegt, so kann das Gericht oder die sonst befugte Stelle eine Frist bestimmen, innerhalb deren die Bescheinigung vorzulegen ist, oder sich mit einer gleichwertigen Urkunde begnügen oder von der Vorlage der Bescheinigung absehen, wenn kein weiterer Klärungsbedarf besteht.

(2) Auf Verlangen des Gerichts oder der zuständigen Behörde ist eine Übersetzung der Schriftstücke vorzulegen. Die Übersetzung ist von einer Person zu erstellen, die zur Anfertigung von Übersetzungen in einem der Mitgliedstaaten befugt ist.

Artikel 48

Vollstreckbarerklärung

Sobald die in Artikel 46 vorgesehenen Förmlichkeiten erfüllt sind, wird die Entscheidung

β) | βεβαίωση που εκδίδεται από το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης βάσει του εντύπου που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81 παράγραφος 2, με την επιφύλαξη του άρθρου 47.

Άρθρο 47

Μη προσκόμιση της βεβαίωσης

1. Εάν η βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο 46 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεν προσκομιστεί, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ορίσουν προθεσμία για την προσκόμισή της ή να δεχθούν ισοδύναμο έγγραφο ή εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσκόμιση μεταφράσεων των εγγράφων. Η μετάφραση πραγματοποιείται από πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο να μεταφράζει σε ένα εκ των κρατών μελών.

Άρθρο 48

Κήρυξη εκτελεστότητας

Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή μόλις ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται

unverzöglich für vollstreckbar erklärt, ohne dass eine Prüfung nach Artikel 40 erfolgt. Die Partei, gegen die die Vollstreckung erwirkt werden soll, erhält in diesem Abschnitt des Verfahrens keine Gelegenheit, eine Erklärung abzugeben.

Artikel 49

Mitteilung der Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung

(1) Die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung wird dem Antragsteller unverzüglich in der Form mitgeteilt, die das Recht des Vollstreckungsmitgliedstaats vorsieht.

(2) Die Vollstreckbarerklärung und, soweit dies noch nicht geschehen ist, die Entscheidung werden der Partei, gegen die die Vollstreckung erwirkt werden soll, zugestellt.

Artikel 50

Rechtsbehelf gegen die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung

(1) Gegen die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung kann jede Partei einen Rechtsbehelf einlegen.

(2) Der Rechtsbehelf wird bei dem Gericht eingelegt, das der betreffende Mitgliedstaat der

στο άρθρο 46, χωρίς έλεγχο των λόγων μη αναγνώρισης όπως καθορίζονται στο άρθρο 40. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση διάδικος δεν δύναται στο στάδιο αυτό της διαδικασίας να καταθέσει προτάσεις.

Άρθρο 49

Γνωστοποίηση της απόφασης επί της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας

1. Η απόφαση επί της αίτησης για την κήρυξη της εκτελεστότητας γνωστοποιείται αμελλητί στον αιτούντα κατά τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας επιδίδεται ή κοινοποιείται στον καθ' ου η εκτέλεση, μαζί με την απόφαση, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εν λόγω διάδικο.

Άρθρο 50

Ένδικο μέσο κατά της απόφασης επί της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας

1. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της αίτησης για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκείται ένδικο μέσο και από τους δύο διαδίκους.

2. Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου η ονομασία του οποίου έχει

Kommission nach Artikel 78 mitgeteilt hat.

(3) Über den Rechtsbehelf wird nach den Vorschriften entschieden, die für Verfahren mit beiderseitigem rechtlichem Gehör maßgebend sind.

(4) Lässt sich die Partei, gegen die die Vollstreckung erwirkt werden soll, auf das Verfahren vor dem mit dem Rechtsbehelf des Antragstellers befassten Gericht nicht ein, so ist Artikel 16 auch dann anzuwenden, wenn die Partei, gegen die die Vollstreckung erwirkt werden soll, ihren Wohnsitz nicht im Hoheitsgebiet eines Mitgliedstaats hat.

(5) Der Rechtsbehelf gegen die Vollstreckbarerklärung ist innerhalb von 30 Tagen nach ihrer Zustellung einzulegen. Hat die Partei, gegen die die Vollstreckung erwirkt werden soll, ihren Wohnsitz im Hoheitsgebiet eines anderen Mitgliedstaats als dem, in dem die Vollstreckbarerklärung ergangen ist, so beträgt die Frist für den Rechtsbehelf 60 Tage und beginnt mit dem Tag, an dem die Vollstreckbarerklärung ihr entweder in Person oder in ihrer Wohnung zugestellt worden ist. Eine Verlängerung dieser Frist wegen weiter Entfernung ist ausgeschlossen.

γνωστοποιηθεί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 78.

3. Το ένδικο μέσο εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

4. Εάν διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται του ενδίκου μέσου που ασκήθηκε από τον αιτούντα επισπεύδοντα, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 16, ακόμη και εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος ενός από τα κράτη μέλη.

5. Το ένδικο μέσο κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός προθεσμίας 30 ημερών από την επίδοση ή την κοινοποίησή της. Εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου είναι 60 ημέρες από την ημέρα που έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία δεν παρατείνεται λόγω αποστάσεως.

Artikel 51

Rechtsbehelf gegen die Entscheidung über den Rechtsbehelf
Gegen die über den Rechtsbehelf ergangene Entscheidung kann nur der Rechtsbehelf eingelegt werden, den der betreffende Mitgliedstaat der Kommission nach Artikel 78 mitgeteilt hat.

Artikel 52

Versagung oder Aufhebung einer Vollstreckbarerklärung

Die Vollstreckbarerklärung darf von dem mit einem Rechtsbehelf nach Artikel 50 oder Artikel 51 befassten Gericht nur aus einem der in Artikel 40 aufgeführten Gründe versagt oder aufgehoben werden. Das Gericht erlässt seine Entscheidung unverzüglich.

Artikel 53

Aussetzung des Verfahrens

Das nach Artikel 50 oder Artikel 51 mit dem Rechtsbehelf befasste Gericht setzt das Verfahren auf Antrag des Schuldners aus, wenn die Entscheidung im Ursprungsmitgliedstaat wegen der Einlegung eines Rechtsbehelfs vorläufig nicht vollstreckbar ist.

Artikel 54

Einstweilige Maßnahmen einschließlich

Άρθρο 51

Διαδικασία προσβολής της απόφασης επί του ενδίκου μέσου

Η απόφαση επί του ενδίκου μέσου μπορεί να προσβληθεί μόνο με το ένδικο μέσο που έχει γνωστοποιηθεί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 78.

Άρθρο 52

Απόρριψη ή ανάκληση κήρυξης της εκτελεστότητας

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50 ή του άρθρου 51 απορρίπτει ή ανακαλεί την κήρυξη της εκτελεστότητας μόνον εφόσον συντρέχει λόγος από τους οριζόμενους στο άρθρο 40. Αποφασίζει αμελλητί.

Άρθρο 53

Αναστολή της διαδικασίας

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο σύμφωνα με το άρθρο 50 ή το άρθρο 51, αναστέλλει, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, τη διαδικασία αν στο κράτος μέλος προέλευσης ανασταλεί η εκτελεστότητα της απόφασης λόγω της άσκησης ενδίκου μέσου.

Άρθρο 54

Προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα

Sicherungsmaßnahmen

(1) Ist eine Entscheidung nach diesem Abschnitt anzuerkennen, so ist der Antragsteller nicht daran gehindert, einstweilige Maßnahmen einschließlich Sicherungsmaßnahmen nach dem Recht des Vollstreckungsmitgliedstaats in Anspruch zu nehmen, ohne dass es einer Vollstreckbarerklärung nach Artikel 48 bedarf.

(2) Die Vollstreckbarerklärung umfasst von Rechts wegen die Befugnis, Maßnahmen zur Sicherung zu veranlassen.

(3) Solange die in Artikel 50 Absatz 5 vorgesehene Frist für den Rechtsbehelf gegen die Vollstreckbarerklärung läuft und solange über den Rechtsbehelf nicht entschieden ist, darf die Zwangsvollstreckung in das Vermögen des Schuldners nicht über Maßnahmen zur Sicherung hinausgehen.

Artikel 55

Teilvollstreckbarkeit

(1) Ist durch die Entscheidung über mehrere Ansprüche erkannt worden und kann die Vollstreckbarerklärung nicht für alle Ansprüche erteilt werden, so erteilt das Gericht oder die zuständige Behörde sie für einen oder mehrere dieser Ansprüche.

1. Όταν μια απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί σύμφωνα με το παρόν Κεφάλαιο, ο αιτών δύναται να ζητήσει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται να κηρυχθεί εκτελεστή η απόφαση δυνάμει του άρθρου 48.

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας εμπεριέχει αυτοδικαίως τη δυνατότητα λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

3. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας ενδίκου μέσου που προβλέπεται στο άρθρο 50 παράγραφος 5, κατά της κήρυξης της εκτελεστότητας και έως ότου εκδοθεί απόφαση για το ένδικο μέσο αυτό, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Άρθρο 55

Μερική εκτελεστότητα

1. Εάν η απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων, και η εκτελεστότητα δεν μπορεί να κηρυχθεί για όλες, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κηρύσσει την εκτελεστότητα για μια ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

(2) Der Antragsteller kann beantragen, dass die Vollstreckbarerklärung nur für einen Teil des Gegenstands der Entscheidung erteilt wird.

Artikel 56

Prozesskostenhilfe

Ist dem Antragsteller im Ursprungsmitgliedstaat ganz oder teilweise Prozesskostenhilfe oder Kosten- und Gebührenbefreiung gewährt worden, so genießt er im Vollstreckbarerklärungsverfahren hinsichtlich der Prozesskostenhilfe oder der Kosten- und Gebührenbefreiung die günstigste Behandlung, die das Recht des Vollstreckungsmitgliedstaats vorsieht.

Artikel 57

Keine Sicherheitsleistung oder Hinterlegung

Der Partei, die in einem Mitgliedstaat die Anerkennung, Vollstreckbarerklärung oder Vollstreckung einer in einem anderen Mitgliedstaat ergangenen Entscheidung beantragt, darf wegen ihrer Eigenschaft als Ausländer oder wegen Fehlens eines inländischen Wohnsitzes oder Aufenthalts im Vollstreckungsmitgliedstaat eine Sicherheitsleistung oder Hinterlegung, unter welcher Bezeichnung es auch sei, nicht auferlegt werden.

2. Ο αιτών δύναται να ζητήσει την κήρυξη εκτελεστότητας για ορισμένα μόνο μέρη μιας απόφασης.

Άρθρο 56

Νομική αρωγή (ευεργέτημα πενίας)

Ο αιτών ο οποίος στο κράτος μέλος προέλευσης έχει εν όλω ή εν μέρει λάβει νομική αρωγή ή απαλλαγή από τα έξοδα ή δαπάνες, δικαιούται, σε οιαδήποτε διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας, να επωφεληθεί από την ευνοϊκότερη νομική αρωγή ή να τύχει της πλέον εκτεταμένης απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες, η οποία προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 57

Καμία εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την αναγνώριση, την εκτελεστότητα ή την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμία εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν έχει την κατοικία του ή τη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Artikel 58

Keine Stempelabgaben oder Gebühren

Im Vollstreckungsmitgliedstaat dürfen in Vollstreckbarerklärungsverfahren keine nach dem Streitwert abgestuften Stempelabgaben oder Gebühren erhoben werden.

KAPITEL V

ÖFFENTLICHE URKUNDEN UND GERICHTLICHE VERGLEICHE

Artikel 59

Annahme öffentlicher Urkunden

(1) Eine in einem Mitgliedstaat errichtete öffentliche Urkunde hat in einem anderen Mitgliedstaat die gleiche formelle Beweiskraft wie im Ursprungsmitgliedstaat oder die damit am ehesten vergleichbare Wirkung, sofern dies der öffentlichen Ordnung (ordre public) des betreffenden Mitgliedstaats nicht offensichtlich widersprechen würde.

Eine Person, die eine öffentliche Urkunde in einem anderen Mitgliedstaat verwenden möchte, kann die Behörde, die die öffentliche Urkunde im Ursprungsmitgliedstaat errichtet, ersuchen, das nach dem Beratungsverfahren nach Artikel 81 Absatz 2 erstellte Formblatt auszufüllen, das die formelle Beweiskraft der öffentlichen

Άρθρο 58

Καμία φορολογική επιβάρυνση ή τέλος

Καμία φορολογική επιβάρυνση ή τέλος ανάλογα με την αξία της διαφοράς δεν επιβάλλεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο 59

Αποδοχή των δημόσιων εγγράφων

1. Δημόσιο έγγραφο που καταρτίζεται σε ένα κράτος μέλος έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος με αυτή που έχει στο κράτος μέλος προέλευσης ή την πλησιέστερη ισχύ, υπό τον όρο ότι αυτό δεν αντιβαίνει προδήλως στη δημόσια τάξη (ordre public) του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Το πρόσωπο που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει δημόσιο έγγραφο σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την αρχή που εκδίδει το δημόσιο έγγραφο στο κράτος μέλος προέλευσης να συμπληρώσει το έντυπο που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81 παράγραφος 2, περιγράφοντας την αποδεικτική

Urkunde in ihrem Ursprungsmitgliedstaat beschreibt.

(2) Einwände mit Bezug auf die Authentizität einer öffentlichen Urkunde sind bei den Gerichten des Ursprungsmitgliedstaats zu erheben; über diese Einwände wird nach dem Recht dieses Staates entschieden. Eine öffentliche Urkunde, gegen die solche Einwände erhoben wurden, entfaltet in einem anderen Mitgliedstaat keine Beweiskraft, solange die Sache bei dem zuständigen Gericht anhängig ist.

(3) Einwände mit Bezug auf die in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäfte oder Rechtsverhältnisse sind bei den nach dieser Verordnung zuständigen Gerichten zu erheben; über diese Einwände wird nach dem nach Kapitel III anzuwendenden Recht entschieden. Eine öffentliche Urkunde, gegen die solche Einwände erhoben wurden, entfaltet in einem anderen als dem Ursprungsmitgliedstaat hinsichtlich des bestrittenen Umstands keine Beweiskraft, solange die Sache bei dem zuständigen Gericht anhängig ist.

(4) Hängt die Entscheidung des Gerichts eines Mitgliedstaats von der Klärung einer Vorfrage mit

ισχύ του δημόσιου εγγράφου στο κράτος μέλος προέλευσης.

2. Τυχόν αμφισβήτηση της γνησιότητας δημόσιου εγγράφου γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης και αποφασίζεται με βάση το δίκαιο του εν λόγω κράτους. Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητήθηκε δεν παράγει αποδεικτικά αποτελέσματα σε άλλο κράτος μέλος για όσο χρονικό διάστημα η αμφισβήτηση εκκρεμεί ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

3. Τυχόν αμφισβήτηση που αφορά τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κανονισμού και αποφασίζεται σύμφωνα με το εφαρμοστέο βάσει του κεφαλαίου III δίκαιο. Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητήθηκε δεν έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος προέλευσης όσον αφορά το στοιχείο που αμφισβητήθηκε, για όσο χρονικό διάστημα η αμφισβήτηση εκκρεμεί ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

4. Εάν το αποτέλεσμα της διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους εξαρτάται από

Bezug auf die in einer öffentlichen Urkunde beurkundeten Rechtsgeschäfte oder Rechtsverhältnisse in Erbsachen ab, so ist dieses Gericht zur Entscheidung über diese Vorfrage zuständig.

Artikel 60

Vollstreckbarkeit öffentlicher Urkunden

(1) Öffentliche Urkunden, die im Ursprungsmitgliedstaat vollstreckbar sind, werden in einem anderen Mitgliedstaat auf Antrag eines Berechtigten nach dem Verfahren der Artikel 45 bis 58 für vollstreckbar erklärt.

(2) Für die Zwecke des Artikels 46 Absatz 3 Buchstabe b stellt die Behörde, die die öffentliche Urkunde errichtet hat, auf Antrag eines Berechtigten eine Bescheinigung unter Verwendung des nach dem Beratungsverfahren nach Artikel 81 Absatz 2 erstellten Formblatts aus.

(3) Die Vollstreckbarerklärung wird von dem mit einem Rechtsbehelf nach Artikel 50 oder Artikel 51 befassten Gericht nur versagt oder aufgehoben, wenn die Vollstreckung der öffentlichen Urkunde der öffentlichen Ordnung (ordre public)

apóφαση σχετικά με παρεμπόπτον θέμα όσον αφορά τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο σε υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής, το εν λόγω δικαστήριο έχει δικαιοδοσία ως προς το θέμα αυτό.

Άρθρο 60

Εκτελεστότητα των δημόσιων εγγράφων

1. Τα δημόσια έγγραφα που είναι εκτελεστά στο κράτος μέλος προέλευσης κηρύσσονται εκτελεστά σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου μέρους σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 45 έως 58.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 46 παράγραφος 3 στοιχείο β), η αρχή που έχει εκδώσει το δημόσιο έγγραφο εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου μέρους, βεβαίωση βάσει του εντύπου που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81 παράγραφος 2.

3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50 ή του άρθρου 51 αρνείται να εκδώσει ή ανακαλεί δήλωση κήρυξης της εκτελεστότητας μόνον εάν η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημόσιου εγγράφου είναι

des Vollstreckungsmitgliedstaats offensichtlich widersprechen würde.

Artikel 61

Vollstreckbarkeit gerichtlicher Vergleiche

(1) Gerichtliche Vergleiche, die im Ursprungsmitgliedstaat vollstreckbar sind, werden in einem anderen Mitgliedstaat auf Antrag eines Berechtigten nach dem Verfahren der Artikel 45 bis 58 für vollstreckbar erklärt.

(2) Für die Zwecke des Artikels 46 Absatz 3 Buchstabe b stellt das Gericht, das den Vergleich gebilligt hat oder vor dem der Vergleich geschlossen wurde, auf Antrag eines Berechtigten eine Bescheinigung unter Verwendung des nach dem Beratungsverfahren nach Artikel 81 Absatz 2 erstellten Formblatts aus.

(3) Die Vollstreckbarerklärung wird von dem mit einem Rechtsbehelf nach Artikel 50 oder Artikel 51 befassen Gericht nur versagt oder aufgehoben, wenn die Vollstreckung des gerichtlichen Vergleichs der öffentlichen Ordnung (ordre public) des Vollstreckungsmitgliedstaats offensichtlich widersprechen würde.

προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (ordre public) του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 61

Εκτελεστότητα δικαστικών συμβιβασμών

1. Δικαστικοί συμβιβασμοί που είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος προέλευσης κηρύσσονται εκτελεστοί σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερόμενου μέρους σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 45 έως 58.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 46 παράγραφος 3 στοιχείο β), το δικαστήριο που ενέκρινε το συμβιβασμό ή ενώπιον του οποίου αυτός συνήφθη, εκδίδει κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου μέρους, βεβαίωση βάσει του εντύπου που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81 παράγραφος 2.

3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50 ή του άρθρου 51 αρνείται να εκδώσει ή ανακαλεί δήλωση κήρυξης της εκτελεστότητας μόνον εάν η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημόσιου εγγράφου είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (ordre public) του κράτους μέλους εκτέλεσης.

KAPITEL VI

EUROPÄISCHES NACHLASSZEUGNIS

Artikel 62

Einführung eines Europäischen Nachlasszeugnisses

(1) Mit dieser Verordnung wird ein Europäisches Nachlasszeugnis (im Folgenden „Zeugnis“) eingeführt, das zur Verwendung in einem anderen Mitgliedstaat ausgestellt wird und die in Artikel 69 aufgeführten Wirkungen entfaltet.

(2) Die Verwendung des Zeugnisses ist nicht verpflichtend.

(3) Das Zeugnis tritt nicht an die Stelle der innerstaatlichen Schriftstücke, die in den Mitgliedstaaten zu ähnlichen Zwecken verwendet werden. Nach seiner Ausstellung zur Verwendung in einem anderen Mitgliedstaat entfaltet das Zeugnis die in Artikel 69 aufgeführten Wirkungen jedoch auch in dem Mitgliedstaat, dessen Behörden es nach diesem Kapitel ausgestellt haben.

Artikel 63

Zweck des Zeugnisses

(1) Das Zeugnis ist zur Verwendung durch Erben, durch Vermächtnisnehmer mit unmittelbarer Berechtigung am Nachlass und durch

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΤΗΡΙΟ

Άρθρο 62

Καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου

1. Με τον παρόντα κανονισμό δημιουργείται ευρωπαϊκό κληρονομητήριο (εφεξής «κληρονομητήριο») το οποίο εκδίδεται προς χρήση σε άλλο κράτος μέλος και παράγει τα αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 69.

2. Η χρήση του κληρονομητηρίου δεν είναι υποχρεωτική.

3. Το κληρονομητήριο δεν υποκαθιστά εσωτερικά έγγραφα που χρησιμοποιούνται για παρόμοιους σκοπούς στα κράτη μέλη. Ωστόσο, άπαξ και εκδόθηκε για να χρησιμοποιηθεί σε άλλο κράτος μέλος, το κληρονομητήριο παράγει τα αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 69 και στο κράτος μέλος του οποίου οι αρχές το εξέδωσαν δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 63

Σκοπός του κληρονομητηρίου

1. Το κληρονομητήριο προορίζεται προς χρήση των κληρονόμων, των κληροδόχων που έχουν άμεσα δικαιώματα στην κληρονομία και των εκτελεστών

Testamentsvollstrecker oder Nachlassverwalter bestimmt, die sich in einem anderen Mitgliedstaat auf ihre Rechtsstellung berufen oder ihre Rechte als Erben oder Vermächtnisnehmer oder ihre Befugnisse als Testamentsvollstrecker oder Nachlassverwalter ausüben müssen.

(2) Das Zeugnis kann insbesondere als Nachweis für einen oder mehrere der folgenden speziellen Aspekte verwendet werden:

a) | die Rechtsstellung und/oder die Rechte jedes Erben oder gegebenenfalls

Vermächtnisnehmers, der im Zeugnis genannt wird, und seinen jeweiligen Anteil am Nachlass;

b) | die Zuweisung eines bestimmten Vermögenswerts oder bestimmter Vermögenswerte des Nachlasses an die in dem Zeugnis als Erbe(n) oder gegebenenfalls als

Vermächtnisnehmer genannte(n) Person(en);

c) | die Befugnisse der in dem Zeugnis genannten Person zur Vollstreckung des Testaments oder Verwaltung des Nachlasses.

Artikel 64

Zuständigkeit für die Erteilung des Zeugnisses

της διαθήκης ή των διαχειριστών της κληρονομιαίας περιουσίας, οι οποίοι πρέπει να επικαλεσθούν σε άλλο κράτος μέλος την ιδιότητά τους ή να ασκήσουν αντιστοίχως τα δικαιώματά τους ως κληρονόμων ή κληροδόχων ή/και τις εξουσίες τους ως εκτελεστών της διαθήκης ή διαχειριστών της κληρονομιαίας περιουσίας.

2. Το κληρονομητήριο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ιδίως για να αποδειχθούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

a) | η ιδιότητα ή/και τα δικαιώματα εκάστου κληρονόμου ή, κατά περίπτωση, κληροδόχου που μνημονεύεται στο κληρονομητήριο και οι κληρονομικές μερίδες που τους αντιστοιχούν·

β) | η απόδοση ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν τμήμα της περιουσίας στον ή τους κληρονόμους ή, κατά περίπτωση, στον ή τους κληροδόχους που μνημονεύονται στο κληρονομητήριο·

γ) | οι εξουσίες του προσώπου που καθορίζεται στο κληρονομητήριο για να εκτελέσει τη διαθήκη ή να διαχειρισθεί την κληρονομιαία περιουσία.

Άρθρο 64

Αρμοδιότητα για την έκδοση του κληρονομητηρίου

Das Zeugnis wird in dem Mitgliedstaat ausgestellt, dessen Gerichte nach den Artikeln 4, 7, 10 oder 11 zuständig sind. Ausstellungsbehörde ist

a) | ein Gericht im Sinne des Artikels 3 Absatz 2 oder

b) | eine andere Behörde, die nach innerstaatlichem Recht für Erbsachen zuständig ist.

Artikel 65

Antrag auf Ausstellung eines Zeugnisses

(1) Das Zeugnis wird auf Antrag jeder in Artikel 63 Absatz 1 genannten Person (im Folgenden „Antragsteller“) ausgestellt.

(2) Für die Vorlage eines Antrags kann der Antragsteller das nach dem Beratungsverfahren nach Artikel 81 Absatz 2 erstellte Formblatt verwenden.

(3) Der Antrag muss die nachstehend aufgeführten Angaben enthalten, soweit sie dem Antragsteller bekannt sind und von der Ausstellungsbehörde zur Beschreibung des Sachverhalts, dessen Bestätigung der Antragsteller begehrt, benötigt werden; dem Antrag sind alle

Το κληρονομητήριο εκδίδεται στο κράτος μέλος του οποίου τα δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τα άρθρα 4, 7, 10 ή 11. Η εκδίδουσα αρχή είναι:

a) | δικαστήριο όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2· ή

β) | άλλη αρχή η οποία, βάσει του εθνικού δικαίου, είναι αρμόδια να επιληφθεί υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 65

Αίτηση έκδοσης κληρονομητηρίου

1. Το κληρονομητήριο εκδίδεται κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε από τα πρόσωπα που προβλέπονται στο άρθρο 63 παράγραφος 1 (εφεξής του «αιτούντος»).

2. Για την υποβολή αιτήσεως, ο αιτών μπορεί να χρησιμοποιήσει το τυποποιημένο έντυπο που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81 παράγραφος 2.

3. Η αίτηση περιέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται κατωτέρω, στο βαθμό που οι πληροφορίες αυτές είναι γνωστές στον αιτούντα και είναι απαραίτητες για να μπορέσει η εκδίδουσα αρχή να πιστοποιήσει τα στοιχεία των οποίων ζητείται η πιστοποίηση, και συνοδεύεται από

einschlägigen Schriftstücke beizufügen, und zwar entweder in Urschrift oder in Form einer Abschrift, die die erforderlichen Voraussetzungen für ihre Beweiskraft erfüllt, unbeschadet des Artikels 66 Absatz 2:

a) | Angaben zum Erblasser: Name (gegebenenfalls Geburtsname), Vorname(n), Geschlecht, Geburtsdatum und -ort, Personenstand, Staatsangehörigkeit, Identifikationsnummer (sofern vorhanden), Anschrift im Zeitpunkt seines Todes, Todesdatum und -ort;

b) | Angaben zum Antragsteller: Name (gegebenenfalls Geburtsname), Vorname(n), Geschlecht, Geburtsdatum und -ort, Personenstand, Staatsangehörigkeit, Identifikationsnummer (sofern vorhanden), Anschrift und etwaiges Verwandtschafts- oder Schwägerschaftsverhältnis zum Erblasser;

c) | Angaben zum etwaigen Vertreter des Antragstellers: Name (gegebenenfalls Geburtsname), Vorname(n), Anschrift und Nachweis der Vertretungsmacht;

d) | Angaben zum Ehegatten oder Partner des Erblassers und

όλα τα σχετικά έγγραφα, είτε στο πρωτότυπο είτε μέσω αντιγράφων που συγκεντρώνουν τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας, με την επιφύλαξη του άρθρου 66 παράγραφος 2:

α) | λεπτομερή στοιχεία του θανόντος: επώνυμο (επώνυμο κατά τη γέννηση, εφόσον είναι διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα, φύλο, ημερομηνία και τόπος γέννησης, οικογενειακή κατάσταση, ιθαγένεια, ατομικός αριθμός αναγνώρισης (εφόσον είναι διαθέσιμος), διεύθυνση κατά το χρόνο θανάτου, ημερομηνία και τόπος θανάτου·

β) | λεπτομερή στοιχεία του αιτούντος: επώνυμο (επώνυμο κατά τη γέννηση, εφόσον είναι διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα, φύλο, ημερομηνία και τόπος γέννησης, οικογενειακή κατάσταση, ιθαγένεια, ατομικός αριθμός αναγνώρισης (εφόσον είναι διαθέσιμος), διεύθυνση και τυχόν συγγένεια με το θανόντα·

γ) | λεπτομερή στοιχεία του τυχόν εκπροσώπου του αιτούντος: επώνυμο (επώνυμο κατά τη γέννηση, εφόσον είναι διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα, διεύθυνση και ικανότητα εκπροσώπησης·

δ) | λεπτομερή στοιχεία του ή της συζύγου ή συντρόφου του

gegebenenfalls zu(m) ehemaligen Ehegatten oder Partner(n): Name (gegebenenfalls Geburtsname), Vorname(n), Geschlecht, Geburtsdatum und -ort, Personenstand, Staatsangehörigkeit, Identifikationsnummer (sofern vorhanden) und Anschrift;

e) | Angaben zu sonstigen möglichen Berechtigten aufgrund einer Verfügung von Todes wegen und/oder nach gesetzlicher Erbfolge: Name und Vorname(n) oder Name der Körperschaft, Identifikationsnummer (sofern vorhanden) und Anschrift;

f) | den beabsichtigten Zweck des Zeugnisses nach Artikel 63;

g) | Kontaktangaben des Gerichts oder der sonstigen zuständigen Behörde, das oder die mit der Erbsache als solcher befasst ist oder war, sofern zutreffend;

h) | den Sachverhalt, auf den der Antragsteller gegebenenfalls die von ihm geltend gemachte Berechtigung am Nachlass und/oder sein Recht zur Vollstreckung des Testaments des Erblassers und/oder das Recht zur Verwaltung von dessen Nachlass gründet;

θανόντος και εφόσον διατίθεται, του ή της ή των πρώην συζύγων ή πρώην συντρόφων: επώνυμο (επώνυμο κατά τη γέννηση, εφόσον είναι διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα, φύλο, ημερομηνία και τόπος γέννησης, οικογενειακή κατάσταση, ιθαγένεια, ατομικός αριθμός αναγνώρισης (εφόσον είναι διαθέσιμος) και διεύθυνση·

ε) | λεπτομερή στοιχεία άλλων ενδεχόμενων δικαιούχων δυνάμει διατάξεως τελευταίας βούλησης ή/και εκ του νόμου: επώνυμο και όνομα ή ονόματα ή επωνυμία, ατομικός αριθμός αναγνώρισης (εφόσον είναι διαθέσιμος) και διεύθυνση·

στ) | επιδιωκόμενος σκοπός του κληρονομητηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 63·

ζ) | στοιχεία επικοινωνίας του δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής που έχει ή είχε επιληφθεί της συγκεκριμένης κληρονομικής διαδοχής, εφόσον είναι διαθέσιμα·

η) | τα στοιχεία στα οποία ο αιτών στηρίζει, ενδεχομένως, το αξιούμενο δικαίωμά του στην κληρονομιαία περιουσία ως δικαιούχος ή/και το δικαίωμά του να αναλάβει την εκτέλεση της διαθήκης του θανόντος ή/και τη διαχείριση της περιουσίας του θανόντος·

i) | eine Angabe darüber, ob der Erblasser eine Verfügung von Todes wegen errichtet hatte; falls weder die Urschrift noch eine Abschrift beigefügt ist, eine Angabe darüber, wo sich die Urschrift befindet;

j) | eine Angabe darüber, ob der Erblasser einen Ehevertrag oder einen Vertrag in Bezug auf ein Verhältnis, das mit der Ehe vergleichbare Wirkungen entfaltet, geschlossen hatte; falls weder die Urschrift noch eine Abschrift des Vertrags beigefügt ist, eine Angabe darüber, wo sich die Urschrift befindet;

k) | eine Angabe darüber, ob einer der Berechtigten eine Erklärung über die Annahme oder die Ausschlagung der Erbschaft abgegeben hat;

l) | eine Erklärung des Inhalts, dass nach bestem Wissen des Antragstellers kein Rechtsstreit in Bezug auf den zu bescheinigenden Sachverhalt anhängig ist;

m) | sonstige vom Antragsteller für die Ausstellung des Zeugnisses für nützlich erachtete Angaben.

Artikel 66

Prüfung des Antrags

(1) Nach Eingang des Antrags überprüft die Ausstellungsbehörde die vom Antragsteller übermittelten

θ) | επισήμανση για το κατά πόσον ο θανών είχε συντάξει διάταξη τελευταίας βούλησης· εφόσον δεν προσαρτάται ούτε το πρωτότυπο ούτε αντίγραφο, επισήμανση όσον αφορά τον τόπο όπου βρίσκεται το πρωτότυπο·

ι) | επισήμανση του κατά πόσον ο θανών είχε συνάψει γαμήλιο συμβόλαιο ή συμβόλαιο όσον αφορά σχέση που μπορεί να παραγάγει αποτελέσματα ανάλογα με αυτά του γάμου· εφόσον δεν προσαρτάται ούτε το πρωτότυπο ούτε αντίγραφο, επισήμανση όσον αφορά τον τόπο όπου βρίσκεται το πρωτότυπο·

ια) | επισήμανση του κατά πόσον κάποιος από τους δικαιούχους προέβη σε δήλωση αποδοχής ή αποποίησης της κληρονομίας·

ιβ) | δήλωση σύμφωνα με την οποία, από όσα γνωρίζει ο αιτών, δεν εκκρεμεί αμφισβήτηση σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να πιστοποιηθούν δεν έχουν αμφισβητηθεί·

ιγ) | κάθε άλλη πληροφορία την οποία ο αιτών θεωρεί χρήσιμη για την έκδοση του κληρονομητηρίου.

Άρθρο 66

Εξέταση της αίτησης

1. Μόλις η εκδίδουσα αρχή παραλάβει την αίτηση, εξακριβώνει τις πληροφορίες, τις δηλώσεις

Angaben, Erklärungen, Schriftstücke und sonstigen Nachweise. Sie führt von Amts wegen die für diese Überprüfung erforderlichen Nachforschungen durch, soweit ihr eigenes Recht dies vorsieht oder zulässt, oder fordert den Antragsteller auf, weitere Nachweise vorzulegen, die sie für erforderlich erachtet.

(2) Konnte der Antragsteller keine Abschriften der einschlägigen Schriftstücke vorlegen, die die für ihre Beweiskraft erforderlichen Voraussetzungen erfüllen, so kann die Ausstellungsbehörde entscheiden, dass sie Nachweise in anderer Form akzeptiert.

(3) Die Ausstellungsbehörde kann – soweit ihr eigenes Recht dies vorsieht und unter den dort festgelegten Bedingungen – verlangen, dass Erklärungen unter Eid oder durch eidesstattliche Versicherung abgegeben werden.

(4) Die Ausstellungsbehörde unternimmt alle erforderlichen Schritte, um die Berechtigten von der Beantragung eines Zeugnisses zu unterrichten. Sie hört, falls dies für die Feststellung des zu bescheinigenden Sachverhalts erforderlich ist, jeden Beteiligten, Testamentsvollstrecker oder Nachlassverwalter und gibt durch öffentliche Bekanntmachung

καθώς και τα έγγραφα και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που παρέχονται από τον αιτούντα. Διεξάγει αυτεπαγγέλτως τις έρευνες που απαιτούνται για την εξακρίβωση αυτή όταν αυτό προβλέπεται ή επιτρέπεται από το δικό της δίκαιο ή καλεί τον αιτούντα να παράσχει τυχόν περαιτέρω αποδείξεις που κρίνει ενδεδειγμένες.

2. Εάν ο αιτών δεν είναι σε θέση να προσκομίσει επικυρωμένα αντίγραφα των σχετικών εγγράφων που να πληρούν τις προϋποθέσεις γνησιότητας, η αρχή έκδοσης μπορεί να αποφασίσει να αποδεχτεί άλλα μέσα απόδειξης.

3. Εάν η νομοθεσία της το επιτρέπει, και τηρουμένων των προϋποθέσεων τις οποίες θέτει, η αρχή έκδοσης μπορεί να ζητήσει ένορκες βεβαιώσεις ή υπεύθυνες δηλώσεις αντί του όρκου.

4. Η αρχή έκδοσης λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ενημερώσει όλους τους δικαιούχους σχετικά με την αίτηση έκδοσης κληρονομητηρίου. Καλεί, εφόσον είναι αναγκαίο για την εξακρίβωση των στοιχείων που πρέπει να πιστοποιηθούν, προς ακρόαση ενώπιόν της κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο και κάθε τυχόν εκτελεστή ή διαχειριστή και

anderen möglichen Berechtigten Gelegenheit, ihre Rechte geltend zu machen.

(5) Für die Zwecke dieses Artikels stellt die zuständige Behörde eines Mitgliedstaats der Ausstellungsbehörde eines anderen Mitgliedstaats auf Ersuchen die Angaben zur Verfügung, die insbesondere im Grundbuch, in Personenstandsregistern und in Registern enthalten sind, in denen Urkunden oder Tatsachen erfasst werden, die für die Rechtsnachfolge von Todes wegen oder den ehelichen Güterstand oder einen vergleichbaren Güterstand des Erblassers erheblich sind, sofern die zuständige Behörde nach innerstaatlichem Recht befugt wäre, diese Angaben einer anderen inländischen Behörde zur Verfügung zu stellen.

Artikel 67

Ausstellung des Zeugnisses

(1) Die Ausstellungsbehörde stellt das Zeugnis unverzüglich nach dem in diesem Kapitel festgelegten Verfahren aus, wenn der zu bescheinigende Sachverhalt nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht oder jedem anderen auf einen spezifischen Sachverhalt

προβαίνει σε δημόσιες ανακοινώσεις δίνοντας τη δυνατότητα σε άλλους ενδεχόμενους δικαιούχους να επικαλεσθούν τα δικαιώματά τους.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή κράτους μέλους παρέχει, κατόπιν αιτήσεως, στην εκδίδουσα αρχή άλλου κράτους μέλους τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται, ιδίως, στο κτηματολόγιο, στα ληξιαρχεία του και στα μητρώα καταχώρισης των εγγράφων και των πραγματικών περιστατικών που σχετίζονται με την κληρονομική διαδοχή ή με το γαμικό περιουσιακό καθεστώς ή με ισοδύναμο περιουσιακό καθεστώς του θανόντος, εφόσον το εθνικό δίκαιο επιτρέπει σε αυτήν την αρμόδια αρχή να παρέχει σε άλλες εθνικές αρχές αυτές τις πληροφορίες.

Άρθρο 67

Χορήγηση του κληρονομητηρίου

1. Η εκδίδουσα αρχή εκδίδει το κληρονομητήριο αμελλητί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το παρόν κεφάλαιο μόλις τα στοιχεία που πρέπει να πιστοποιηθούν εξακριβωθούν σύμφωνα με το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή ή σύμφωνα

anzuwendenden Recht feststeht. Sie verwendet das nach dem Beratungsverfahren nach Artikel 81 Absatz 2 erstellte Formblatt.

Die Ausstellungsbehörde stellt das Zeugnis insbesondere nicht aus,

a) | wenn Einwände gegen den zu bescheinigenden Sachverhalt anhängig sind oder

b) | wenn das Zeugnis mit einer Entscheidung zum selben Sachverhalt nicht vereinbar wäre.

(2) Die Ausstellungsbehörde unternimmt alle erforderlichen Schritte, um die Berechtigten von der Ausstellung des Zeugnisses zu unterrichten.

Artikel 68

Inhalt des Nachlasszeugnisses

Das Zeugnis enthält folgende Angaben, soweit dies für die Zwecke, zu denen es ausgestellt wird, erforderlich ist:

a) | die Bezeichnung und die Anschrift der Ausstellungsbehörde;

b) | das Aktenzeichen;

c) | die Umstände, aus denen die Ausstellungsbehörde ihre Zuständigkeit für die Ausstellung des Zeugnisses herleitet;

d) | das Ausstellungsdatum;

με οποιοδήποτε άλλο δίκαιο που είναι εφαρμοστέο σε συγκεκριμένα στοιχεία. Κάνει χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81 παράγραφος 2.

Η αρχή έκδοσης δεν εκδίδει το κληρονομητήριο, ιδίως εάν:

a) | τα στοιχεία που πρέπει να πιστοποιηθούν αμφισβητούνται· ή

β) | το κληρονομητήριο δεν θα ήταν σύμφωνο με απόφαση που αφορά τα ίδια στοιχεία.

2. Η αρχή έκδοσης λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ενημερώσει τους δικαιούχους σχετικά με την έκδοση κληρονομητηρίου.

Άρθρο 68

Περιεχόμενο του κληρονομητηρίου

Το κληρονομητήριο περιέχει τις κάτωθι πληροφορίες στην έκταση που επιβάλλεται από το σκοπό για τον οποίον αυτό εκδίδεται:

a) | ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής·

β) | αριθμός αναφοράς του φακέλου·

γ) | τα στοιχεία βάσει των οποίων η αρχή έκδοσης θεωρεί εαυτή αρμόδια για την έκδοση του κληρονομητηρίου·

δ) | ημερομηνία έκδοσης·

e) | Angaben zum Antragsteller:
Name (gegebenenfalls
Geburtsname), Vorname(n),
Geschlecht, Geburtsdatum und -ort,
Personenstand, Staatsangehörigkeit,
Identifikationsnummer (sofern
vorhanden), Anschrift und etwaiges
Verwandtschafts- oder
Schwägerschaftsverhältnis zum
Erblasser;

f) | Angaben zum Erblasser: Name
(gegebenenfalls Geburtsname),
Vorname(n), Geschlecht,
Geburtsdatum und -ort,
Personenstand, Staatsangehörigkeit,
Identifikationsnummer (sofern
vorhanden), Anschrift im Zeitpunkt
seines Todes, Todesdatum und -ort;

g) | Angaben zu den Berechtigten:
Name (gegebenenfalls
Geburtsname), Vorname(n) und
Identifikationsnummer (sofern
vorhanden);

h) | Angaben zu einem vom
Erblasser geschlossenen Ehevertrag
oder, sofern zutreffend, einem vom
Erblasser geschlossenen Vertrag im
Zusammenhang mit einem
Verhältnis, das nach dem auf dieses
Verhältnis anwendbaren Recht mit
der Ehe vergleichbare Wirkungen
entfaltet, und Angaben zum

ε) | λεπτομερή στοιχεία του
αιτούντος: επώνυμο (επώνυμο
κατά τη γέννηση, εφόσον είναι
διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα, φύλο,
ημερομηνία και τόπος γέννησης,
οικογενειακή κατάσταση,
ιθαγένεια, ατομικός αριθμός
αναγνώρισης (εφόσον είναι
διαθέσιμος), διεύθυνση και τυχόν
συγγένεια με το θανόντα·

στ) | λεπτομερή στοιχεία του
θανόντος: επώνυμο (επώνυμο κατά
τη γέννηση, εφόσον είναι
διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα, φύλο,
ημερομηνία και τόπος γέννησης,
οικογενειακή κατάσταση,
ιθαγένεια, ατομικός αριθμός
αναγνώρισης (εφόσον είναι
διαθέσιμος), διεύθυνση κατά το
χρόνο θανάτου, ημερομηνία και
τόπος θανάτου·

ζ) | λεπτομερή στοιχεία των
δικαιούχων: επώνυμο (επώνυμο
κατά τη γέννηση, εφόσον είναι
διαθέσιμο), όνομα ή ονόματα και
αριθμός αναγνώρισης (εφόσον
είναι διαθέσιμος)·

η) | πληροφορίες σχετικά με
γαμήλιο συμβόλαιο που έχει
συναφθεί από το θανόντα ή,
αναλόγως, σχετικά με συμβόλαια
που έχουν συναφθεί από το
θανόντα στο πλαίσιο σχέσης η
οποία θεωρείται από το
εφαρμοστέο σε αυτήν δίκαιο ότι
παράγει αποτελέσματα ανάλογα με

ehelichen Güterstand oder einem vergleichbaren Güterstand;

i) | das auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht sowie die Umstände, auf deren Grundlage das anzuwendende Recht bestimmt wurde;

j) | Angaben darüber, ob für die Rechtsnachfolge von Todes wegen die gewillkürte oder die gesetzliche Erbfolge gilt, einschließlich Angaben zu den Umständen, aus denen sich die Rechte und/oder Befugnisse der Erben, Vermächtnisnehmer, Testamentsvollstrecker oder Nachlassverwalter herleiten;

k) | sofern zutreffend, in Bezug auf jeden Berechtigten Angaben über die Art der Annahme oder der Ausschlagung der Erbschaft;

l) | den Erbteil jedes Erben und gegebenenfalls das Verzeichnis der Rechte und/oder Vermögenswerte, die einem bestimmten Erben zustehen;

m) | das Verzeichnis der Rechte und/oder Vermögenswerte, die einem bestimmten Vermächtnisnehmer zustehen;

n) | die Beschränkungen ihrer Rechte, denen die Erben und

αυτά του γάμου και πληροφορίες σχετικά με το γαμικό περιουσιακό καθεστώς ή ισοδύναμο περιουσιακό καθεστώς του θανόντος·

θ) | το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή και τα στοιχεία βάσει των οποίων προσδιορίσθηκε αυτό το δίκαιο·

ι) | πληροφορίες σχετικά με το κατά πόσον πρόκειται για διαδοχή βάσει διατάξεως τελευταίας βούλησης ή για εξ αδιαθέτου διαδοχή, περιλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τα στοιχεία από τα οποία απορρέουν τα δικαιώματα ή/και οι εξουσίες των κληρονόμων, των κληροδόχων, των εκτελεστών διαθήκης ή των διαχειριστών της περιουσίας·

ια) | αναλόγως της περιπτώσεως, διευκρίνιση του τρόπου αποδοχής ή αποποίησης της κληρονομίας για κάθε δικαιούχο·

ιβ) | την κληρονομική μερίδα κάθε κληρονόμου και, κατά περίπτωση, απαρίθμηση των δικαιωμάτων ή/και περιουσιακών στοιχείων για κάθε συγκεκριμένο κληρονόμο·

ιγ) | απαρίθμηση των δικαιωμάτων ή/και περιουσιακών στοιχείων για κάθε συγκεκριμένο κληροδόχο·

ιδ) | τους περιορισμούς στα δικαιώματα του ή των κληρονόμων

gegebenenfalls die Vermächtnisnehmer nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht und/oder nach Maßgabe der Verfügung von Todes wegen unterliegen;

ο) | die Befugnisse des Testamentsvollstreckers und/oder des Nachlassverwalters und die Beschränkungen dieser Befugnisse nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht und/oder nach Maßgabe der Verfügung von Todes wegen.

Artikel 69

Wirkungen des Zeugnisses

(1) Das Zeugnis entfaltet seine Wirkungen in allen Mitgliedstaaten, ohne dass es eines besonderen Verfahrens bedarf.

(2) Es wird vermutet, dass das Zeugnis die Sachverhalte, die nach dem auf die Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendenden Recht oder einem anderen auf spezifische Sachverhalte anzuwendenden Recht festgestellt wurden, zutreffend ausweist. Es wird vermutet, dass die Person, die im Zeugnis als Erbe, Vermächtnisnehmer, Testamentsvollstrecker oder Nachlassverwalter genannt ist, die in dem Zeugnis genannte Rechtsstellung und/oder die in dem

και, κατά περίπτωση, του/των κληροδόχου/κληροδόχων δυνάμει του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή ή/και δυνάμει της διάταξης τελευταίας βούλησης·

ιε) | τις εξουσίες του εκτελεστή της διαθήκης ή/και του διαχειριστή της περιουσίας και τους περιορισμούς των εξουσιών αυτών δυνάμει του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή ή/και δυνάμει της διάταξης τελευταίας βούλησης.

Άρθρο 69

Αποτελέσματα του κληρονομητηρίου

1. Το κληρονομητήριο παράγει τα αποτελέσματά του σε όλα τα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται καμία ειδική διαδικασία.

2. Τεκμαίρεται ότι το κληρονομητήριο πιστοποιεί επακριβώς τα στοιχεία που έχουν εξακριβωθεί σύμφωνα με το δίκαιο το οποίο είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική διαδοχή ή σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλο δίκαιο είναι εφαρμοστέο σε συγκεκριμένα στοιχεία. Το πρόσωπο που καθορίζεται στο κληρονομητήριο ως κληρονόμος, κληροδόχος, εκτελεστής διαθήκης ή διαχειριστής της κληρονομιαίας περιουσίας τεκμαίρεται ότι έχει

Zeugnis aufgeführten Rechte oder Befugnisse hat und dass diese Rechte oder Befugnisse keinen anderen als den im Zeugnis aufgeführten Bedingungen und/oder Beschränkungen unterliegen.

(3) Wer auf der Grundlage der in dem Zeugnis enthaltenen Angaben einer Person Zahlungen leistet oder Vermögenswerte übergibt, die in dem Zeugnis als zur Entgegennahme derselben berechtigt bezeichnet wird, gilt als Person, die an einen zur Entgegennahme der Zahlungen oder Vermögenswerte Berechtigten geleistet hat, es sei denn, er wusste, dass das Zeugnis inhaltlich unrichtig ist, oder ihm war dies infolge grober Fahrlässigkeit nicht bekannt.

(4) Verfügt eine Person, die in dem Zeugnis als zur Verfügung über Nachlassvermögen berechtigt bezeichnet wird, über Nachlassvermögen zugunsten eines anderen, so gilt dieser andere, falls er auf der Grundlage der in dem Zeugnis enthaltenen Angaben handelt, als Person, die von einem

την ιδιότητα που αναφέρεται στο κληρονομητήριο ή/και ότι κατέχει τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που προσδιορίζονται στο κληρονομητήριο, χωρίς άλλες προϋποθέσεις ή/και περιορισμούς όσον αφορά τα εν λόγω δικαιώματα ή εξουσίες εκτός από τα προβλεπόμενα στο κληρονομητήριο.

3. Κάθε πρόσωπο, το οποίο ενεργεί βάσει των πληροφοριών που πιστοποιούνται στο κληρονομητήριο και προβαίνει σε πληρωμές ή παραδίδει περιουσιακά στοιχεία σε πρόσωπο που καθορίζεται στο κληρονομητήριο ως νομιμοποιούμενο να αποδεχθεί πληρωμή ή περιουσιακό στοιχείο, τεκμαίρεται ότι συναλλάχθηκε με πρόσωπο νομιμοποιημένο να αποδεχτεί πληρωμές ή περιουσιακά στοιχεία, εκτός εάν γνωρίζει ότι το περιεχόμενο του κληρονομητηρίου δεν είναι ακριβές ή εάν το αγνοεί λόγω βαρείας αμελείας.

4. Όταν ένα πρόσωπο που ορίζεται στο κληρονομητήριο ως νομιμοποιούμενο να διαθέσει περιουσιακά στοιχεία διαθέτει τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία υπέρ άλλου προσώπου, το τελευταίο αυτό πρόσωπο, εφόσον ενεργεί βάσει των πληροφοριών που πιστοποιούνται με το

zur Verfügung über das betreffende Vermögen Berechtigten erworben hat, es sei denn, er wusste, dass das Zeugnis inhaltlich unrichtig ist, oder ihm war dies infolge grober Fahrlässigkeit nicht bekannt.

(5) Das Zeugnis stellt ein wirksames Schriftstück für die Eintragung des Nachlassvermögens in das einschlägige Register eines Mitgliedstaats dar, unbeschadet des Artikels 1 Absatz 2 Buchstaben k und l.

Artikel 70

Beglaubigte Abschriften des Zeugnisses

(1) Die Ausstellungsbehörde bewahrt die Urschrift des Zeugnisses auf und stellt dem Antragsteller und jeder anderen Person, die ein berechtigtes Interesse nachweist, eine oder mehrere beglaubigte Abschriften aus.

(2) Die Ausstellungsbehörde führt für die Zwecke des Artikels 71 Absatz 3 und des Artikels 73 Absatz 2 ein Verzeichnis der Personen, denen beglaubigte Abschriften nach Absatz 1 ausgestellt wurden.

(3) Die beglaubigten Abschriften sind für einen begrenzten Zeitraum von sechs Monaten gültig, der in der

κληρονομητήριο, θεωρείται ότι συναλλάχθηκε με πρόσωπο νομιμοποιούμενο να διαθέσει τα συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, εκτός εάν γνωρίζει ότι το περιεχόμενο του κληρονομητηρίου δεν είναι ακριβές ή εάν το αγνοεί λόγω βαρείας αμελείας.

5. Το κληρονομητήριο συνιστά έγκυρο τίτλο για την καταχώριση της κληρονομιαίας περιουσίας στο οικείο μητρώο ενός κράτους μέλους, με την επιφύλαξη του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχεία ια) και ιβ).

Άρθρο 70

Επικυρωμένα αντίγραφα του κληρονομητηρίου

1. Η αρχή έκδοσης φυλάσσει το πρωτότυπο του κληρονομητηρίου και εκδίδει ένα ή περισσότερα επικυρωμένα αντίγραφα στον αιτούντα και σε οποιοδήποτε πρόσωπο αποδεικνύει έννομο συμφέρον.

2. Η αρχή έκδοσης, για τους σκοπούς του άρθρου 71 παράγραφος 3 και του άρθρου 73 παράγραφος 2, τηρεί κατάλογο των προσώπων για τα οποία έχουν εκδοθεί επικυρωμένα αντίγραφα σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Τα εκδιδόμενα επικυρωμένα αντίγραφα ισχύουν για ορισμένη περίοδο έξι μηνών η οποία

beglaubigten Abschrift jeweils durch ein Ablaufdatum angegeben wird. In ordnungsgemäß begründeten Ausnahmefällen kann die Ausstellungsbehörde abweichend davon eine längere Gültigkeitsfrist beschließen. Nach Ablauf dieses Zeitraums muss jede Person, die sich im Besitz einer beglaubigten Abschrift befindet, bei der Ausstellungsbehörde eine Verlängerung der Gültigkeitsfrist der beglaubigten Abschrift oder eine neue beglaubigte Abschrift beantragen, um das Zeugnis zu den in Artikel 63 angegebenen Zwecken verwenden zu können.

Artikel 71

Berichtigung, Änderung oder Widerruf des Zeugnisses

(1) Die Ausstellungsbehörde berichtigt das Zeugnis im Falle eines Schreibfehlers auf Verlangen jedweder Person, die ein berechtigtes Interesse nachweist, oder von Amts wegen.

(2) Die Ausstellungsbehörde ändert oder widerruft das Zeugnis auf Verlangen jedweder Person, die ein berechtigtes Interesse nachweist, oder, soweit dies nach innerstaatlichem Recht möglich ist, von Amts wegen, wenn feststeht, dass das Zeugnis oder einzelne Teile

επισημαίνεται στο επικυρωμένο αντίγραφο ως καταληκτική ημερομηνία. Σε εξαιρετικές, δεόντως αιτιολογημένες, περιπτώσεις η αρχή έκδοσης δύναται, κατά παρέκκλιση, να εγκρίνει μια μακρότερη προθεσμία ισχύος. Μόλις παρέλθει η περίοδος αυτή, οποιοσδήποτε κατέχει επικυρωμένο αντίγραφο πρέπει, προκειμένου να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει το κληρονομητήριο για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 63, να ζητήσει την παράταση της περιόδου ισχύος του επικυρωμένου αντιγράφου ή να ζητήσει νέο επικυρωμένο αντίγραφο από την εκδίδουσα αρχή.

Άρθρο 71

Διόρθωση, τροποποίηση ή ανάκληση του κληρονομητηρίου

1. Η εκδίδουσα αρχή, κατ' αίτηση οποιουδήποτε προσώπου αποδεικνύει έννομο συμφέρον ή αυτεπαγγέλτως, διορθώνει το κληρονομητήριο σε περίπτωση λάθους εκ παραδρομής.

2. Η εκδίδουσα αρχή, κατ' αίτηση οποιουδήποτε προσώπου αποδεικνύει έννομο συμφέρον ή, εφόσον αυτό είναι δυνατόν δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, αυτεπαγγέλτως, τροποποιεί ή ανακαλεί το κληρονομητήριο εφόσον αποδεικνύεται ότι το

des Zeugnisses inhaltlich unrichtig sind.

(3) Die Ausstellungsbehörde unterrichtet unverzüglich alle Personen, denen beglaubigte Abschriften des Zeugnisses gemäß Artikel 70 Absatz 1 ausgestellt wurden, über eine Berichtigung, eine Änderung oder einen Widerruf des Zeugnisses.

Artikel 72

Rechtsbehelfe

(1) Entscheidungen, die die Ausstellungsbehörde nach Artikel 67 getroffen hat, können von einer Person, die berechtigt ist, ein Zeugnis zu beantragen, angefochten werden.

Entscheidungen, die die Ausstellungsbehörde nach Artikel 71 und Artikel 73 Absatz 1 Buchstabe a getroffen hat, können von einer Person, die ein berechtigtes Interesse nachweist, angefochten werden.

Der Rechtsbehelf ist bei einem Gericht des Mitgliedstaats der Ausstellungsbehörde nach dem Recht dieses Staates einzulegen.

(2) Führt eine Anfechtungsklage nach Absatz 1 zu der Feststellung, dass das ausgestellte Zeugnis nicht den Tatsachen entspricht, so ändert die zuständige Behörde das Zeugnis oder widerruft es oder sorgt dafür,

κληρονομητήριο ή μεμονωμένα στοιχεία του δεν είναι ακριβή.

3. Η εκδίδουσα αρχή γνωστοποιεί αμελλητί σε όλα τα πρόσωπα για τα οποία έχουν εκδοθεί επικυρωμένα αντίγραφα του κληρονομητηρίου σύμφωνα με το άρθρο 70 παράγραφος 1 κάθε διόρθωση, τροποποίηση ή ανάκλησή του.

Άρθρο 72

Ένδικα μέσα

1. Οποιοσδήποτε δικαιούται να ζητήσει την έκδοση κληρονομητηρίου μπορεί να προσβάλει κάθε απόφαση που λαμβάνει η εκδίδουσα αρχή σύμφωνα με το άρθρο 67.

Οποιοσδήποτε πρόσωπο αποδεικνύει έννομο συμφέρον μπορεί να προσβάλει κάθε απόφαση που λαμβάνει η εκδίδουσα αρχή σύμφωνα με το άρθρο 71 και το άρθρο 73 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Το ένδικο μέσον ασκείται ενώπιον δικαστικής αρχής του κράτους μέλους της αρχής έκδοσης σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους.

2. Εάν, ως αποτέλεσμα της άσκησης ένδικου μέσου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, διαπιστωθεί ότι το εκδοθέν κληρονομητήριο δεν είναι ακριβές, η αρμόδια δικαστική αρχή

dass die Ausstellungsbehörde das Zeugnis berichtigt, ändert oder widerruft.

Führt eine Anfechtungsklage nach Absatz 1 zu der Feststellung, dass die Versagung der Ausstellung nicht gerechtfertigt war, so stellen die zuständigen Justizbehörden das Zeugnis aus oder stellen sicher, dass die Ausstellungsbehörde den Fall erneut prüft und eine neue Entscheidung trifft.

Artikel 73

Aussetzung der Wirkungen des Zeugnisses

(1) Die Wirkungen des Zeugnisses können ausgesetzt werden

a) | von der Ausstellungsbehörde auf Verlangen einer Person, die ein berechtigtes Interesse nachweist, bis zur Änderung oder zum Widerruf des Zeugnisses nach Artikel 71 oder

b) | von dem Rechtsmittelgericht auf Antrag einer Person, die berechtigt ist, eine von der Ausstellungsbehörde nach Artikel 72 getroffene Entscheidung anzufechten, während der Anhängigkeit des Rechtsbehelfs.

(2) Die Ausstellungsbehörde oder gegebenenfalls das

τροποποιεί ή ανακαλεί το κληρονομητήριο ή μεριμνά ώστε η εκδίδουσα αρχή να διορθώσει, να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει το κληρονομητήριο.

Εάν η προσβολή της απόφασης σύμφωνα με την παράγραφο 1 οδηγεί στη διαπίστωση ότι η άρνηση έκδοσης του κληρονομητηρίου ήταν αδικαιολόγητη, η αρμόδια δικαστική αρχή εκδίδει το κληρονομητήριο ή διασφαλίζει ότι η αρχή έκδοσης επανεξετάζει την υπόθεση και εκδίδει νέα απόφαση.

Άρθρο 73

Αναστολή ισχύος του κληρονομητηρίου

1. Τα αποτελέσματα του κληρονομητηρίου μπορεί να ανασταλούν από:

α) | την εκδίδουσα αρχή, κατ' αίτηση οποιουδήποτε προσώπου αποδεικνύει έννομο συμφέρον εν αναμονή τροποποίησης ή ανάκλησης του κληρονομητηρίου σύμφωνα με το άρθρο 71· ή

β) | τη δικαστική αρχή, κατ' αίτηση οποιουδήποτε δικαιούται να προσβάλει απόφαση που λαμβάνει η εκδίδουσα αρχή σύμφωνα με το άρθρο 72, σε περίπτωση εκκρεμούς προσβολής.

2. Η εκδίδουσα αρχή ή, ανάλογα με την περίπτωση, η δικαστική αρχή

Rechtsmittelgericht unterrichtet unverzüglich alle Personen, denen beglaubigte Abschriften des Zeugnisses nach Artikel 70 Absatz 1 ausgestellt worden sind, über eine Aussetzung der Wirkungen des Zeugnisses.

Während der Aussetzung der Wirkungen des Zeugnisses dürfen keine weiteren beglaubigten Abschriften des Zeugnisses ausgestellt werden.

KAPITEL VII

ALLGEMEINE UND SCHLUSSBESTIMMUNGEN

Artikel 74

Legalisation oder ähnliche Förmlichkeiten

Im Rahmen dieser Verordnung bedarf es hinsichtlich Urkunden, die in einem Mitgliedstaat ausgestellt werden, weder der Legalisation noch einer ähnlichen Förmlichkeit.

Artikel 75

Verhältnis zu bestehenden internationalen Übereinkommen

(1) Diese Verordnung lässt die Anwendung internationaler Übereinkommen unberührt, denen ein oder mehrere Mitgliedstaaten zum Zeitpunkt der Annahme dieser Verordnung angehören und die Bereiche betreffen, die in dieser Verordnung geregelt sind.

γνωστοποιεί σε όλα τα πρόσωπα για τα οποία έχουν εκδοθεί επικυρωμένα αντίγραφα του κληρονομητηρίου σύμφωνα με το άρθρο 70 παράγραφος 1 οποιαδήποτε αναστολή της ισχύος του κληρονομητηρίου.

Κατά τη διάρκεια της αναστολής της ισχύος του κληρονομητηρίου δεν εκδίδονται άλλα επικυρωμένα αντίγραφα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 74

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για έγγραφα τα οποία εκδίδονται σε κράτος μέλος στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 75

Σχέση με τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διεθνών συμβάσεων των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη μέλη είναι μέρη κατά το χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού και οι οποίες αφορούν τα ρυθμιζόμενα από τον παρόντα κανονισμό θέματα.

Insbesondere wenden die Mitgliedstaaten, die Vertragsparteien des Haager Übereinkommens vom 5. Oktober 1961 über das auf die Form letztwilliger Verfügungen anzuwendende Recht sind, in Bezug auf die Formgültigkeit von Testamenten und gemeinschaftlichen Testamenten anstelle des Artikels 27 dieser Verordnung weiterhin die Bestimmungen dieses Übereinkommens an.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 hat diese Verordnung jedoch im Verhältnis zwischen den Mitgliedstaaten Vorrang vor ausschließlich zwischen zwei oder mehreren von ihnen geschlossenen Übereinkünften, soweit diese Bereiche betreffen, die in dieser Verordnung geregelt sind.

(3) Diese Verordnung steht der Anwendung des Übereinkommens vom 19. November 1934 zwischen Dänemark, Finnland, Island, Norwegen und Schweden mit Bestimmungen des Internationalen Privatrechts über Rechtsnachfolge von Todes wegen, Testamente und Nachlassverwaltung in der geänderten Fassung der zwischenstaatlichen Vereinbarung zwischen diesen Staaten vom 1. Juni 2012 durch die ihm angehörenden Mitgliedstaaten nicht

Ειδικότερα, τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Χάγης της 5ης Οκτωβρίου 1961 σχετικά με τις συγκρούσεις νόμων που αφορούν τον τύπο των διατάξεων διαθήκης θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της σύμβασης αυτής αντί για το άρθρο 27 του παρόντος κανονισμού σε ό,τι αφορά το τυπικό κύρος των διαθηκών και συνδιαθηκών.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, ο παρών κανονισμός μεταξύ κρατών μελών, υπερισχύει, των συμβάσεων που έχουν συναφθεί αποκλειστικά μεταξύ δύο ή περισσότερων από αυτά στο βαθμό που οι συμβάσεις αυτές αφορούν θέματα ρυθιζόμενα από τον παρόντα κανονισμό.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει την εφαρμογή της σύμβασης, της 19ης Νοεμβρίου 1934, μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας, η οποία περιλαμβάνει διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με την κληρονομική διαδοχή, τις διαθήκες και τη διαχείριση της περιουσίας, όπως αναθεωρήθηκε με τη διακυβερνητική συμφωνία της 1ης Ιουνίου 2012 μεταξύ των εν λόγω

entgegen, soweit dieses
Übereinkommen Folgendes vorsieht:

a) | Vorschriften über die
verfahrensrechtlichen Aspekte der
Nachlassverwaltung im Sinne der in
dem Übereinkommen enthaltenen
Begriffsbestimmung und die
diesbezügliche Unterstützung durch
die Behörden der dem
Übereinkommen angehörenden
Staaten und

b) | vereinfachte und beschleunigte
Verfahren für die Anerkennung und
Vollstreckung von Entscheidungen
in Erbsachen.

Artikel 76

Verhältnis zur Verordnung (EG)
Nr. 1346/2000 des Rates

Diese Verordnung lässt die
Anwendung der Verordnung (EG)
Nr. 1346/2000 des Rates vom 29.
Mai 2000 über
Insolvenzverfahren (10) unberührt.

Artikel 77

Informationen für die Öffentlichkeit

Die Mitgliedstaaten übermitteln der
Kommission eine kurze
Zusammenfassung ihrer
innerstaatlichen erbrechtlichen
Vorschriften und Verfahren,
einschließlich Informationen zu der
Art von Behörde, die für Erbsachen
zuständig ist, sowie zu der Art von

κρατών, από τα κράτη μέλη που
αποτελούν μέρη της, στο βαθμό
που προβλέπει:

a) | κανόνες για τις διαδικαστικές
πτυχές της διαχείρισης της
περιουσίας όπως καθορίζονται από
τη σύμβαση και σχετική συνδρομή
από τις αρχές των κρατών που
είναι συμβαλλόμενα μέρη της
σύμβασης· και

β) | απλουστευμένες και ταχύτερες
διαδικασίες αναγνώρισης και
εκτέλεσης αποφάσεων στον τομέα
της κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 76

Σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ)
αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την
εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ)
αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου,
της 29ης Μαΐου 2000, περί των
διαδικασιών αφερεγγυότητας (10).

Άρθρο 77

Διαθέσιμες πληροφορίες για το
κοινό

Τα κράτη μέλη, προκειμένου να
καταστούν οι πληροφορίες
διαθέσιμες στο κοινό μέσω του
Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου
για αστικές και εμπορικές
υποθέσεις, παρέχουν στην
Επιτροπή συνοπτική περιγραφή
των εθνικών τους νομοθετικών

Behörde, die für die Entgegennahme von Erklärungen über die Annahme oder die Ausschlagung der Erbschaft, eines Vermächtnisses oder eines Pflichtteils zuständig ist, damit die betreffenden Informationen der Öffentlichkeit im Rahmen des Europäischen Justiziellen Netzes für Zivil- und Handelssachen zur Verfügung gestellt werden können.

Die Mitgliedstaaten stellen auch Merkblätter bereit, in denen alle Urkunden und/oder Angaben aufgeführt sind, die für die Eintragung einer in ihrem Hoheitsgebiet belegenen unbeweglichen Sache im Regelfall erforderlich sind.

Die Mitgliedstaaten halten die Informationen stets auf dem neuesten Stand.

Artikel 78

Informationen zu Kontaktdaten und Verfahren

(1) Die Mitgliedstaaten teilen der Kommission bis zum 16. Januar 2014 mit:

a) | die Namen und Kontaktdaten der für Anträge auf Vollstreckbarerklärung gemäß Artikel 45 Absatz 1 und für Rechtsbehelfe gegen

διατάξεων και διαδικασιών που ισχύουν για την κληρονομική διαδοχή, περιλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με το είδος της αρχής που είναι αρμόδια για υποθέσεις κληρονομικής διαδοχής και των πληροφοριών σχετικά με το είδος της αρχής που είναι αρμόδια να παραλαμβάνει δηλώσεις αποδοχής ή αποποίησης κληρονομίας, κληροδοσίας ή νόμιμης μοίρας.

Τα κράτη μέλη παρέχουν επίσης ενημερωτικά δελτία με όλα τα έγγραφα ή/και τις πληροφορίες που απαιτούνται συνήθως προς το σκοπό της καταχώρισης ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται στο έδαφός τους.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν διαρκώς τις πληροφορίες.

Άρθρο 78

Πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών και τις διαδικασίες

1. Έως τις 16 Ιανουαρίου 2014, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή:

a) | τις ονομασίες και τα στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων ή των αρχών που είναι αρμόδια να εξετάζουν τις αιτήσεις για κήρυξη της εκτελεστότητας σύμφωνα με

Entscheidungen über derartige Anträge gemäß Artikel 50 Absatz 2 zuständigen Gerichte oder Behörden;

b) | die in Artikel 51 genannten Rechtsbehelfe gegen die Entscheidung über den Rechtsbehelf;

c) | die einschlägigen Informationen zu den Behörden, die für die Ausstellung des Zeugnisses nach Artikel 64 zuständig sind, und

d) | die in Artikel 72 genannten Rechtsbehelfe.

Die Mitgliedstaaten unterrichten die Kommission über spätere Änderungen dieser Informationen.

(2) Die Kommission veröffentlicht die nach Absatz 1 übermittelten Informationen im Amtsblatt der Europäischen Union, mit Ausnahme der Anschriften und sonstigen Kontaktdaten der unter Absatz 1 Buchstabe a genannten Gerichte und Behörden.

(3) Die Kommission stellt der Öffentlichkeit alle nach Absatz 1 übermittelten Informationen auf andere geeignete Weise, insbesondere über das Europäische

το άρθρο 45 παράγραφος 1 και τα ένδικα μέσα κατά αποφάσεων εκδοθεισών επί των αιτήσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2·

β) | τα ένδικα μέσα κατά της απόφασης επί του ενδίκου μέσου που προβλέπονται στο άρθρο 51·

γ) | τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις αρμόδιες προς έκδοση του κληρονομητηρίου αρχές δυνάμει του άρθρου 64· και

δ) | τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 72.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση των πληροφοριών αυτών.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην των διευθύνσεων και των λοιπών στοιχείων επικοινωνίας επαφής των δικαστηρίων και των αρχών που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1.

3. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λάβει γνώση όλων των πληροφοριών που γνωστοποιούνται δυνάμει της παραγράφου 1 με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο, ιδίως μέσω του

Justizielle Netz für Zivil- und Handelssachen, zur Verfügung.

Artikel 79

Erstellung und spätere Änderung der Liste der in Artikel 3 Absatz 2 vorgesehenen Informationen

(1) Die Kommission erstellt anhand der Mitteilungen der Mitgliedstaaten die Liste der in Artikel 3 Absatz 2 genannten sonstigen Behörden und Angehörigen von Rechtsberufen.

(2) Die Mitgliedstaaten teilen der Kommission spätere Änderungen der in dieser Liste enthaltenen Angaben mit. Die Kommission ändert die Liste entsprechend.

(3) Die Kommission veröffentlicht die Liste und etwaige spätere Änderungen im Amtsblatt der Europäischen Union.

(4) Die Kommission stellt der Öffentlichkeit alle nach den Absätzen 1 und 2 mitgeteilten Informationen auf andere geeignete Weise, insbesondere über das Europäische Justizielle Netz für Zivil- und Handelssachen, zur Verfügung.

Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 79

Κατάρτιση και μεταγενέστερη τροποποίηση του καταλόγου πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2

1. Η Επιτροπή, με βάση τις κοινοποιήσεις των κρατών μελών, καταρτίζει τον κατάλογο των άλλων αρχών και επαγγελματιών του νομικού κλάδου που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση στις πληροφορίες του καταλόγου αυτού. Η Επιτροπή τροποποιεί τον κατάλογο αναλόγως.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κατάλογο και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση του καταλόγου αυτού στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λάβει γνώση όλων των πληροφοριών που γνωστοποιούνται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Artikel 80

Erstellung und spätere Änderung der Bescheinigungen und der Formblätter nach den Artikeln 46, 59, 60, 61, 65 und 67

Die Kommission erlässt Durchführungsrechtsakte zur Erstellung und späteren Änderung der Bescheinigungen und der Formblätter nach den Artikeln 46, 59, 60, 61, 65 und 67. Diese Durchführungsrechtsakte werden nach dem in Artikel 81 Absatz 2 genannten Beratungsverfahren angenommen.

Artikel 81

Ausschussverfahren

(1) Die Kommission wird von einem Ausschuss unterstützt. Dieser Ausschuss ist ein Ausschuss im Sinne der Verordnung (EU) Nr. 182/2011.

(2) Wird auf diesen Absatz Bezug genommen, so gilt Artikel 4 der Verordnung (EU) Nr. 182/2011.

Artikel 82

Überprüfung

Die Kommission legt dem Europäischen Parlament, dem Rat und dem Europäischen Wirtschafts- und Sozialausschuss bis 18. August 2025 einen Bericht über die Anwendung dieser Verordnung vor, der auch eine Evaluierung der

Άρθρο 80

Σύνταξη και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στα άρθρα 46, 59, 60, 61, 65 και 67

Η Επιτροπή εγκρίνει εκτελεστικές πράξεις για τη σύνταξη και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στα άρθρα 46, 59, 60, 61, 65 και 67. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 81 παράγραφος 2.

Άρθρο 81

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η τελευταία είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 82

Επανεξέταση

Έως τις 18 Αυγούστου 2025, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος

etwaigen praktischen Probleme enthält, die in Bezug auf die parallele außergerichtliche Beilegung von Erbstreitigkeiten in verschiedenen Mitgliedstaaten oder eine außergerichtliche Beilegung in einem Mitgliedstaat parallel zu einem gerichtlichen Vergleich in einem anderen Mitgliedstaat aufgetreten sind. Dem Bericht werden gegebenenfalls Änderungsvorschläge beigefügt.

Artikel 83

Übergangsbestimmungen

(1) Diese Verordnung findet auf die Rechtsnachfolge von Personen Anwendung, die am 17. August 2015 oder danach verstorben sind.

(2) Hatte der Erblasser das auf seine Rechtsnachfolge von Todes wegen anzuwendende Recht vor dem 17. August 2015 gewählt, so ist diese Rechtswahl wirksam, wenn sie die Voraussetzungen des Kapitels III erfüllt oder wenn sie nach den zum Zeitpunkt der Rechtswahl geltenden Vorschriften des Internationalen Privatrechts in dem Staat, in dem der Erblasser seinen gewöhnlichen Aufenthalt hatte, oder in einem Staat, dessen Staatsangehörigkeit er besaß, wirksam ist.

κανονισμού, που να περιλαμβάνει αξιολόγηση τυχόν πρακτικών προβλημάτων που προέκυψαν σε συνάρτηση με παράλληλους εξωδικαστικούς διακανονισμούς υποθέσεων κληρονομικής διαδοχής σε διαφορετικά κράτη μέλη ή εξωδικαστικό διακανονισμό σε ένα κράτος μέλος που διεξήχθη παράλληλα με διακανονισμό ενώπιον δικαστηρίου σε άλλο κράτος μέλος. Εφόσον απαιτείται, η έκθεση συνοδεύεται από προτάσεις τροποποίησης.

Άρθρο 83

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην κληρονομική διαδοχή προσώπων των οποίων ο θάνατος επέρχεται κατά ή μετά τη 17η Αυγούστου 2015.

2. Σε περίπτωση που ο θανών είχε επιλέξει, πριν από τις 17 Αυγούστου 2015, το δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στην κληρονομική του διαδοχή, η επιλογή αυτή είναι έγκυρη εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο III ή εφόσον ήταν έγκυρη κατ' εφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που ίσχυαν κατά το χρόνο που έγινε η επιλογή στο κράτος στο οποίο ο θανών είχε τη συνήθη διαμονή του ή σε οιοδήποτε από τα

κράτη των οποίων είχε την
ιθαγένεια.

(3) Eine vor dem 17. August 2015
errichtete Verfügung von Todes
wegen ist zulässig sowie materiell
und formell wirksam, wenn sie die
Voraussetzungen des Kapitels III
erfüllt oder wenn sie nach den zum
Zeitpunkt der Errichtung der
Verfügung geltenden Vorschriften
des Internationalen Privatrechts in
dem Staat, in dem der Erblasser
seinen gewöhnlichen Aufenthalt
hatte, oder in einem Staat, dessen
Staatsangehörigkeit er besaß,
zulässig sowie materiell und formell
wirksam ist.

(4) Wurde eine Verfügung von
Todes wegen vor dem 17. August
2015 nach dem Recht errichtet,
welches der Erblasser gemäß dieser
Verordnung hätte wählen können, so
gilt dieses Recht als das auf die
Rechtsfolge von Todes wegen
anzuwendende gewählte Recht.

Artikel 84

Inkrafttreten

Diese Verordnung tritt am
zwanzigsten Tag nach ihrer
Veröffentlichung im Amtsblatt der
Europäischen Union in Kraft.

3. Η διάταξη τελευταίας βούλησης
που συντάχθηκε πριν από τη 17η
Αυγούστου 2015 είναι παραδεκτή
και έγκυρη ως προς την ουσία της
και κατά τον τύπο εφόσον πληροί
τις προϋποθέσεις που
προβλέπονται στο κεφάλαιο III ή
εφόσον ήταν παραδεκτή και
έγκυρη όσον αφορά την ουσία και
τον τύπο κατ' εφαρμογή των
κανόνων ιδιωτικού διεθνούς
δικαίου που ίσχυαν κατά το χρόνο
που συντάχθηκε η διάταξη στο
κράτος στο οποίο ο θανών είχε τη
συνήθη διαμονή του ή σε οιοδήποτε
από τα κράτη των οποίων είχε την
ιθαγένεια ή στο κράτος μέλους της
αρχής που επιλαμβάνεται της
κληρονομικής διαδοχής.

4. Εάν μια διάταξη τελευταίας
βούλησης συντάχθηκε πριν από τη
17η Αυγούστου 2015, σύμφωνα με
το δίκαιο το οποίο ο θανών θα
μπορούσε να είχε επιλέξει, δυνάμει
του παρόντος κανονισμού, το
δίκαιο αυτό θεωρείται ότι επελέγη
ως το εφαρμοστέο στην
κληρονομική διαδοχή δίκαιο.

Άρθρο 84

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να
ισχύει την εικοστή ημέρα από τη
δημοσίευσή του στην Επίσημη

Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής
Ένωσης.

Sie gilt ab dem 17. August 2015, mit Ausnahme der Artikel 77 und 78, die ab dem 16. Januar 2014 gelten, und der Artikel 79, 80 und 81, die ab dem 5. Juli 2012 gelten.

Diese Verordnung ist in allen ihren Teilen verbindlich und gilt gemäß den Verträgen unmittelbar in den Mitgliedstaaten.

Geschehen zu Straßburg am 4. Juli 2012.

Im Namen des Europäischen Parlaments

Der Präsident

M. SCHULZ

Im Namen des Rates

Der Präsident

A. D. MAVROYIANNIS

(1) ABl. C 44 vom 11.2.2011, S. 148.

(2) Standpunkt des Europäischen Parlaments vom 13. März 2012 (noch nicht im Amtsblatt veröffentlicht) und Beschluss des Rates vom 7. Juni 2012.

(3) ABl. C 12 vom 15.1.2001, S. 1.

(4) ABl. C 53 vom 3.3.2005, S. 1.

(5) ABl. C 115 vom 4.5.2010, S. 1.

(6) ABl. L 174 vom 27.6.2001, S. 25.

(7) ABl. L 124 vom 8.6.1971, S. 1.

Τίθεται σε εφαρμογή στις 17 Αυγούστου 2015, εκτός από τα άρθρα 77 και, τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στις 16 Ιανουαρίου 2014, και τα άρθρα 79, 80 και 81, τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στις 5 Ιουλίου 2012.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 4 Ιουλίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

(1) ΕΕ C 44 της 11.2.2011, σ. 148.

(2) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαρτίου 2012 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 2012.

(3) ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

(4) ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

(5) ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ. 1.

(6) ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

(7) ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1.

- (8) ABl. L 55 vom 28.2.2011, S. 13. (8) EE L 55 της 28.2.2011, σ. 13.
- (9) ABl. L 324 vom 10.12.2007, S. 79. (9) EE L 324 της 10.12.2007, σ. 79.
- (10) ABl. L 160 vom 30.6.2000, S. 1. (10) EE L 160 της 30.6.2000, σ. 1.